

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	III <i>Přípravné akty</i>	
	RADA	
2009/C 38 E/01	Společný postoj (ES) č. 3/2009 ze dne 20. listopadu 2008 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice přípravků na ochranu rostlin ⁽¹⁾	1
2009/C 38 E/02	Společný postoj (ES) č. 4/2009 ze dne 17. prosince 2008 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽²⁾	26

Poznámka pro čtenáře (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

III

(Přípravné akty)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 3/2009

přijatý Radou dne 20. listopadu 2008

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ... o statistice přípravků na ochranu rostlin

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 38 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 285 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽³⁾ uznává, že dopad vlivu pesticidů na lidské zdraví a životní prostředí, zejména z přípravků na ochranu rostlin používaných v zemědělství, musí být dále snižován. Zdůraznilo, že je nutné dosáhnout udržitelnějšího využívání pesticidů, a vyzvalo k výraznému celkovému snížení využívání pesticidů a z toho plynoucích rizik způsobem, který dovolí nutnou ochranu úrody.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 27.10.2007, s. 86.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 12. března 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 20. listopadu 2008 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

(2) Komise ve svém sdělení Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru nazvaném „Tematická strategie udržitelného používání pesticidů“ uznala, že jsou nutné podrobné, harmonizované a aktualizované statistické údaje o prodeji a používání pesticidů na úrovni Společenství. Takové statistiky jsou nezbytné pro hodnocení politik Evropské unie v oblasti udržitelného rozvoje a pro výpočet příslušných ukazatelů rizik používání pesticidů pro zdraví a životní prostředí.

(3) Harmonizované a srovnatelné statistiky Společenství o prodeji a používání pesticidů mají rozhodující význam pro vypracování právních předpisů a politických opatření Společenství v rámci tematické strategie udržitelného používání pesticidů a pro sledování, jak jsou uplatňovány.

(4) Jelikož se výsledky směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh ⁽⁴⁾ neprojeví dříve než po roce 2006, kdy bude dokončeno první hodnocení účinných látek pro použití v biocidních přípravcích, nemají Komise ani většina členských států v současné době dostatečné znalosti ani zkušenosti, aby mohly navrhnout další opatření týkající se biocidů. Oblast působnosti tohoto nařízení by proto měla být omezena pouze na přípravky na ochranu rostlin, na které se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ... o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽⁵⁾, u nichž jsou již se shromažďováním údajů rozsáhlé zkušenosti.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L ...

- (5) Mnohaleté zkušenosti Komise se shromažďováním údajů o prodeji a používání přípravků na ochranu rostlin prokázaly nutnost harmonizované metodiky shromažďování statistických údajů na úrovni Společenství jak ve fázi uvádění na trh, tak od uživatelů. Aby bylo dosaženo cíle uvedeného v tematické strategii udržitelného používání pesticidů spočívajícího ve výpočtu přesných ukazatelů rizik, musí být statistické údaje dále podrobně členěny podle účinných látek.
- (6) Z různých možností shromažďování údajů, které byly hodnoceny v rámci posouzení dopadů tematické strategie udržitelného používání pesticidů, bylo jako nejlepší doporučeno povinné shromažďování údajů, protože umožní rychle a nákladově efektivně získat přesné a spolehlivé údaje o uvádění na trh a používání přípravků na ochranu rostlin.
- (7) Referenčním rámcem pro ustanovení tohoto nařízení je nařízení Rady (ES) č. 322/97 ze dne 17. února 1997 o statistice Společenství⁽¹⁾. To vyžaduje zejména, aby byly dodrženy zásady nestrannosti, spolehlivosti, relevantnosti, efektivnosti nákladů, statistické důvěrnosti a transparentnosti.
- (8) Předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, se řídí pravidly stanovenými v nařízení (ES) č. 322/97 a v nařízení Rady (Euratom, EHS) č. 1588/90 ze dne 11. června 1990 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství⁽²⁾. Opatření učiněná v souladu s uvedenými nařízeními zajišťují fyzickou a logickou ochranu důvěrných údajů a zajišťují, aby při vypracovávání a zveřejňování statistik Společenství nedošlo k jejich nedovolenému šíření a použití k jiným než statistickým účelům.
- (9) Nezbytná ochrana důvěrnosti údajů, jež mají komerční hodnotu, by měla být zajištěna mimo jiné přiměřenou agregací statistik při jejich zveřejňování.
- (10) Aby bylo dosaženo srovnatelných výsledků, měly by být statistiky přípravků na ochranu rostlin sestavovány podle specifikovaného členění, v náležité formě a ve stanovené lhůtě po skončení sledovaného roku podle příloh tohoto nařízení.
- (11) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽³⁾.
- (12) Zejména je třeba zmocnit Komisi k vymezení pojmu ošetřené plochy a k úpravám přílohy III. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (13) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zavedení společného rámce pro systematické vypracovávání statistik Společenství o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a jejich používání, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (14) Byl konzultován Výbor pro statistické programy, zřízený rozhodnutím Rady 89/382/EHS, Euratom⁽⁴⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět, oblast působnosti a cíle

1. Toto nařízení stanoví společný rámec rámec pro systematické vypracování statistik Společenství o uvádění na trh a používání přípravků na ochranu rostlin.
2. Předmětem statistik jsou
 - množství přípravků na ochranu rostlin, která jsou ročně uvedena na trh (příloha I),
 - množství přípravků na ochranu rostlin, která jsou ročně použita v zemědělství (příloha II).
3. Tyto statistiky spolu s dalšími relevantními údaji plní zejména cíle článku 14 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/.../ES ze dne ..., kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 52, 22.2.1997, s. 61.

⁽²⁾ Úř. věst. L 151, 15.6.1990, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L ...

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „přípravky na ochranu rostlin“ přípravky na ochranu rostlin, jak jsou definovány v čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. .../2009;
- b) „látkami“ látky, jak jsou definovány v čl. 3 bodě 2 nařízení (ES) č. .../2009, včetně účinných látek, safenerů a synergentů;
- c) „účinnými látkami“ účinné látky, jak jsou definovány v čl. 2 odst. 2 nařízení (ES) č. .../2009;
- d) „safenery“ safenery, jak jsou definovány v čl. 2 odst. 3 písm. a) nařízení (ES) č. .../2009;
- e) „synergenty“ synergenty, jak jsou definovány v čl. 2 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. .../2009;
- f) „uvedením na trh“ uvedení na trh, jak je definováno v čl. 3 bodě 8 nařízení (ES) č. .../2009;
- g) „držitelem povolení“ držitel povolení, jak je definován v čl. 3 bodě 20 nařízení (ES) č. .../2009;
- h) „zemědělským použitím“ každé uplatnění přípravku na ochranu rostlin, které přímo nebo nepřímo souvisí s rostlinnou výrobou v rámci hospodářské činnosti zemědělského podniku;
- i) „profesionálním uživatelem“ profesionální uživatel, jak je definován v čl. 3 bodě 1 směrnice 2009/.../ES;
- j) „zemědělským podnikem“ zemědělský podnik, jak je definován v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ... o statistických zjišťováních o struktuře zemědělských podniků a statistických zjišťováních o metodách zemědělské výroby (!).

Článek 3

Shromažďování, předávání a zpracování údajů

1. Členské státy shromažďují údaje nezbytné pro specifikaci znaků uvedených v přílohách I a II prostřednictvím

- zjišťování,
- plnění povinností týkajících se uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh; zejména povinností podle článku 67 nařízení (ES) č. .../2009,
- plnění povinností týkajících se profesionálních uživatelů na základě záznamů vedených o použití přípravků na ochranu

rostlin; zejména povinností podle článku 67 nařízení (ES) č. .../2009,

- administrativních zdrojů, nebo
- kombinace těchto způsobů, včetně postupů statistického odhadování na základě odborných posudků nebo modelů.

2. Členské státy předávají statistické výsledky včetně důvěrných údajů Komisi (Eurostatu) podle časového rozpisu a v souladu s periodicitou podle příloh I a II. Údaje se předkládají podle klasifikace uvedené v příloze III.

3. Členské státy předávají údaje v elektronické podobě v příslušném technickém formátu, který stanoví Komise (Eurostat) regulativním postupem podle čl. 6 odst. 2.

4. Z důvodu důvěrnosti agreguje Komise (Eurostat) údaje před zveřejněním podle chemických tříd nebo kategorií přípravků, jak jsou uvedeny v příloze III, a řádně zohlední ochranu důvěrných údajů na úrovni jednotlivých členských států. V souladu s článkem 15 nařízení (ES) č. 322/97 používají vnitrostátní orgány a Komise (Eurostat) důvěrné údaje výlučně pro statistické účely.

Článek 4

Hodnocení kvality

1. Pro účely tohoto nařízení se na údaje, které mají být předávány, uplatňují tato kritéria hodnocení kvality:

- „relevance“ označuje míru, do jaké statistické údaje uspokojují stávající a potenciální potřeby uživatelů;
- „přesnost“ označuje blízkost odhadů k neznámým skutečným hodnotám;
- „včasnost“ označuje časovou prodlevu mezi dostupností informace a událostí nebo jevem, který popisuje;
- „dochvilnost“ označuje časovou prodlevu mezi datem zveřejnění údajů a cílovým datem, kdy měly být dodány;
- „dostupnost“ a „srozumitelnost“ označují, za jakých podmínek a v jaké formě mohou uživatelé údaje získat, používat a vykládat;
- „srovnatelnost“ označuje měření dopadu rozdílů mezi použitými statistickými pojmy a nástroji a postupy měření, srovnávají-li se statistiky mezi zeměpisnými oblastmi, oblastmi jednotlivých odvětví nebo časově;
- „soudržnost“ označuje, zda lze údaje spolehlivě různými způsoby a pro různé účely kombinovat.

(!) Úř. věst. L ...

2. Členské státy předkládají Komisi (Eurostatu) zprávy o kvalitě údajů předávaných podle příloh I a II. Komise (Eurostat) hodnotí kvalitu předávaných údajů.

Článek 5

Prováděcí opatření

1. Komise přijme vhodný technický formát pro předávání údajů regulativním postupem podle čl. 6 odst. 2.

2. Komise přijme definici „ošetřené plochy“ uvedené v oddíle 2 přílohy II. Toto opatření, jehož účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijme regulativním postupem s kontrolou podle čl. 6 odst. 3.

3. Komise může pozměnit harmonizovanou klasifikaci látek, jak je definována v příloze III, aby ji přizpůsobila změnám na seznamu účinných látek přijatém podle čl. 78 odst. 3 nařízení (ES) č. .../2009. Tato opatření, jejichž účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 6 odst. 3.

Článek 6

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro statistické programy.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament

předseda

...

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí Rady 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 7

Zpráva

Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě každých pět let zprávu o uplatňování tohoto nařízení. V této zprávě se hodnotí především kvalita předávaných údajů, jak je uvedeno v článku 4, zatížení podnikatelských subjektů, zemědělských podniků a vnitrostátních správních orgánů a užitečnost těchto statistických údajů v souvislosti s tematickou strategií udržitelného používání pesticidů, zejména pokud jde o cíle stanovené v článku 1. Zpráva případně obsahuje návrhy zaměřené na další zlepšení kvality údajů a snížení zatížení podnikatelských subjektů, zemědělských podniků a vnitrostátních správních orgánů.

První zpráva se předloží do 1. ledna ... (*).

Článek 8

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

...

(*) Osmi letech ode dne přijetí tohoto nařízení.

PŘÍLOHA I

STATISTIKY UVÁDĚNÍ PŘÍPRAVKŮ NA OCHRANU ROSTLIN NA TRH

ODDÍL 1

Předmět zjišťování

Statistiky zjišťují látky uvedené v příloze III, které jsou obsaženy v přípravcích na ochranu rostlin, jež jsou uváděny v jednotlivých členských státech na trh. Zvláštní pozornost je třeba věnovat tomu, aby se zabránilo dvojímu započítávání v případě obnovení přípravků nebo převodu povolení mezi držiteli povolení.

ODDÍL 2

Proměnné

Uvádí se množství jednotlivých látek uvedených v příloze III, které jsou obsaženy v přípravcích na ochranu rostlin uvedených na trh.

ODDÍL 3

Vykazované jednotky

Údaje se vyjadřují v kilogramech látek.

ODDÍL 4

Sledované období

Sledovaným obdobím je kalendářní rok.

ODDÍL 5

První sledované období, periodicita a předávání výsledků

1. Prvním sledovaným obdobím je druhý kalendářní rok následující po ... (*).
2. Členské státy poskytují údaje za každý kalendářní rok po prvním sledovaném období.
3. Údaje se Komisi (Eurostatu) předávají do dvanácti měsíců po konci sledovaného roku.

ODDÍL 6

Zpráva o kvalitě

Členské státy předloží Komisi (Eurostatu) zprávu o kvalitě uvedenou v článku 4, v níž uvedou:

- metodiku použitou při shromažďování údajů,
- relevantní aspekty kvality podle metodiky použité při shromažďování údajů,
- popis použitých metod odhadování, agregování a vylučování.

Tato zpráva se Komisi (Eurostatu) předává do patnácti měsíců po konci sledovaného roku.

(*) Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.

PŘÍLOHA II

STATISTIKY ZEMĚDĚLSKÉHO POUŽITÍ PŘÍPRAVKŮ NA OCHRANU ROSTLIN

ODDÍL 1

Předmět zjišťování

1. Statistiky zjišťují látky uvedené v příloze III, které jsou obsaženy v přípravcích na ochranu rostlin, jež jsou používány v jednotlivých členských státech v zemědělství u jednotlivých zvolených plodin.
2. Každý členský stát stanoví, které plodiny budou vybrány pro zjišťování během pětiletého období vymezeného v oddíle 5. Výběr se provádí tak, aby byl reprezentativní, pokud jde o plodiny pěstované v členském státě a používané látky.

Výběr plodin zohlední nejdůležitější plodiny z hlediska národních akčních plánů ve smyslu článku 4 směrnice 2009/.../ES.

ODDÍL 2

Proměnné

Pro každou zvolenou plodinu se zpracovávají tyto proměnné:

- a) množství jednotlivých látek uvedených v příloze III, které jsou obsaženy v přípravcích na ochranu rostlin použitých u této plodiny, a
- b) plocha ošetřená každou z látek.

ODDÍL 3

Vykazované jednotky

1. Množství látek se udává v kilogramech.
2. Plocha ošetřená každou z látek se udává v hektarech.

ODDÍL 4

Sledované období

1. Sledované období je zpravidla období nejvýše dvanáct měsíců, v němž jsou zjišťována veškerá použití v rámci ochrany rostlin týkající se dané plodiny.
2. Sledované období se vykazuje jako rok, v němž začala sklizeň.

ODDÍL 5

První sledované období, periodicita a předávání výsledků

1. Statistiky o používání přípravků na ochranu rostlin se u každé zvolené plodiny v sledovaném období uvedeném v oddíle 4 sestavují za každých pět let.
2. Sledované období si členské státy mohou zvolit kdykoliv během pětiletého období. Pro každou zvolenou plodinu může být stanoveno jiné sledované období.
3. První pětileté období začíná prvním kalendářním rokem následujícím po ... (*).
4. Členské státy poskytují údaje za každé pětileté období.
5. Údaje se Komisi (Eurostatu) předávají do dvanácti měsíců po konci každého pětiletého období.

(*) Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.

ODDÍL 6

Zpráva o kvalitě

Jakmile členské státy předají své výsledky, poskytnou Komisi (Eurostatu) zprávu o kvalitě uvedenou v článku 4, v níž uvedou

- popis metodiky stanovení výběrového souboru,
 - metodiku použitou při shromažďování údajů,
 - odhad relativního významu zahrnutých plodin s ohledem na celkové množství použitých přípravků na ochranu rostlin,
 - relevantní aspekty kvality podle metodiky použité při shromažďování údajů,
 - porovnání údajů o přípravcích na ochranu rostlin, které byly během pětiletého období použity, a o přípravcích na ochranu rostlin, které byly v odpovídajících pěti letech uvedeny na trh.
-

PŘÍLOHA III

HARMONIZOVANÁ KLASIFIKACE LÁTEK

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
Fungicidy a bakteriocidy	F0				
Anorganické fungicidy	F1				
	F1.1	SLOUČENINY MĚDI	VŠECHNY SLOUČENINY MĚDI		44
	F1.1		BORDEAUXSKÁ JÍCHA	8011-63-0	44
	F1.1		HYDROXID MĚDNATÝ	20427-59-2	44
	F1.1		OXYCHLORID MĚDNATÝ	1332-40-7	44
	F1.1		TROJSYTNÝ SÍRAN MĚDNATÝ	1333-22-8	44
	F1.1		OXID MĚDNÝ	1319-39-1	44
	F1.1		OSTATNÍ SOLI MĚDI		44
	F1.2	ANORGANICKÁ SÍRA	SÍRA	7704-34-9	18
	F1.3	OSTATNÍ ANORGANICKÉ FUNGICIDY	OSTATNÍ ANORGANICKÉ FUNGICIDY		
Fungicidy na bázi karbamátů a dithiokarbamátů	F2				
	F2.1	FUNGICIDY NA BÁZI KARBANILÁTU	DIETHOFENKARB	87130-20-9	513
	F2.2	FUNGICIDY NA BÁZI KARBAMÁTU	BENTHI AVALIKARB	413615-35-7	744
	F2.2		IPROVALIKARB	140923-17-7	620
	F2.2		PROPAMOKARB	24579-73-5	399
	F2.3	FUNGICIDY NA BÁZI DITHIOKARBAMÁTU	MANKOZEB	8018-01-7	34
	F2.3		MANEB	12427-38-2	61
	F2.3		METIRAM	9006-42-2	478
	F2.3		PROPINEB	12071-83-9	177
	F2.3		THIRAM	137-26-8	24
	F2.3		ZIRAM	137-30-4	31
Fungicidy na bázi benzimidazolů	F3				
	F3.1	FUNGICIDY NA BÁZI BENZIMIDAZOLU	KARBENDAZIM	10605-21-7	263
	F3.1		FUBERIDAZOL	3878-19-1	525
	F3.1		THIABENDAZOL	148-79-8	323
	F3.1		THIOFANÁT-METHYL	23564-05-8	262

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
Fungicidy na bázi imidazolů a triazolů	F4				
	F4.1	FUNGICIDY NA BÁZI KONA-ZOLU	BITERTANOL	55179-31-2	386
	F4.1		BROMUKONAZOL	116255-48-2	680
	F4.1		CYPROKONAZOL	94361-06-5	600
	F4.1		DIFENOKONAZOL	119446-68-3	687
	F4.1		DINIKONAZOL	83657-24-3	690
	F4.1		EPOXIKONAZOL	106325-08-0	609
	F4.1		ETRIDIAZOL	2593-15-9	518
	F4.1		FENBUKONAZOL	114369-43-6	694
	F4.1		FLUCHINKONAZOL	136426-54-5	474
	F4.1		FLUSILAZOL	85509-19-9	435
	F4.1		FLUTRIAFOL	76674-21-0	436
	F4.1		HEXAKONAZOL	79983-71-4	465
	F4.1		IMAZALIL (ENILKONAZOL)	58594-72-2	335
	F4.1		METKONAZOL	125116-23-6	706
	F4.1		MYKLOBUTANIL	88671-89-0	442
	F4.1		PENKONAZOL	66246-88-6	446
	F4.1		PROPIKONAZOL	60207-90-1	408
	F4.1		PROTHIOKONAZOL	178928-70-6	745
	F4.1		TEBUKONAZOL	107534-96-3	494
	F4.1		TETRAKONAZOL	112281-77-3	726
	F4.1		TRIADIMENOL	55219-65-3	398
	F4.1		TRICYKLAZOL	41814-78-2	547
	F4.1		TRIFLUMIZOL	99387-89-0	730
	F4.1		TRITIKONAZOL	131983-72-7	652
	F4.2	FUNGICIDY NA BÁZI IMIDA-ZOLU	CYAZOFAMID	120116-88-3	653
	F4.2		FENAMIDON	161326-34-7	650
	F4.2		TRIAZOXID	72459-58-6	729
Fungicidy na bázi morfolinů	F5				
	F5.1	FUNGICIDY NA BÁZI MORFO-LINU	DIMETHOMORF	110488-70-5	483
	F5.1		DODEMORF	1593-77-7	300
	F5.1		FENPROPIMORF	67564-91-4	427

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
Ostatní fungicidy	F6				
	F6.1	FUNGICIDY ZE SKUPINY ACYL-MOČOVIN	CYMOXANIL	57966-95-7	419
	F6.1		DODIN	2439-10-3	101
	F6.1		GUAZATIN	108173-90-6	361
	F6.2	FUNGICIDY NA BÁZI AMIDU	BENALAXYL	71626-11-4	416
	F6.2		BOSCALID	188425-85-6	673
	F6.2		FLUTOLANIL	66332-96-5	524
	F6.2		MEPRONIL	55814-41-0	533
	F6.2		METALAXYL	57837-19-1	365
	F6.2		METALAXYL-M	70630-17-0	580
	F6.2		PROCHLORAZ	67747-09-5	407
	F6.2		SILTHIOFAM	175217-20-6	635
	F6.2		TOLYLFLUANID	731-27-1	275
	F6.2		ZOXAMID	156052-68-5	640
	F6.3	FUNGICIDY NA BÁZI ANILIDU	KARBOXIN	5234-68-4	273
	F6.3		FENHEXAMID	126833-17-8	603
	F6.4	ANTIBIOTICKÉ FUNGICIDY A BAKTERIOCIDY	KASUGAMYCIN	6980-18-3	703
	F6.4		POLYOXINS	11113-80-7	710
	F6.4		STREPTOMYCIN	57-92-1	312
	F6.5	AROMATICKÉ FUNGICIDY	CHLOROTHALONIL	1897-45-6	288
	F6.5		DIKLORAN	99-30-9	150
	F6.6	FUNGICIDY NA BÁZI DIKAR-BOXIMIDU	IPRODION	36734-19-7	278
	F6.6		PROCYMIDON	32809-16-8	383
	F6.7	FUNGICIDY NA BÁZI DINI-TROANILINU	FLUAZINAM	79622-59-6	521
	F6.8	FUNGICIDY NA BÁZI DINITRO-FENOLU	DINOKAP	39300-45-3	98
	F6.9	ORGANOFOSFOROVÉ FUNGICIDY	FOSETYL	15845-66-6	384
	F6.9		TOLCLOFOS-METHYL	57018-04-9	479
	F6.10	FUNGICIDY NA BÁZI OXAZOLU	HYMEXAZOL	10004-44-1	528
	F6.10		FAMOXADON	131807-57-3	594
	F6.10		VINCLOZOLIN	50471-44-8	280
	F6.11	FUNGICIDY NA BÁZI FENYL-PYRROLU	FLUDIOXONIL	131341-86-1	522

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	F6.12	FUNGICIDY NA BÁZI FTALI-MIDU	KAPTAN	133-06-2	40
	F6.12		FOLPET	133-07-3	75
	F6.13	FUNGICIDY NA BÁZI PYRIMI-DINU	BUPIRIMÁT	41483-43-6	261
	F6.13		CYPRODINIL	121552-61-2	511
	F6.13		FENARIMOL	60168-88-9	380
	F6.13		MEPANIPYRIM	110235-47-7	611
	F6.13		PYRIMETHANIL	53112-28-0	714
	F6.14	FUNGICIDY NA BÁZI CHINO-LINU	CHINOXYFEN	124495-18-7	566
	F6.14		8-HYDROXYCHINOLIN SULFÁT	134-31-6	677
	F6.15	FUNGICIDY NA BÁZI CHINONU	DITHIANON	3347-22-6	153
	F6.16	FUNGICIDY NA BÁZI STROBI-LURINU	AZOXYSTROBIN	131860-33-8	571
	F6.16		DIMOXYSTROBIN	149961-52-4	739
	F6.16		FLUOXASTROBIN	361377-29-9	746
	F6.16		KRESOXIM-METHYL	143390-89-0	568
	F6.16		PIKOXYSTROBIN	117428-22-5	628
	F6.16		PYRAKLOSTROBIN	175013-18-0	657
	F6.16		TRIFLOXYSTROBIN	141517-21-7	617
	F6.17	FUNGICIDY NA BÁZI MOČO-VINY	PENCYKURON	66063-05-6	402
	F6.18	NEZAŘAZENÉ FUNGICIDY	ACIBENZOLAR	126448-41-7	597
	F6.18		KYSELINA BENZOOVÁ	65-85-0	622
	F6.18		DICHLOROFEN	97-23-4	325
	F6.18		FENPROPIDIN	67306-00-7	520
	F6.18		METRAFENON	220899-03-6	752
	F6.18		2-FENYLFENOL	90-43-7	246
	F6.18		SPIROXAMIN	118134-30-8	572
	F6.19	OSTATNÍ FUNGICIDY	OSTATNÍ FUNGICIDY		
Herbicide, desikanty a přípravky proti mechům	H0				
Herbicide na bázi fenoxykyselin a fytohormonů	H1				
	H1.1	HERBICIDY NA BÁZI FENOXY-KYSELIN	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		DICHLORPROP-P	15165-67-0	476
	H1.1		MCPA	94-74-6	2

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	H1.1		MCPB	94-81-5	50
	H1.1		MEKOPROP	7085-19-0	51
	H1.1		MEKOPROP-P	16484-77-8	475
Herbicidy na bázi triazinů a triazinonů	H2				
	H2.1	HERBICIDY NA BÁZI METHYL-THIOTRIAZINU	METHOPROTRYN	841-06-5	94
	H2.2	HERBICIDY NA BÁZI TRIAZINU	SIMETRYN	1014-70-6	179
	H2.2		TERBUTHYLAZIN	5915-41-3	234
	H2.3	HERBICIDY NA BÁZI TRIAZINONU	METAMITRON	41394-05-2	381
	H2.3		METRIBUZIN	21087-64-9	283
Herbicidy na bázi amidů a anilidů	H3				
	H3.1	HERBICIDY NA BÁZI AMIDU	BEFLUBUTAMID	113614-08-7	662
	H3.1		DIMETHENAMID	87674-68-8	638
	H3.1		FLUPOXAM	119126-15-7	8158
	H3.1		ISOXABEN	82558-50-7	701
	H3.1		NAPROPAMID	15299-99-7	271
	H3.1		PETHOXAMID	106700-29-2	665
	H3.1		PROPYZAMID	23950-58-5	315
	H3.2	HERBICIDY NA BÁZI ANILIDU	DIFLUFENIKAN	83164-33-4	462
	H3.2		FLORASULAM	145701-23-1	616
	H3.2		FLUFENACET	142459-58-3	588
	H3.2		METOSULAM	139528-85-1	707
	H3.2		METAZACHLOR	67129-08-2	411
	H3.2		PROPANIL	709-98-8	205
	H3.3	HERBICIDY NA BÁZI CHLOROACETANILIDU	ACETOCHLOR	34256-82-1	496
	H3.3		ALACHLOR	15972-60-8	204
	H3.3		DIMETHACHLOR	50563-36-5	688
	H3.3		PRETILACHLOR	51218-49-6	711
	H3.3		PROPACHLOR	1918-16-7	176
	H3.3		S-METOLACHLOR	87392-12-9	607

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
Herbicidy na bázi karbamátů a bis-karbamátů	H4				
	H4.1	HERBICIDY NA BÁZI BIS-KARBAMÁTU	CHLORPROFAM	101-21-3	43
	H4.1		DESMEDIFAM	13684-56-5	477
	H4.1		FENMEDIFAM	13684-63-4	77
	H4.2	HERBICIDY NA BÁZI KARBA-MÁTU	ASULAM	3337-71-1	240
	H4.2		KARBETAMID	16118-49-3	95
Herbicidy na bázi derivátů dini-troanilinu	H5				
	H5.1	HERBICIDY NA BÁZI DINITROA-NILINU	BENFLURALIN	1861-40-1	285
	H5.1		BUTRALIN	33629-47-9	504
	H5.1		ETHALFLURALIN	55283-68-6	516
	H5.1		ORYZALIN	19044-88-3	537
	H5.1		PENDIMETHALIN	40487-42-1	357
	H5.1		TRIFLURALIN	2582-09-8	183
Herbicidy na bázi derivátů močovin, uracilu nebo sulfonylmočoviny	H6				
	H6.1	HERBICIDY NA BÁZI SULFO-NYLMOČOVINY	AMIDOSULFURON	120923-37-7	515
	H6.1		AZIMSULFURON	120162-55-2	584
	H6.1		BENSULFURON	99283-01-9	502
	H6.1		CHLORSULFURON	64902-72-3	391
	H6.1		CINOSULFURON	94593-91-6	507
	H6.1		ETHOXSULFURON	126801-58-9	591
	H6.1		FLAZASULFURON	104040-78-0	595
	H6.1		FLUPYRSULFURON	150315-10-9	577
	H6.1		FORAMSULFURON	173159-57-4	659
	H6.1		IMAZOSULFURON	122548-33-8	590
	H6.1		IODOSULFURON	185119-76-0	634
	H6.1		MESOSULFURON	400852-66-6	663
	H6.1		METSULFURON	74223-64-6	441
	H6.1		NICOSULFURON	111991-09-4	709
	H6.1		OXASULFURON	144651-06-9	626
H6.1		PRIMISULFURON	113036-87-6	712	
H6.1		PROSULFURON	94125-34-5	579	

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	H6.1		RIMSULFURON	122931-48-0	716
	H6.1		SULFOSULFURON	141776-32-1	601
	H6.1		THIFENSULFURON	79277-67-1	452
	H6.1		TRIASULFURON	82097-50-5	480
	H6.1		TRIBENURON	106040-48-6	546
	H6.1		TRIFLUSULFURON	135990-29-3	731
	H6.1		TRITOSULFURON	142469-14-5	735
	H6.2	HERBICIDY NA BÁZI URACILU	LENACIL	2164-08-1	163
	H6.3	HERBICIDY NA BÁZI MOČOVINY	CHLORTOLURON	15545-48-9	217
	H6.3		DIURON	330-54-1	100
	H6.3		FLUOMETURON	2164-17-2	159
	H6.3		ISOPROTURON	34123-59-6	336
	H6.3		LINURON	330-55-2	76
	H6.3		METHABENZTHIAZURON	18691-97-9	201
	H6.3		METOBROMURON	3060-89-7	168
	H6.3		METOXURON	19937-59-8	219
Ostatní herbicidy	H7				
	H7.1	HERBICIDY ZE SKUPINY FENOXYPYRIDINŮ	KLODINAFOP	114420-56-3	683
	H7.1		CYHALOFOP	122008-85-9	596
	H7.1		DIKLOFOP	40843-25-2	358
	H7.1		FENOXAPROP-P	113158-40-0	484
	H7.1		FLUAZIFOP-P-BUTYL	79241-46-6	395
	H7.1		HALOXYFOP	69806-34-4	438
	H7.1		HALOXYFOP-R	72619-32-0	526
	H7.1		PROPACHIZAFOP	111479-05-1	713
	H7.1		CHIZALOFOP	76578-12-6	429
	H7.1		CHIZALOFOP-P	94051-08-8	641
	H7.2	HERBICIDY NA BÁZI BENZOFURANU	ETHOFUMESÁT	26225-79-6	233
	H7.3	HERBICIDY NA BÁZI KYSELINY BENZOOVÉ	CHLORTHAL	2136-79-0	328
	H7.3		DIKAMBA	1918-00-9	85
	H7.4	HERBICIDY ZE SKUPINY BIPYRIDYLŮ	DIKVAT	85-00-7	55
	H7.4		PARAKVAT	4685-14-7	56

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	H7.5	HERBICIDY NA BÁZI CYKLO- HEXANDIONU	KLETHODIM	99129-21-2	508
	H7.5		CYCLOXYDIM	101205-02-1	510
	H7.5		TEPRALOXYDIM	149979-41-9	608
	H7.5		TRALKOXYDIM	87820-88-0	544
	H7.6	HERBICIDY NA BÁZI DIAZINU	PYRIDÁT	55512-33-9	447
	H7.7	HERBICIDY NA BÁZI DIKARBO- XIMIDU	CINIDON-ETHYL	142891-20-1	598
	H7.7		FLUMIOXAZIN	103361-09-7	578
	H7.8	HERBICIDY NA BÁZI DIFENY- LETERU	ACLONIFEN	74070-46-5	498
	H7.8		BIFENOX	42576-02-3	413
	H7.8		NITROFEN	1836-75-5	170
	H7.8		OXYFLUORFEN	42874-03-3	538
	H7.9	HERBICIDY NA BÁZI IMIDAZO- LINONU	IMAZAMETHABENZ	100728-84-5	529
	H7.9		IMAZAMOX	114311-32-9	619
	H7.9		IMAZETHAPYR	81335-77-5	700
	H7.10	ANORGANICKÉ HERBICIDY	AMIDOSULFONAN AMONNÝ	7773-06-0	679
	H7.10		CHLOREČNANY	7775-09-9	7
	H7.11	HERBICIDY NA BÁZI ISOXA- ZOLU	ISOXAFLUTOL	141112-29-0	575
	H7.12	HERBICIDY NA BÁZI MORFAC- TINU	FLURENOL	467-69-6	304
	H7.13	HERBICIDY NA BÁZI NITRILU	BROMOXYNIL	1689-84-5	87
	H7.13		DICHLOBENIL	1194-65-6	73
	H7.13		IOXYNIL	1689-83-4	86
	H7.14	ORGANOFOSFOROVÉ HERBI- CIDY	GLUFOSINÁT	51276-47-2	437
	H7.14		GLYFOSÁT	1071-83-6	284
	H7.15	HERBICIDY NA BÁZI FENYLPY- RAZOLU	PYRAFLUFEN	129630-19-9	605
	H7.16	HERBICIDY NA BÁZI PYRIDA- ZINONU	CHLORIDAZON	1698-60-8	111
	H7.16		FLURTAMON	96525-23-4	569
	H7.17	HERBICIDY NA BÁZI PYRIDIN- KARBOXAMIDU	PIKOLINAFEN	137641-05-5	639
	H7.18	HERBICIDY NA BÁZI KYSELINY PYRIDINKARBOXYLOVÉ	KLOPYRALID	1702-17-6	455
	H7.18		PIKLORAM	1918-02-1	174

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	H7.19	HERBICIDY NA BÁZI KYSELINY PYRIDYLOXYOCTOVÉ	FLUROXYPYR	69377-81-7	431
	H7.19		TRIKLOPYR	55335-06-3	376
	H7.20	HERBICIDY NA BÁZI CHINOLINU	CHINKLORAK	84087-01-4	493
	H7.20		CHINMERAK	90717-03-6	563
	H7.21	HERBICIDY NA BÁZI THIADIAZINU	BENTAZON	25057-89-0	366
	H7.22	HERBICIDY NA BÁZI THIOKARBAMÁTU	EPTC	759-94-4	155
	H7.22		MOLINÁT	2212-67-1	235
	H7.22		PROSULFOKARB	52888-80-9	539
	H7.22		THIOBENKARB	28249-77-6	388
	H7.22		TRIALLÁT	2303-17-5	97
	H7.23	HERBICIDY NA BÁZI TRIAZOLU	AMITROL	61-82-5	90
	H7.24	HERBICIDY NA BÁZI TRIAZOLINONU	KARFENTRAZON	128639-02-1	587
	H7.25	HERBICIDY NA BÁZI TRIAZOLONU	PROPOXYKARBAZON	145026-81-9	655
	H7.26	HERBICIDY NA BÁZI TRIKETONU	MESOTRION	104206-82-8	625
	H7.26		SULCOTRION	99105-77-8	723
	H7.27	NEZAŘAZENÉ HERBICIDY	KLOMAZON	81777-89-1	509
	H7.27		FLUROCHLORIDON	61213-25-0	430
	H7.27		CHINOKLAMIN	2797-51-5	648
	H7.27		METHAZOL	20354-26-1	369
	H7.27		OXADIARGYL	39807-15-3	604
	H7.27		OXADIAZON	19666-30-9	213
	H7.27	OSTATNÍ HERBICIDY, DESIKANTY A PŘÍPRAVKY PROTI MECHŮM	OSTATNÍ HERBICIDY, DESIKANTY A PŘÍPRAVKY PROTI MECHŮM		
Insekticidy a akaricidy	I0				
Insekticidy na bázi pyrethroidů	I1				
	I1.1	INSEKTICIDY NA BÁZI PYRETHROIDŮ	ACRINATHRIN	101007-06-1	678
	I1.1		ALFA-CYPERMETHRIN	67375-30-8	454
	I1.1		BETA-CYFLUTHRIN	68359-37-5	482
	I1.1		BETA-CYPERMETHRIN	65731-84-2	632
	I1.1		BIFENTHRIN	82657-04-3	415
	I1.1		CYFLUTHRIN	68359-37-5	385
	I1.1		CYPERMETHRIN	52315-07-8	332

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	I1.1		DELTAMETHRIN	52918-63-5	333
	I1.1		ESFENVALERÁT	66230-04-4	481
	I1.1		ETOFENPROX	80844-07-1	471
	I1.1		GAMA-CYHALOTHRIN	76703-62-3	768
	I1.1		LAMBDA-CYHALOTHRIN	91465-08-6	463
	I1.1		TAU-FLUVALINÁT	102851-06-9	432
	I1.1		TEFLUTHRIN	79538-32-2	451
	I1.1		ZETA-CYPERMETHRIN	52315-07-8	733
Insekticidy na bázi chlorovaných uhlovodíků	I2				
	I2.1	ORGANOCHLOROVÉ INSEKTICIDY	DIKOFOL	115-32-2	123
	I2.1		TETRASUL	2227-13-6	114
Insekticidy na bázi karbamátů a oxim-karbamátů	I3				
	I3.1	INSEKTICIDY NA BÁZI OXIM-KARBAMÁTU	METHOMYL	16752-77-5	264
	I3.1		OXAMYL	23135-22-0	342
	I3.2	INSEKTICIDY NA BÁZI KARBA-MÁTU	BENFURAKARB	82560-54-1	501
	I3.2		KARBARYL	63-25-2	26
	I3.2		KARBOFURAN	1563-66-2	276
	I3.2		KARBOSULFAN	55285-14-8	417
	I3.2		FENOXYKARB	79127-80-3	425
	I3.2		FORMETANÁT	22259-30-9	697
	I3.2		METHIOKARB	2032-65-7	165
	I3.2		PIRIMIKARB	23103-98-2	231
Insekticidy na bázi organofosfátů	I4				
	I4.1	ORGANOFOSFOROVÉ INSEKTICIDY	AZINFOS-METHYL	86-50-0	37
	I4.1		KADUSAFOS	95465-99-9	682
	I4.1		CHLORPYRIFOS	2921-88-2	221
	I4.1		CHLORPYRIFOS-METHYL	5589-13-0	486
	I4.1		KUMAFOS	56-72-4	121
	I4.1		DIAZINON	333-41-5	15

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	I4.1		DICHLORVOS	62-73-7	11
	I4.1		DIMETHOÁT	60-51-5	59
	I4.1		ETHOPROFOS	13194-48-4	218
	I4.1		FENAMIFOS	22224-92-6	692
	I4.1		FENITROTHION	122-14-5	35
	I4.1		FOSTHIAZÁT	98886-44-3	585
	I4.1		ISOFENFOS	25311-71-1	412
	I4.1		MALATHION	121-75-5	12
	I4.1		METHAMIDOFOS	10265-92-6	355
	I4.1		NALED	300-76-5	195
	I4.1		OXYDEMETON-METHYL	301-12-2	171
	I4.1		FOSALON	2310-17-0	109
	I4.1		FOSMET	732-11-6	318
	I4.1		FOXIM	14816-18-3	364
	I4.1		PIRIMIFOS-METHYL	29232-93-7	239
	I4.1		TRICHLORFON	52-68-6	68
Insekticidy na bázi biologických a botanických produktů	I5				
	15.1	BIOLOGICKÉ INSEKTICIDY	AZADIRACTIN	11141-17-6	627
	15.1		NIKOTIN	54-11-5	8
	15.1		PYRETHRINY	8003-34-7	32
	15.1		ROTENON	83-79-4	671
Ostatní insekticidy	I6				
	16.1	INSEKTICIDY VYROBENÉ FERMENTACÍ	ABAMEKTIN	71751-41-2	495
	16.1		MILBEMEKTIN	51596-10-2 51596-11-3	660
	16.1		SPINOSAD	168316-95-8	636
	16.3	INSEKTICIDY NA BÁZI BENZOYLMOČOVINY	DIFLUBENZURON	35367-38-5	339
	16.3		FLUFENOXURON	101463-69-8	470
	16.3		HEXAFLUMURON	86479-06-3	698
	16.3		LUFENURON	103055-07-8	704
	16.3		NOVALURON	116714-46-6	672

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	I6.3		TEFLUBENZURON	83121-18-0	450
	I6.3		TRIFLUMURON	64628-44-0	548
	I6.4	INSEKTICIDY NA BÁZI KARBAZÁTU	BIFENAZÁT	149877-41-8	736
	I6.5	HERBICIDY NA BÁZI DIAZYLHYDRAZINU	METHOXYFENOZID	161050-58-4	656
	I6.5		TEBUFENOZID	112410-23-8	724
	I6.6	REGULÁTORY RŮSTU HMYZU	BUPROFEZIN	69327-76-0	681
	I6.6		CYROMAZIN	66215-27-8	420
	I6.6		HEXYTHIAZOX	78587-05-0	439
	I6.7	FEROMONY HMYZU	(E,Z)-DODEC-9-EN-1-YL-ACETÁT	35148-19-7	422
	I6.8	INSEKTICIDY NA BÁZI NITROGUANIDINU	KLOTHIANIDIN	210880-92-5	738
	I6.8		THIAMETHOXAM	153719-23-4	637
	I6.9	ORGANOCÍNOVÉ INSEKTICIDY	AZOCYKLOTIN	41083-11-8	404
	I6.9		CYHEXATIN	13121-70-5	289
	I6.9		FENBUTATINOXID	13356-08-6	359
	I6.10	INSEKTICIDY NA BÁZI OXADIAZINU	INDOXAKARB	173584-44-6	612
	I6.11	INSEKTICIDY NA BÁZI FENYLTERU	PYRIPROXYFEN	95737-68-1	715
	I6.12	INSEKTICIDY NA BÁZI (FENYL-)PYRAZOLU	FENPYROXIMÁT	134098-61-6	695
	I6.12		FIPRONIL	120068-37-3	581
	I6.12		TEBUFENPYRAD	119168-77-3	725
	I6.13	INSEKTICIDY NA BÁZI PYRIDINU	PYMETROZIN	123312-89-0	593
	I6.14	INSEKTICIDY NA BÁZI PYRIDYLMETHYLAMINU	ACETAMIPRID	135410-20-7	649
	I6.14		IMIDAKLOPRID	138261-41-3	582
	I6.14		THIAKLOPRID	111988-49-9	631
	I6.15	INSEKTICIDY ZE SKUPINY ESTERŮ KYSELINY SIŘIČITÉ	PROPARGIT	2312-35-8	216
	I6.16	INSEKTICIDY NA BÁZI TETRAZINU	KLOFENTEZIN	74115-24-5	418

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	I6.17	INSEKTICIDY ZE SKUPINY BUTANOÁTŮ	SPIRODIKLOFEN	148477-71-8	737
	I6.18	INSEKTICIDY ZE SKUPINY AZOLŮ	TRIAZAMÁT	112143-82-5	728
	I6.19	INSEKTICIDY NA BÁZI MOČOVINY	DIAFENTHIURON	80060-09-9	8097
	I6.20	NEZAŘAZENÉ INSEKTICIDY	ETOXAZOL	153233-91-1	623
	I6.20		FENAZACHIN	120928-09-8	693
	I6.20		PYRIDABEN	96489-71-3	583
	I6.21	OSTATNÍ INSEKTICIDY A AKARICIDY	OSTATNÍ INSEKTICIDY A AKARICIDY		
Moluskocidy, celkem:	M0				
Moluskocidy	M1				
	M1.1	MOLUSKOCIDY NA BÁZI KARBAMÁTŮ	THIODIKARB	59669-26-0	543
	M1.2	OSTATNÍ MOLUSKOCIDY	FOSFOREČNAN ŽELEZITÝ	10045-86-0	629
	M1.2		METALDEHYD	108-62-3	62
	M1.2		OSTATNÍ MOLUSKOCIDY		
Regulátory růstu rostlin, celkem:	PGR0				
Fyziologické regulátory růstu rostlin	PGR1				
	PGR1.1	FYZIOLOGICKÉ REGULÁTORY RŮSTU ROSTLIN	CHLORMEKVAT	999-81-5	143
	PGR1.1		CYKLANILID	113136-77-9	586
	PGR1.1		DAMINOZID	1596-84-5	330
	PGR1.1		DIMETHIPIN	55290-64-7	689
	PGR1.1		DIFENYLAMIN	122-39-4	460
	PGR1.1		ETHEFON	16672-87-0	373
	PGR1.1		ETHOXYCHIN	91-53-2	517
	PGR1.1		FLORCHLORFENURON	68157-60-8	633
	PGR1.1		FLURPRIMIDOL	56425-91-3	696
	PGR1.1		IMAZAQUIN	81335-37-7	699
	PGR1.1		MALEINHYDRAZID	51542-52-0	310

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN (1)	CIPAC (2)
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	PGR1.1		MEPIKVÁT	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-METHYLCYKLOPROPEN	3100-04-7	767
	PGR1.1		PACLOBUTRAZOL	76738-62-0	445
	PGR1.1		PROHEXADION-KALCIUM	127277-53-6	567
	PGR1.1		2-METHOXY-5-NITROFENOLÁT SODNÝ	67233-85-6	718
	PGR1.1		O-NITROFENOLÁT SODNÝ	824-39-5	720
	PGR1.1		TRINEXAPAK-ETHYL	95266-40-3	8349
Přípravky proti klíčení	PGR2				
	PGR2.2	PŘÍPRAVKY PROTI KLÍČENÍ	KARVON	99-49-0	602
	PGR2.2		CHLORPROFAM	101-21-3	43
Ostatní regulátory růstu rostlin	PGR3				
	PGR3.1	OSTATNÍ REGULÁTORY RŮSTU ROSTLIN	OSTATNÍ REGULÁTORY RŮSTU ROSTLIN		
Ostatní přípravky na ochranu rostlin, celkem:	ZR0				
Minerální oleje	ZR1				
	ZR1.1	MINERÁLNÍ OLEJ	ROPNÉ OLEJE	64742-55-8	29
Rostlinné oleje	ZR2				
	ZR2.1	ROSTLINNÝ OLEJ	DEHTOVÉ OLEJE		30
Prostředky pro sterilizaci půdy (vč. nematocidů)	ZR3				
	ZR3.1	METHYLBROMID	METHYLBROMID	74-83-9	128
	ZR3.2	OSTATNÍ PROSTŘEDKY PRO STERILIZACI PŮDY	CHLOROPIKRIN	76-06-2	298
	ZR3.2		DAZOMET	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-DICHLORPROP-1-EN	542-75-6	675
	ZR3.2		METAM-NA (N-METHYLDI-THIOKARBAMÁT SODNÝ)	137-42-8	20
	ZR3.2		OSTATNÍ PROSTŘEDKY PRO STERILIZACI PŮDY		
Rodenticidy	ZR4				
	ZR4.1	RODENTICIDY	BRODIFAKUM	56073-10-0	370
	ZR4.1		BROMADIOLON	28772-56-7	371
	ZR4.1		CHLORALOSA	15879-93-3	249

Hlavní skupiny	Kód	Chemická skupina	Látky obecné názvy	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Kategorie přípravků			Společná nomenklatura		
	ZR4.1		CHLOROFACINON	3691-35-8	208
	ZR4.1		KUMATETRALYL	5836-29-3	189
	ZR4.1		DIFENAKUM	56073-07-5	514
	ZR4.1		DIFETHIALON	104653-34-1	549
	ZR4.1		FLOKUMAFEN	90035-08-8	453
	ZR4.1		WARFARIN	81-81-2	70
	ZR4.1		OSTATNÍ RODENTICIDY		
Všechny ostatní přípravky na ochranu rostlin	ZR5				
	ZR5.1	DEZINFEKČNÍ PROSTŘEDKY	OSTATNÍ DEZINFEKČNÍ PROSTŘEDKY		
	ZR5.2	OSTATNÍ PŘÍPRAVKY NA OCHRANU ROSTLIN	OSTATNÍ PŘÍPRAVKY NA OCHRANU ROSTLIN		

⁽¹⁾ Registrační čísla Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Collaborative International Pesticides Analytical Council.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 12. prosince 2006 předložila Komise Radě na základě čl. 285 odst. 1 Smlouvy o ES návrh ⁽¹⁾ nařízení o statistice přípravků na ochranu rostlin.

Evropský parlament přijal stanovisko v prvním čtení v březnu roku 2008 (viz dokument 7412/08).

Hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko v červenci roku 2007 ⁽²⁾. Výbor regionů se v červenci 2007 rozhodl, že stanovisko nezaujme.

Dne 20. listopadu 2008 přijala Rada společný postoj v souladu s článkem 251 Smlouvy o ES.

II. CÍLE

Návrh se snaží zajistit, aby ve všech členských státech byly shromažďovány srovnatelné statistické údaje, které spolu s dalšími příslušnými údaji umožní vypočítat harmonizované ukazatele rizik.

Stanoví zejména harmonizovaná pravidla pro shromažďování a rozšiřování údajů o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a jejich používání. Rovněž ukládá členským státům povinnost shromažďovat údaje pravidelně a uvádí, jakým způsobem je shromažďovat a předávat Komisi.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecné poznámky

V prvním čtení dne 12. března 2008 přijal Evropský parlament 26 změn. Rada ve svém společném postoji zohlednila 5 změn. Pět těchto změn je plně začleněno a změny 10, 13, 18 a 32 jsou přijaty v podstatě nebo zapracovány zčásti.

Společný postoj rovněž zahrnuje další změny, neplánované Evropským parlamentem, které řeší řadu otázek, jež členské státy vznesly v průběhu jednání.

Byla zahrnuta rovněž řada technických a redakčních změn s cílem vymezit oblast působnosti některých ustanovení, více upřesnit znění nařízení a zaručit právní jistotu nebo případně zvýšit jeho soudržnost s jinými nástroji Společenství.

2. Konkrétní připomínky

— Rozšíření působnosti nařízení

Změny 1, 6, 7, 8, 12, 15, 21 a 26 Rada nepřijala, protože měla za to, že rozšíření působnosti za oblast prodeje a použití by zatížilo respondenty i správní orgány.

— Zařazení biocidů

Změny 11, 12, 22, 33 a 34 Rada nepřijala, neboť znalosti o biocidech a zkušenosti s nimi jsou stále omezené a není známo, jaké jsou jejich dopady, protože toto odvětví se dosud vyvíjí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 126, 7.6.2007, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. C 256, 27.10.2007, s. 86.

— *Volba zdrojů údajů*

Změna 14

Požadavek, aby Komise schvalovala metody, by vyžadoval nákladný a těžkopádný postup. V souladu se zásadou subsidiarity spadá volba metod shromažďování údajů nebo zdrojů údajů do pravomoci členských států.

— *Hodnocení shromážděných údajů kvalifikovanou skupinou odborníků*

Změna 31

Rada nemůže takové hodnocení přijmout, neboť přesahuje účel nařízení.

— *Pravidelná úprava seznamu látek a s ohledem na aktuální posuzování účinných látek*

Změna 19

Tento návrh může vést ke zbytečnému nárůstu administrativní zátěže.

— *Důvěrnost*

Změny 16, 25, 30

Komise má povinnost podniknout veškerá nezbytná opatření k zajištění ochrany důvěrných údajů předávaných členskými státy, jak stanoví nařízení (ES) č. 322/97. Proto není třeba zavádět v tomto smyslu nová ustanovení ani odkazy.

— *Povinnost předkládat každoročně zprávu o množstvích přípravků na ochranu rostlin*

Změny 15 a 23

Nařízení stanoví členským státům povinnost předkládat Komise požadované statistiky. Členské státy zvolí metody shromažďování údajů nebo zdroje údajů, které považují za nejvhodnější. Povinnost předkládat zprávy o množstvích vyrobených, dovezených nebo vyvezených přípravků na ochranu rostlin je třeba posoudit v rámci nařízení o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh.

— *Zveřejňování údajů*

Změny 25 a 28

Rada nemůže souhlasit s tím, aby do tohoto nařízení byla zavedena povinnost členských států statistiky zveřejňovat. Nařízení stanoví povinnost členských států shromažďovat nezbytné údaje a předat statistické výsledky Komisi.

— *Definice*

Je třeba změnit definice, aby zohlednily definice použité v nařízení o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a byly s nimi v souladu.

— *Řídící zásady*

Mezi zásadami, kterými se podle nařízení (ES) č. 322/97 řídí statistiky Společenství, není vyjmenována přesnost, která je uvedena v 8. bodě odůvodnění. Rada proto změnu 3 nemůže přijmout. Tuto zásadu však Rada ponechala mezi kritérii kvality v článku 4.

— *Odkaz na nařízení (ES) č. 322/97 a nařízení (ES) č. 1588/90*

Byl vložen nový 8. bod odůvodnění, jehož smyslem upřesnit rámec, ve kterém se mají předávat údaje, a připomenout, jak je zajištěna důvěrnost údajů.

— *Cíle*

Rada souhlasí, aby se v článku 1 uvedl odkaz na článek 14 směrnice o udržitelném využívání pesticidů. Rada však nemůže souhlasit s tím, že účelem nařízení by mělo být provedení a zhodnocení tematické strategie o udržitelném používání pesticidů, jak navrhuje Evropský parlament ve změně 10.

— *Hodnocení kvality*

Rada vložila článek o hodnocení kvality (článek 4). Rozsah hodnocení kvality již byl vložen do jiných statistických dokumentů, jako např. do nařízení Evropského parlamentu a Rady o sčítání lidí, domů a bytů, o statistice produkce masa a chovu hospodářských zvířat, o energetické statistice a o volných pracovních místech ve Společenství.

— *Prováděcí opatření*

Jelikož článek o hodnocení kvality, který vložila Rada, je zcela specifický, byl odstraněn odkaz na regulační postupy pro zprávy o kvalitě a opatření k podávání zpráv. Kromě toho byla definice „ošetřené plochy“ přemístěna z přílohy II do článku 5 a možnost Komise změnit harmonizovanou klasifikaci byla rovněž přesunuta z přílohy III do článku 5.

— *Příloha II, oddíl I, předmět zjišťování*

Rada se rozhodla poskytnout členským státům široký prostor pro posouzení, jaké plodiny zahrnout. Zpráva o provádění nařízení podle článku 7 bude příležitostí pro vyhodnocení, zda je nezbytné výběr plodin upravit.

IV. ZÁVĚR

Rada má za to, že její společný postoj představuje vyvážené a realistické řešení řady obav týkajících se prvního úsilí shromáždit srovnatelné údaje o přípravcích na ochranu rostlin. Očekává konstruktivní jednání s Evropským parlamentem za účelem dosažení praktické dohody o této směrnici.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 4/2009**přijatý Radou dne 17. prosince 2008****s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ..., kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení****(Text s významem pro EHP a Švýcarsko)**

(2009/C 38 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 42 a 308 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽¹⁾, a zejména na článek 89 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením (ES) č. 883/2004 modernizuje pravidla pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení členských států a upřesňuje přitom jejich prováděcí opatření a postupy a zjednodušuje je ve prospěch všech dotčených subjektů. Je třeba k němu stanovit prováděcí pravidla.
- (2) Užší a účinnější spolupráce mezi institucemi sociálního zabezpečení je základním faktorem toho, aby se osobám, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 883/2004, umožnilo uplatnit své nároky v co nejkratších lhůtách a za co možná nejlepších podmínek.
- (3) Elektronická komunikace je vhodným prostředkem rychlé a spolehlivé výměny údajů mezi institucemi členských států. Elektronické zpracování údajů by mělo přispět k urychlení postupů pro všechny dotčené osoby. Na tyto osoby by se měly rovněž vztahovat všechny záruky stanovené předpisy Společenství o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.
- (4) Dostupnost údajů, včetně elektronických, o subjektech členských států, které by se mohly podílet na provádění nařízení (ES) č. 883/2004, v podobě umožňující jejich aktualizaci v reálném čase má usnadnit výměnu informací mezi institucemi členských států. Tento přístup, který upřednostňuje relevantnost čistě věcných informací,

jakož i jejich okamžitou dostupnost pro občany, představuje důležité zjednodušení, jež má být zavedeno tímto nařízením.

- (5) Pro dosažení co nejlepšího fungování a účinného řízení složitých postupů, kterými se provádějí pravidla pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, je nezbytný mechanismus pro okamžitou aktualizaci přílohy IV. Příprava a uplatňování ustanovení za tímto účelem vyžadují úzkou spolupráci mezi členskými státy a Komisí a jejich provedení by mělo být uskutečněno rychle s ohledem na důsledky prodlev pro občany i správní orgány. Komise by proto měla být zmocněna ke zřízení a spravování databáze a měla by zajistit, aby tato databáze byla spuštěna nejpozději ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Komise by zejména měla přijmout nezbytná opatření k začlenění informací uvedených v příloze IV do dané databáze.
- (6) Posílení některých postupů by mělo uživatelům nařízení (ES) č. 883/2004 přinést větší právní jistotu a transparentnost. Například stanovení společných lhůt pro splnění některých povinností nebo dokončení některých administrativních úkolů by mělo přispět k ujasnění a ke strukturování vztahů mezi pojištěnými osobami a institucemi.
- (7) Členské státy, jejich příslušné orgány nebo instituce sociálního zabezpečení by měly mít možnost se mezi sebou dohodnout na zjednodušených postupech a správních ujednáních, které pokládají za účinnější a lépe vyhovující situaci jejich příslušných systémů sociálního zabezpečení. Takovými ujednáními by však neměla být dotčena práva osob, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 883/2004.
- (8) Složitost, jež je vlastní oblasti sociálního zabezpečení, vyžaduje, aby všechny instituce členských států vynaložily zvláštní úsilí ve prospěch pojištěných osob, aby nebyly penalizovány osoby, které nepodaly svou žádost nebo některé informace instituci, která je příslušná k vyřízení této žádosti podle pravidel a postupů stanovených nařízením (ES) č. 883/2004 a tímto nařízením.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Úř. věst. C 324, 30.12.2006, s. 59.⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 9. července 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 17. prosince 2008 a rozhodnutí Rady ze dne ... (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

- (9) Pro stanovení příslušné instituce, tedy instituce, jejíž právní předpisy jsou použitelné nebo která je odpovědná za výplatu určitých dávek, musí být objektivní situace pojištěné osoby a rodinných příslušníků zkoumána institucemi více členských států. Pro zajištění ochrany dotyčné osoby po dobu nezbytné výměny informací mezi institucemi je třeba stanovit její prozatímní účast v systému sociálního zabezpečení.
- (10) Členské státy by měly spolupracovat při určování místa bydliště osob, na něž se vztahuje toto nařízení a nařízení (ES) č. 883/2004, a v případě sporu zohlednit všechna příslušná kritéria k vyřešení této záležitosti. Tato kritéria mohou zahrnovat kritéria uvedená v příslušném článku tohoto nařízení.
- (11) Cílem mnoha opatření a postupů stanovených tímto nařízením je zajistit větší transparentnost, pokud jde o kritéria, která musejí instituce členských států uplatňovat v rámci nařízení (ES) č. 883/2004. Tato opatření vyplývají z judikatury Soudního dvora Evropských společenství, rozhodnutí správní komise, jakož i z více než třicetiletých zkušeností s uplatňováním koordinace systémů sociálního zabezpečení v rámci základních svobod zakotvených ve Smlouvě.
- (12) Toto nařízení stanoví opatření a postupy, jejichž cílem je podpořit mobilitu zaměstnanců a nezaměstnaných osob. Příhraniční pracovníci, kteří se stali zcela nezaměstnanými, se mohou přihlásit u služeb zaměstnanosti jak v zemi svého bydliště, tak i v členském státě, ve kterém byli naposledy zaměstnáni. Nárok na dávky by však měli mít pouze v členském státě svého bydliště.
- (13) Za účelem stanovení právních předpisů použitelných pro započtení dob, během kterých se pojištěné osoby věnovaly výchově dětí v různých členských státech, je třeba stanovit určitá pravidla a postupy.
- (14) Některé postupy by měly navíc odrážet požadavek vyváženého rozdělení nákladů mezi členskými státy. Zvláště v oblasti nemoci by měly tyto postupy zohledňovat na jedné straně situaci členských států, které nesou náklady na přístup pojištěných osob k systému zdravotní péče, a na straně druhé situaci členských států, jejichž instituce nesou náklady na věcné dávky, které jejich pojištěnci obdrželi v jiném členském státě, než je stát, v němž mají bydliště.
- (15) Ve specifickém rámci nařízení (ES) č. 883/2004 je zapotřebí ujasnit podmínky, za nichž se hradí náklady na věcné dávky v nemoci v rámci „plánovaného léčení“, tzn. léčení, které pojištěná osoba vyhledá v jiném členském státě, než je stát, v němž je pojištěna nebo má bydliště. Měly by být upřesněny povinnosti pojištěné osoby týkající se žádosti o předběžné povolení, jakož i povinnosti instituce vůči pacientovi týkající se podmínek povolení. Je třeba rovněž upřesnit důsledky v případě finanční úhrady zdravotní péče obdržené v jiném členské státě na základě povolení.
- (16) Toto nařízení, a zejména ustanovení týkající se pobytu mimo příslušný členský stát a plánovaného léčení, by nemělo bránit v uplatňování příznivějších ustanovení vnitrostátních právních předpisů, zejména pokud jde o náhradu nákladů vzniklých v jiném členském státě.
- (17) Závaznější postupy pro zkrácení doby nezbytné pro provedení úhrady těchto pohledávek mezi institucemi členských států, jsou zásadní pro zachování důvěry při výměně informací a odpovídají potřebě řádného řízení systémů sociálního zabezpečení členských států. Je proto třeba posílit postupy týkající se zpracování pohledávek v souvislosti s dávkami v nemoci a v nezaměstnanosti.
- (18) Postupy vzájemné pomoci mezi institucemi, pokud jde o vymáhání pohledávek v oblasti sociálního zabezpečení, by měly být posíleny s cílem zajistit účinnější vymáhání a hladké fungování koordinačních pravidel. Účinné vymáhání je rovněž prostředkem pro předcházení zneužívání a podvodům a jejich řešením a zároveň způsobem, jak zajistit udržitelnost systémů sociálního zabezpečení. Součástí toho je přijímání nových postupů na základě řady stávajících ustanovení směrnice Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření⁽¹⁾. Tyto nové postupy vymáhání by měly být přezkoumány s ohledem na pětiletou zkušenost s jejich prováděním a v případě potřeby by měly být upraveny, zejména s cílem zajistit jejich plnou použitelnost.
- (19) Pro účely ustanovení o vzájemné pomoci při zpětném vymáhání neoprávněně poskytnutých dávek a při vymáhání prozatímních plateb a odvodů, a o započtení a pomoci při vymáhání je pravomoc dožádaného členského státu omezena na úkony v souvislosti s opatřeními k vymáhání pohledávky. Veškeré další úkony jsou v pravomoci příslušného dožadujícího členského státu.
- (20) Opatření k vymáhání pohledávky přijatá v dožádaném členském státě neznamenají uznání oprávněnosti pohledávky nebo jejího základu uvedeným členským státem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28.

- (21) Informování pojištěných osob o jejich právech a povinnostech je základním prvkem vztahu důvěry s příslušnými orgány a institucemi členských států.
- (22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž přijetí koordinačních opatření pro zaručení účinného výkonu práva na volný pohyb osob, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou

v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (23) Toto nařízení by mělo nahradit nařízení Rady (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Definice

Článek 1

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení:
 - a) „základním nařízením“ se rozumí nařízení (ES) č. 883/2004;
 - b) „prováděcím nařízením“ se rozumí toto nařízení; a
 - c) platí definice uvedené v základním nařízení.
2. Kromě definic uvedených v odstavci 1 se rozumí:
 - a) „přístupovým místem“ subjekt vykonávající funkce:
 - i) elektronického kontaktního místa;
 - ii) automatického směrování na základě dané adresy; a
 - iii) inteligentního směrování na základě softwaru umožňujícího automatickou kontrolu a směrování (například aplikace umělé inteligence) nebo zásah člověka;
 - b) „styčným místem“ subjekt, který je určen příslušným orgánem členského státu pro jednu nebo více oblastí sociálního zabezpečení uvedených v článku 3 základního nařízení, aby odpovídal na žádosti o informace a o pomoc za účelem použití základního nařízení a prováděcího nařízení, a který má plnit úkoly stanovené v rámci hlavy IV prováděcího nařízení;
 - c) „dokumentem“ soubor údajů bez ohledu na použitý druh nosiče, které jsou strukturovány takovým způsobem, že je možné je předávat elektronicky, a jejichž předávání je nezbytné, aby základní nařízení a prováděcí nařízení mohly fungovat;
 - d) „strukturovaným elektronickým dokumentem“ dokument strukturovaný ve formátu navrženém pro elektronickou výměnu informací mezi členskými státy;
 - e) „elektronickým přenosem“ přenos údajů pomocí elektronických zařízení pro zpracování údajů (včetně digitální

komprese) a využití přenosu po drátě, rádiového přenosu, přenosu optickými technologiemi nebo jakýmkoli jinými elektromagnetickými prostředky;

- f) „účetní komisí“ subjekt uvedený v článku 74 základního nařízení.

KAPITOLA II

Ustanovení týkající se spolupráce a výměny údajů

Článek 2

Oblast působnosti a pravidla výměny informací mezi institucemi

1. Pro účely prováděcího nařízení jsou výměny informací mezi orgány a institucemi členských států a osobami uvedenými v základním nařízení založeny na zásadách veřejné služby, efektivnosti, aktivní pomoci, rychlého doručování a přístupnosti, včetně elektronické přístupnosti, zejména pro osoby s postižením a starší osoby.

2. Příslušné instituce si neprodleně poskytují nebo vyměňují všechny nezbytné údaje pro stanovení a určení práv a povinností osob, na něž se vztahuje základní nařízení. Přenos takových údajů mezi členskými státy probíhá buď přímo mezi příslušnými institucemi, nebo nepřímým prostřednictvím styčných míst.

3. Pokud určitá osoba omylem předložila informace, dokumenty nebo žádosti instituci na území jiného členského státu, než je ten, v němž se nachází instituce určená v souladu s prováděcím nařízením, musí tato instituce tyto informace, dokumenty nebo žádosti neprodleně postoupit instituci určené v souladu s prováděcím nařízením s uvedením dne, k němuž byly původně předloženy. Tento den je pro posledně jmenovanou instituci závazný. Instituce členského státu však nelze činit odpovědnými v důsledku nečinnosti a ani nelze mít za to, že přijaly rozhodnutí v důsledku nečinnosti způsobené zpožděným předáním informací, dokumentů nebo žádostí institucemi jiného členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1.

4. Pokud poskytnutí údajů proběhlo nepřímo prostřednictvím styčného místa členského státu určení, lhůty pro projednání žádostí začínají běžet ode dne obdržení žádosti tímto styčným místem, jako by žádost obdržela instituce tohoto členského státu.

Článek 3

Oblast působnosti a pravidla výměny informací mezi dotyčnými osobami a institucemi

1. Osoby, na něž se vztahuje základní nařízení, mají povinnost předat příslušné instituci veškeré informace, dokumenty nebo další doklady, které jsou nezbytné pro zjištění jejich situace nebo situace jejich rodiny, stanovení nebo zachování jejich práv a povinností a určení použitelných právních předpisů a jejich povinností podle těchto právních předpisů.

2. Při shromažďování, přenosu nebo zpracovávání osobních údajů podle právních předpisů členských států, tyto státy pro účely provádění základního zařízení zajistí, aby dotyčné osoby mohly plně uplatňovat svá práva týkající se ochrany osobních údajů, a to v souladu s předpisy Společenství o ochraně osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.

3. Příslušné instituce dotyčným osobám neprodleně sdělují informace a vydávají dokumenty, a to v míře nezbytné pro použití základního nařízení a prováděcího nařízení.

Příslušná instituce oznámí žadateli, který má bydliště nebo pobývá v jiném členském státě, o svém rozhodnutí přímo nebo prostřednictvím styčného místa členského státu bydliště nebo pobytu. Pokud dávky zamítne, uvede rovněž důvod zamítnutí, možnosti a lhůty pro odvolání. Kopie tohoto rozhodnutí se zasílá dalším dotčeným institucím.

Článek 4

Formát a způsob předávání údajů

1. Správní komise stanoví strukturu, obsah a formát dokumentů a strukturovaných elektronických dokumentů, jakož i podmínky jejich předávání.

2. Přenos údajů mezi institucemi nebo styčnými místy se uskutečňuje elektronicky, přímo nebo nepřímo prostřednictvím přístupového místa ve společném zabezpečeném systému, který zaručuje důvěrnost a ochranu předávaných údajů.

3. V komunikaci s dotyčnými osobami využívají příslušné instituce způsoby vhodné pro jednotlivé případy a upřednostňují co největší využívání elektronických prostředků. Správní komise stanoví praktická opatření pro elektronické zasílání informací, dokumentů nebo rozhodnutí dotyčné osobě.

Článek 5

Právní síla dokumentů a podpůrných dokladů vydaných v jiném členském státě

1. Dokumenty vydané institucí členského státu, osvědčující postavení osoby pro účely základního nařízení a prováděcího nařízení, jakož i podpůrné doklady, na základě kterých byly dokumenty vydány, uzná instituce jiného členského státu, pokud nebyly zrušeny nebo prohlášeny za neplatné členským státem, který je vydal.

2. V případě pochybnosti o platnosti dokumentu nebo správnosti skutečností, které jsou podkladem pro údaje v něm uvedené, instituce členského státu, která obdrží dokument, se obrátí na instituci, jež dokument vydala, se žádostí o nezbytná vyjasnění a popřípadě o zrušení uvedeného dokumentu. Vydávající instituce opětovně zváží důvody pro vydání příslušného dokumentu a případně tento dokument zruší.

3. V souladu s odstavcem 2, pokud existují pochybnosti ohledně informací poskytnutých dotyčnými osobami, platnosti dokumentů nebo podpůrných dokladů nebo správnosti skutečností, na nichž jsou údaje v nich obsažené založeny, přistoupí instituce místa pobytu nebo místa bydliště na žádost příslušné instituce k nezbytnému ověření těchto informací nebo dokumentů, pakliže je možné je provést.

4. Pokud nebylo dosaženo shody mezi dotčenými institucemi, může být věc po uplynutí jednoho měsíce následujícího po dni, kdy instituce, která dokument obdržela, podala žádost, předložena prostřednictvím příslušných orgánů správní komisi. Správní komise se pokusí o sblížení rozdílných stanovisek do šesti měsíců ode dne, kdy jí byla věc předložena.

Článek 6

Prozatímní uplatňování právních předpisů a prozatímní poskytování dávek

1. Není-li v prováděcím nařízení stanoveno jinak a mají-li instituce nebo orgány dvou nebo více členských států rozdílná stanoviska k určení použitelných právních předpisů, použijí se na dotyčnou osobu prozatímně právní předpisy jednoho z těchto členských států, přičemž pořadí jejich použitelnosti se stanoví takto:

a) právní předpisy členského státu, ve kterém osoba skutečně vykonává své zaměstnání nebo samostatně výdělečnou činnost, pokud je toto zaměstnání nebo samostatně výdělečná činnost vykonávána pouze v jednom členském státě;

b) právní předpisy členského státu, na jehož území má dotyčná osoba bydliště, vykonává-li zde část své činnosti nebo činností nebo není-li výdělečně činná jako zaměstnanec nebo jako osoba samostatně výdělečně činná;

c) právní předpisy členského státu, o jejichž uplatňování bylo požádáno nejdříve, pokud osoba vykonává činnost nebo činnosti ve dvou nebo více členských státech.

2. V případě rozdílných stanovisek mezi institucemi nebo orgány dvou nebo více členských států ve věci určení instituce, která by měla poskytnout peněžité nebo věcné dávky, má dotyčná osoba, která by v případě neexistence tohoto sporu mohla o dávky žádat, nárok na prozatímní dávky stanovené podle právních předpisů uplatňovaných institucí místa bydliště nebo, nemá-li bydliště na území žádného z dotčených členských států, má nárok na dávky stanovené podle právních předpisů uplatňovaných institucí, které byla její žádost podána nejdříve.

3. Pokud se dotčené instituce nebo orgány nedohodnou, mohou se po uplynutí jednoho měsíce po dni, kdy se projevila rozdílnost stanovisek uvedená v odstavci 1 a 2, obrátit prostřednictvím příslušných orgánů na správní komisi. Správní komise se pokusí o sblížení rozdílných stanovisek do šesti měsíců ode dne, kdy jí byla věc předložena.

4. Pokud se zjistí, že použitelnými právními předpisy nejsou předpisy členského státu, ve kterém se osoba prozatímně účastní na pojištění, nebo že instituce, která prozatímně vyplatila dávky, nebyla příslušnou institucí, je instituce, která byla určena za příslušnou, považována za příslušnou se zpětnou účinností, jakoby k takové rozdílnosti stanovisek nedošlo, nejspíše ode dne vzniku prozatímní účasti na pojištění nebo od první prozatímní výplaty příslušných dávek.

5. Instituce, která byla určena za příslušnou, a instituce, která vyplatila prozatímní peněžité dávky nebo obdržela prozatímní odvody pojistného, vyřeší v případě potřeby tam, kde je to vhodné, finanční situaci dotyčné osoby, pokud jde o odvody a prozatímně vyplacené peněžité dávky, v souladu s hlavou IV kapitolou III prováděcího nařízení.

Věcné dávky prozatímně poskytnuté institucí v souladu s odstavcem 2 budou uhrazeny příslušnou institucí v souladu s hlavou IV prováděcího nařízení.

Článek 7

Prozatímní výpočet dávek a odvodů pojistného

1. Není-li v prováděcím nařízení stanoveno jinak, pokud osoba splňuje podmínky pro přiznání dávky nebo odpovídá za

odvod pojistného v souladu se základním nařízením, avšak příslušná instituce nemá všechny informace týkající se situace v jiném členském státě, které jsou zapotřebí ke konečnému výpočtu výše této dávky nebo odvodu, pak tato instituce na žádost dotyčné osoby přizná tuto dávku nebo vypočte výši tohoto odvodu na prozatímním základě, pokud je tento výpočet možný na základě informací, které má tato instituce k dispozici.

2. Výpočet výše dávky nebo příslušného odvodu se provede znovu poté, jakmile jsou dotyčné instituci poskytnuty veškeré nezbytné podpůrné doklady nebo dokumenty.

KAPITOLA III

Další obecná prováděcí pravidla k základnímu nařízení

Článek 8

Správní ujednání mezi dvěma nebo více členskými státy

1. Ustanovení prováděcího nařízení nahrazují ustanovení obsažená v ujednáních o používání úmluv uvedených v čl. 8 odst. 1 základního nařízení, kromě ustanovení ujednání týkajících se úmluv uvedených v příloze II základního nařízení, pokud jsou ustanovení uvedených ujednání uvedena v příloze I prováděcího nařízení.

2. Členské státy mohou mezi sebou uzavřít, je-li to nutné, ujednání o používání úmluv uvedených v čl. 8 odst. 2 základního nařízení, neovlivní-li tato ujednání nepříznivě práva a povinnosti dotyčných osob a jsou-li uvedena v příloze I prováděcího nařízení.

Článek 9

Další postupy mezi orgány a institucemi

1. Dva nebo více členských států nebo jejich příslušné orgány se mohou dohodnout na dalších postupech, než jsou postupy stanovené prováděcím nařízením, neovlivní-li tyto postupy nepříznivě práva a povinnosti dotyčných osob.

2. Dohody uzavřené za tímto účelem jsou oznámeny správní komisi a jsou uvedeny v příloze I prováděcího nařízení.

3. Ustanovení obsažená v prováděcích dohodách uzavřených mezi dvěma či více členskými státy za stejným účelem jako dohody uvedené v odstavci 2 nebo těmito dohodám podobné, jež jsou v platnosti v den předcházející dni vstupu prováděcího nařízení v platnost a jsou uvedeny v příloze V nařízení (EHS) č. 574/72, se mezi těmito členskými státy použijí i nadále, pokud jsou rovněž uvedeny v příloze I prováděcího nařízení.

Článek 10

Vyloučení souběhu dávek

Bez ohledu na jiná ustanovení základního nařízení, pokud jsou dávky náležející na základě právních předpisů dvou nebo více členských států vzájemně sníženy, pozastaveny nebo odňaty, jsou částky, které by nebyly zaplaceny v případě přísného použití pravidel pro snížení, pozastavení nebo odnětí stanovených právními předpisy dotčených členských států, vyděleny počtem dávek podléhajících snížení, pozastavení nebo odnětí.

Článek 11

Prvky pro určení bydliště

1. Pokud by došlo k rozdílným stanoviskům institucí dvou nebo více členských států, pokud jde o určení bydliště osoby, na kterou se vztahuje základní nařízení, stanoví instituce vzájemnou dohodou střed zájmu dotčené osoby, a to na základě celkového posouzení veškerých dostupných a významných informací o skutečnostech, které mohou zahrnovat podle okolností:

- a) délku a nepřetržitost přítomnosti na území dotčených členských států;
- b) osobní situaci dané osoby, včetně:
 - i) povahy a konkrétních znaků všech vykonávaných činností, zejména místa, kde se činnost obvykle vykonává, stability činnosti a doby platnosti každé pracovní smlouvy;
 - ii) rodinné situace dané osoby a jejich rodinných vazeb;
 - iii) vykonávání jakýchkoli nevýdělečných činností;
 - iv) v případě studentů zdroje jejich příjmu;
 - v) situace týkající se bydlení dané osoby, zejména nakolik je toto bydlení trvalé;
 - vi) členského státu, v němž je daná osoba považována za daňového rezidenta.

2. Pokud různá kritéria založená na příslušných skutečnostech, jak je uvedeno v odstavci 1, neumožní dotčeným institucím dosažení dohody, považuje se pro stanovení jejího skutečného místa bydliště za rozhodující záměr dotčené osoby, jak se jeví z těchto skutečností a okolností, zejména pak z důvodů, které vedly dotčenou osobu k tomu, aby se přestěhovala.

Článek 12

Sčítání dob

1. Pro účely článku 6 základního nařízení se příslušná instituce obrátí na instituce členských států, jejichž právní předpisy se na dotčenou osobu také vztahovaly, aby určila všechny doby získané podle těchto právních předpisů.

2. Doby pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získané podle právních předpisů jednoho členského státu se přičtou k dobám pojištění, zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaným podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu, pokud je to nezbytné pro účely článku 6 základního nařízení a pokud se tyto doby nepřekrývají.

3. Pokud se doba pojištění nebo bydlení získaná v souladu s povinným pojištěním podle právních předpisů jednoho členského státu kryje s dobou dobrovolného nebo dobrovolného pokračujícího pojištění získanou podle právních předpisů jiného členského státu, vezme se v úvahu jen získaná doba povinného pojištění.

4. Pokud se doba pojištění nebo bydlení, která je jiná než doba rovnocenná získaná podle právních předpisů jednoho členského státu, kryje se s dobou získanou podle právních předpisů jiného členského státu, vezme se v úvahu jen doba jiná než doba rovnocenná.

5. Jakoukoli dobu, která je považována za rovnocennou s dobou pojištění na základě právních předpisů dvou nebo více členských států, bere v úvahu pouze instituce členského státu, podle jehož právních předpisů byla dotčená osoba před uvedenou dobou naposledy povinně pojištěna. V případě, že dotčená osoba nebyla před uvedenou dobou povinně pojištěna podle právních předpisů členského státu, posledně jmenovaná doba bude zohledněna institucí členského státu, podle jehož právních předpisů byla dotčená osoba poprvé po uvedené době povinně pojištěna.

6. Pokud není možné určit přesně období, ve kterém byly některé doby pojištění nebo bydlení podle právních předpisů jednoho členského státu získány, předpokládá se, že tyto doby pojištění se nepřekrývají s dobami pojištění nebo bydlení získanými podle právních předpisů jiného členského státu a vezmou se přiměřeně v úvahu, pokud je to výhodné pro dotčenou osobu.

Článek 13

Pravidla pro přepočítání dob

1. Pokud jsou doby pojištění získané podle právních předpisů jednoho členského státu vyjádřeny v jednotkách odlišných od jednotek používaných právními předpisy jiného členského státu, provede se přepočítání nezbytné pro účely sčítání podle článku 6 základního nařízení na základě těchto pravidel:

- a) Doba, která se použije jako základ pro přepočítání, je doba sdělená institucí členského státu, na základě jehož právních předpisů byla tato doba získána.
- b) V případě systémů, kdy jsou doby vyjádřené ve dnech, přepočítání ze dnů na jiné jednotky a opačně, jakož i mezi odlišnými systémy založenými na dnech, se uskuteční v souladu s touto tabulkou:

System založený na	1 den odpovídá	1 týden odpovídá	1 měsíc odpovídá	1 čtvrtletí odpovídá	Maximální počet dnů v jednom kalendářním roce
5 dnech	9 hodinám	5 dnům	22 dnům	66 dnům	264 dnů
6 dnech	8 hodinám	6 dnům	26 dnům	78 dnům	312 dnů
7 dnech	6 hodinám	7 dnům	30 dnům	90 dnům	360 dnů

- c) V případě systémů, v nichž jsou doby vyjádřeny v jiných jednotkách než ve dnech,
- tři měsíce nebo třináct týdnů odpovídá jednomu čtvrtletí a opačně;
 - jeden rok odpovídá čtyřem čtvrtletím, 12 měsícům nebo 52 týdnům a opačně;
 - pro přepočítání týdnů na měsíce a opačně se týdny a měsíce přepočítou na dny v souladu s pravidly pro přepočítání pro systém založený na šesti dnech v tabulce v písmenu b).
- d) V případě dob vyjádřených ve zlomcích jsou tyto údaje přepočteny na nejbližší nejmenší celou jednotku za použití pravidel stanovených v písmenech b) a c). V případě, že dotyčný systém není založen na čtvrtletích, jsou roky vyjádřené ve zlomcích přepočteny na měsíce.
- e) Pokud je výsledkem přepočtu podle tohoto odstavce zlomek dané jednotky, za výsledek přepočtu podle tohoto odstavce bude považována nejbližší vyšší celá jednotka.

2. Použití odstavce 1 nesmí vést při celkovém součtu dob pojištění získaných během jednoho kalendářního roku k výsledku, který je vyšší než počet dnů uvedený v posledním sloupci tabulky v odst. 1 písm. b) nebo padesát dva týdnů nebo dvanáct měsíců nebo čtyři čtvrtletí.

Pokud doby, které mají být přepočítány, odpovídají maximální roční výši dob podle právních předpisů členských států, ve kterých byly získány, použití odstavce 1 nesmí vést v rámci jednoho kalendářního roku k době kratší, než je možné roční maximum dob stanovených podle příslušných právních předpisů.

3. Přepočítání se provede buď v rámci jediné operace pokrývající veškeré doby, které byly sděleny jakožto celek, nebo pro každý jednotlivý rok, pokud byly tyto doby sděleny na ročním základě.

4. Instituce, která sdělí doby vyjádřené ve dnech, zároveň uvede, zda systém, který spravuje, je založen na pěti dnech, šesti dnech nebo sedmi dnech.

HLAVA II

URČENÍ POUŽITELNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Článek 14

Podrobnosti týkající se článků 12 a 13 základního nařízení

1. Pro účely čl. 12 odst. 1 základního nařízení, „osoba, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je tímto zaměstnavatelem vyslána do jiného členského státu“ zahrnuje osobu, která byla zaměstnána s cílem vyslání do jiného členského státu, pokud se na tuto dotyčnou osobu bezprostředně před zahájením jejího zaměstnání již vztahují právní předpisy členského státu, ve kterém je usazen její zaměstnavatel.

2. Pro účely čl. 12 odst. 1 základního nařízení se slovy „jenž zde běžně vykonává své činnosti“ rozumí zaměstnavatel, který obvykle vykonává podstatné činnosti jiné než čistě vnitřní řídicí činnosti na území členského státu, v němž je usazený, se zohledněním veškerých kritérií, která charakterizují činnosti vykonávané dotyčným podnikem. Příslušná kritéria musí odpovídat konkrétní charakteristice každého zaměstnavatele a skutečné povaze vykonávaných činností.

3. Pro účely čl. 12 odst. 2 základního nařízení se slovy „která obvykle provozuje samostatnou výdělečnou činnost“ rozumí osoba, která obvykle vykonává podstatné činnosti na území členského státu, v němž je usazená. Tato osoba musí zejména provozovat svou činnost již nějakou dobu před datem, kdy si přeje využít ustanovení výše uvedeného článku a v členském státě, kde je usazena, musí během jakéhokoli období dočasné činnosti v jiném členském státě, nadále splňovat nezbytné předpoklady pro výkon své činnosti tak, aby byla schopna v této činnosti po svém návratu pokračovat.

4. Pro účely čl. 12 odst. 2 základního nařízení je kritériem pro určení toho, zda je činnost, kterou osoba samostatně výdělečně činná bude provozovat v jiném členském státě, „podobná“ samostatné výdělečné činnosti obvykle provozované, skutečná povaha činnosti a nikoli její případné označení za zaměstnání nebo samostatnou činnost jiným členským státem.

5. Pro účely čl. 13 odst. 1 základního nařízení se osobou, „která jako zaměstnanec obvykle pracuje ve dvou nebo více členských státech“, rozumí zejména osoba, která:

- a) při zachování své činnosti v jednom členském státě zároveň vykonává oddělenou činnost na území jednoho nebo více členských států bez ohledu na dobu nebo charakter této oddělené činnosti;
- b) vykonává nepřetržitě střídavě činnosti, s výjimkou okrajových činností, ve dvou nebo více členských státech bez ohledu na četnost nebo pravidelnost takového střídání činností.

6. Pro účely čl. 13 odst. 2 základního nařízení se osobou, „která obvykle pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná ve dvou nebo více členských státech“ rozumí zejména osoba, která souběžně nebo střídavě vykonává jednu nebo více oddělených samostatně výdělečných činností, bez ohledu na povahu těchto činností, ve dvou nebo více členských státech.

7. Pro účely odlišení činností podle odstavců 5 a 6 od situací popsanych v čl. 12 odst. 1 a 2 základního nařízení je rozhodující doba trvání činnosti v jednom nebo více členských státech (ať už jde o činnost trvalé, ad hoc nebo dočasné povahy). Pro tyto účely se provádí celkové posouzení všech příslušných skutečností, v případě zaměstnané osoby zejména včetně místa výkonu práce, jak je definováno v pracovní smlouvě.

8. Pro účely čl. 13 odst. 1 a 2 základního nařízení se slovy „podstatná část zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti“ vykonávaná v členském státě rozumí, že je zde vykonávána kvantitativně podstatná část všech činností zaměstnané osoby nebo osoby samostatně výdělečně činné, aniž by se nutně jednalo o hlavní část těchto činností.

Pro určení toho, zda je podstatná část činností vykonávána v členském státě, budou zohledněna tato orientační kritéria:

- a) v případě zaměstnanecké činnosti pracovní doba nebo odměna; a
- b) v případě samostatně výdělečné činnosti obrát, pracovní doba, počet poskytnutých služeb nebo příjem.

Podíl nižší než 25 % dle výše uvedeného kritéria je v rámci celkového hodnocení ukazatelem toho, že v příslušném členském státě podstatná část činností vykonávána není.

9. Pro účely čl. 13 odst. 2 písm. b) základního nařízení je „střed zájmu“ činností osoby samostatně výdělečně činné stanoven s ohledem na všechna hlediska profesních činností dotyčné osoby, zejména místo, kde se nachází stále a trvalé sídlo podnikání dotyčné osoby, obvyklá povaha nebo doba trvání vykonávaných činností, počet poskytnutých služeb a záměr dotyčné osoby vyplývající ze všech okolností.

10. Pro stanovení použitelného práva podle odstavců 8 a 9 zohlední příslušné instituce situaci předpokládanou pro období následujících 12 kalendářních měsíců.

11. V případě, že osoba jako zaměstnanec provozuje ve dvou nebo více členských státech činnost jménem zaměstnavatele usazeného mimo území Unie, a pokud má tato osoba bydliště v členském státě, aniž by v něm vykonávala podstatnou činnost, vztahují se na ni právní předpisy členského státu bydliště.

Článek 15

Provádění čl. 11 odst. 3 písm. b) a d), čl. 11 odst. 4 a článku 12 základního nařízení

(týkající se poskytování informací dotčených institucí)

1. Není-li v článku 17 prováděcího nařízení stanoveno jinak, v případě, že osoba vykonává svou činnost v jiném členském státě, než je členský stát příslušný podle hlavy II základního nařízení, informuje o tom zaměstnavatel, nebo v případě osoby, která nevykonává činnost jakožto zaměstnanec, tato osoba sama, příslušnou instituci členského státu, jehož právní předpisy se na ni vztahují, a to pokud možno předem. Tato instituce neprodleně zpřístupní instituci určené příslušným orgánem členského státu, ve kterém je činnost provozována, informace týkající se právních předpisů vztahujících se na dotyčnou osobu v souladu s čl. 11 odst. 3 písm. b) nebo článkem 12 základního nařízení.

2. Odstavec 1 se použije obdobně i na osoby, na které se vztahuje čl. 11 odst. 3 písm. d) základního nařízení.

3. Zaměstnavatel ve smyslu čl. 11 odst. 4 základního nařízení, jehož zaměstnanec vykonává práci na palubě plavidla plujícího pod vlajkou jiného členského státu, informuje o této činnosti příslušnou instituci členského státu, jehož právní předpisy se na ni vztahují, a to pokud možno předem. Informace ohledně použitelného práva vztahujícího se na dotyčnou osobu tato instituce neprodleně zpřístupní podle čl. 11 odst. 4 základního nařízení instituci určené příslušnými orgány členského státu, pod jehož vlajkou pluje plavidlo, na kterém dotyčný zaměstnanec vykonává svou činnost.

Článek 16

Provádění článku 13 základního nařízení

1. Osoba, která vykonává činnosti ve dvou nebo více členských státech, o tom uvede instituci určenou příslušným orgánem členského státu, v němž má své bydliště.

2. Určená instituce místa bydliště, neprodleně určí právní předpisy použitelné na dotyčnou osobu s ohledem na článek 13 základního nařízení a článek 14 prováděcího nařízení. Toto určení bude jen prozatímní. Tato instituce informuje určené instituce jednotlivých členských států, v nichž je činnost vykonávána, o svém prozatímním určení.

3. Prozatímní určení použitelných právních předpisů, jak je stanoveno v odstavci 2, se stane konečným do dvou měsíců od uvědomění institucí určených příslušnými orgány dotčeného členského státu o tomto určení v souladu s odstavcem 2, pokud právní předpisy již nebyly s konečnou platností určeny na základě odstavce 4, nebo pokud alespoň jedna dotčená instituce nesdělí instituci určené příslušným orgánem členského státu bydliště do konce této dvouměsíční lhůty, že určení ještě nemůže přijmout nebo že v této věci zaujala odlišné stanovisko.

4. Pokud je z důvodu panující nejistoty o určení použitelných právních předpisů vyžadován kontakt mezi institucemi nebo orgány dvou nebo více členských států, na žádost jedné nebo více institucí určených příslušnými orgány daného členského státu nebo samotných příslušných orgánů, jsou právní předpisy vztahující se na dotčnou osobu určeny společnou dohodou, s ohledem na článek 13 základního nařízení a článek 14 prováděcího nařízení.

V případě rozdílných stanovisek institucí a dotčených příslušných orgánů, budou tyto orgány usilovat o dohodu v souladu s výše uvedenými podmínkami a použije se článek 6 prováděcího nařízení.

5. Příslušná instituce členského státu, jejíž právní předpisy jsou určeno jako použitelné, ať už prozatímně nebo s konečnou platností, uvědomí neprodleně dotčnou osobu.

6. Pokud dotčná osoba neposkytne informace uvedené v odstavci 1, použije se tento článek na podnět instituce určené příslušným orgánem členského státu, kde má tato osoba bydliště, jakmile je orgán obeznámen o situaci dotčné osoby, případně prostřednictvím jiné příslušné instituce.

Článek 17

Provádění článku 15 základního nařízení

Smluvní zaměstnanci Evropských společenství uplatní své právo volby stanovené v článku 15 základního nařízení v době uzavření pracovní smlouvy. Orgán zmocněný k uzavření takové smlouvy uvědomí určenou instituci členského státu, jehož právní předpisy si smluvní zaměstnanec Evropských společenství zvolí.

Článek 18

Provádění čl. 16 odst. 2 základního nařízení

Zaměstnavatel nebo dotčená osoba podá žádost o výjimky z článků 11 až 15 základního nařízení, pokud možno předem, příslušnému orgánu nebo subjektu určenému tímto orgánem členského státu, jehož právní předpisy požaduje dotčnou osobu zaměstnanec nebo dotčná osoba použít.

Článek 19

Informování dotčných osob a zaměstnavatelů

1. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy se stanou použitelnými podle hlavy II základního nařízení, uvědomí dotčnou osobu a tam, kde je to vhodné, jejího nebo její zaměstnavatele o povinnostech stanovených v uvedených právních předpisech. Poskytne jim nezbytnou pomoc při plnění formalit požadovaných těmito právními předpisy.

2. Na žádost dotčné osoby nebo zaměstnavatele příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy jsou použitelné podle hlavy II základního nařízení, potvrdí, že jsou tyto právní předpisy použitelné, a tam, kde je to vhodné, uvede, do jakého dne a za jakých podmínek.

Článek 20

Spolupráce mezi institucemi

1. Dotčené instituce sdělí příslušné instituci členského státu, jehož právní předpisy jsou na osobu podle hlavy II základního nařízení použitelné, všechny informace nezbytné pro stanovení dne, kterým se uvedené právní předpisy stávají použitelnými, a odvodů, za jejichž placení jsou na základě těchto právních předpisů odpovědné osoba nebo její zaměstnavatel či zaměstnavatelé.

2. Příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy se stanou použitelnými na osobu podle hlavy II základního nařízení, uvědomí instituci určenou příslušným orgánem členského státu, jehož právní předpisy se na osobu naposledy vztahovaly, a uvede den, od kterého se tyto předpisy použijí na dotčnou osobu.

Článek 21

Povinnosti zaměstnavatele

1. Zaměstnavatel, který má sídlo nebo místo podnikání mimo území příslušného členského státu, musí splnit všechny povinnosti stanovené právními předpisy, které jsou na jeho zaměstnance použitelné, zejména povinnost platit odvody stanovené těmito právními předpisy, jako kdyby měl sídlo nebo místo podnikání v příslušném členském státě.

2. Zaměstnavatel, který nemá místo podnikání v členském státě, jehož právní předpisy jsou použitelné, může se zaměstnancem uzavřít dohodu o tom, že zaměstnanec bude plnit povinnosti zaměstnavatele týkající se placení odvodů jeho jménem, aniž jsou dotčeny základní povinnosti zaměstnavatele. Zaměstnavatel zašle oznámení o takovém ujednání příslušné instituci tohoto členského státu.

HLAVA III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O RŮZNÝCH DRUŽÍCH DÁVEK

KAPITOLA I

Článek 25

Dávky v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky

Článek 22

Obecná prováděcí pravidla

1. Příslušné orgány nebo instituce zajistí, aby byly pojištěným osobám k dispozici veškeré nezbytné informace týkající se postupů a podmínek poskytování věcných dávek, pokud jsou tyto dávky pobírány na území jiného členského státu, než je členský stát příslušné instituce.

2. Bez ohledu na čl. 5 písm. a) základního nařízení může povinnost nést náklady na dávky podle článku 22 základního nařízení přejít na členský stát pouze tehdy, pokud pojištěná osoba požádala o důchod podle právních předpisů tohoto členského státu, nebo podle článků 23 až 30 základního nařízení, pokud pojištěná osoba pobírá důchod podle právních předpisů tohoto členského státu.

Článek 23

System použitelný v případě existence více systémů v členském státě bydliště nebo pobytu

Pokud právní předpisy členského státu bydliště nebo pobytu zahrnují více než jeden systém nemocenského, mateřského a otcovského pojištění pro více kategorií pojištěných osob, jsou ustanoveními použitelnými na základě článku 17, čl. 19 odst. 1, článků 20, 22, 24 a 26 základního nařízení ustanovení právních předpisů týkající se všeobecného systému pro zaměstnané osoby.

Článek 24

Bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě

1. Pro účely článku 17 základního nařízení jsou pojištěná osoba nebo její rodinní příslušníci povinni se zaregistrovat u instituce místa bydliště. Jejich nárok na věcné dávky v členském státě bydliště musí být potvrzen dokumentem vydaným příslušnou institucí na žádost pojištěné osoby nebo na žádost instituce místa bydliště.

2. Dokument uvedený v odstavci 1 zůstává v platnosti, dokud příslušná instituce neinformuje instituci místa bydliště o jeho zrušení.

Instituce místa bydliště uvědomí příslušnou instituci o každé registraci, podle odstavce 1, a o všech změnách nebo o zrušení této registrace.

3. Tento článek se použije obdobně na osoby uvedené v člácích 22, 24, 25 a 26 základního nařízení.

Pobyt v jiném členském státě než v příslušném členském státěA) *Postup a rozsah nároku*

1. Pro účely článku 19 základního nařízení předloží pojištěná osoba poskytovateli zdravotní péče v členském státě pobytu dokument vydaný její příslušnou institucí potvrzující její nárok na věcné dávky. Nemá-li pojištěná osoba takový dokument k dispozici, obrátí se instituce místa pobytu na žádost nebo v jiných nutných případech na příslušnou instituci, aby tento dokument získala.

2. Tento dokument potvrzuje, že pojištěná osoba má nárok na věcné dávky v souladu s podmínkami stanovenými v článku 19 základního nařízení za stejných podmínek, jako jsou podmínky vztahující se na osoby pojištěné podle právních předpisů členského státu pobytu.

3. Věcné dávky uvedené v čl. 19 odst. 1 základního nařízení se vztahují k věcným dávkám poskytovaným v členském státě pobytu v souladu s jeho právními předpisy a nezbytným ze zdravotních důvodů s cílem zabránit tomu, aby byla pojištěná osoba nucena vrátit se před koncem plánované doby pobytu do příslušného členského státu, aby se zde podrobila nezbytnému léčení.

B) *Postup a pravidla úhrady a náhrady věcných dávek*

4. Jestliže pojištěná osoba skutečně nesla náklady na veškeré věcné dávky poskytované podle článku 19 základního nařízení nebo jejich část a pokud právní předpisy používané institucí místa pobytu umožňují náhrady těchto nákladů pojištěné osobě, může tato osoba zaslat žádost o náhradu instituci místa pobytu. V takovém případě uvedená instituce této osobě přímo nahradí částku nákladů odpovídající těmto dávkám v mezích a za podmínek sazeb náhrad stanovených v právních předpisech, které uplatňuje.

5. Nebylo-li o náhradu těchto nákladů požádáno přímo u instituce místa pobytu, nahradí vzniklé náklady dotyčné osobě příslušná instituce v souladu se sazbami náhrad uplatňovanými institucí místa pobytu nebo v souladu s částkami, které by se nahrazovaly instituci místa pobytu, pokud by se v daném případě použil článek 62 prováděcího nařízení.

Instituce místa pobytu poskytne příslušné instituci na její žádost veškeré nezbytné informace o těchto sazbách nebo částkách.

6. Odchylně od odstavce 5 může příslušná instituce přistoupit k náhradě vzniklých nákladů v mezích a na základě sazeb stanovených v právních předpisech, které uplatňuje, jestliže pojištěná osoba souhlasila s tím, že se na ni toto ustanovení použije.

7. Nestanoví-li právní předpisy členského státu pobytu v dotyčném případě náhradu podle odstavců 4 a 5, může příslušná instituce uhradit příslušné náklady v mezích a za podmínek sazeb stanovených v právních předpisech, které uplatňuje, aniž je nezbytný souhlas pojištěné osoby.

8. Náhrada poskytnutá pojištěné osobě nesmí být v žádném případě vyšší než částka nákladů, které jí ve skutečnosti vznikly.

9. Pokud se jedná o velké výdaje, může příslušná instituce vyplatit pojištěné osobě přiměřenou zálohu, jakmile tato osoba podá u instituce žádost o náhradu.

C) Rodinní příslušníci

10. Odstavce 1 až 9 se použijí obdobně i na rodinné příslušníky pojištěné osoby.

Článek 26

Plánované léčení

A) Povolovací řízení

1. Pro účely čl. 20 odst. 1 základního nařízení je pojištěná osoba povinna předložit instituci místa pobytu dokument vydaný příslušnou institucí. Pro účely tohoto článku se příslušnou institucí rozumí instituce, která nese náklady na plánované léčení; v případech uvedených v čl. 20 odst. 4 a čl. 27 odst. 5 základního nařízení, kdy jsou věcné dávky poskytované v členském státě bydliště hrazeny na základě pevně stanovených částek, se příslušnou institucí rozumí instituce místa bydliště.

2. Pokud pojištěná osoba v příslušném členském státě nebydlí, požádá o povolení instituci místa bydliště, která ji neprodleně předá příslušné instituci.

V tomto případě instituce místa bydliště v prohlášení potvrdí, zda jsou v členském státě bydliště splňovány podmínky stanovené v čl. 20 odst. 2 druhé větě základního nařízení.

Příslušná instituce může odmítnout vydat požadované povolení pouze tehdy, pokud v souladu s posouzením institucí místa bydliště nejsou podmínky stanovené v čl. 20 odst. 2 druhé větě základního nařízení v členském státě bydliště pojištěné osoby splněny nebo pokud může být stejné léčení poskytnuto v příslušném členském státě samotným, a to ve lhůtě lékařsky odůvodnitelné a s ohledem na aktuální zdravotní stav a pravděpodobný průběh nemoci dotyčné osoby.

Příslušná instituce informuje instituci místa bydliště o svém rozhodnutí.

Pokud příslušná instituce v rámci lhůt stanovených vnitrostátními právními předpisy neodpoví, považuje se povolení za udělené.

3. Pokud pojištěná osoba, která v příslušném členském státě nebydlí, potřebuje neodkladné a životně důležité léčení a povolení nelze v souladu s čl. 20 odst. 2 druhou větou základního nařízení odmítnout, udělí povolení jménem příslušné instituce instituce místa bydliště a příslušnou instituci neprodleně informuje.

Příslušná instituce je povinna akceptovat lékařský nález a postupy léčení v souvislosti s potřebou neodkladného a životně důležitého léčení, o nichž rozhodnou lékaři uznání institucí místa bydliště, která vydává povolení.

4. Příslušná instituce si ponechává právo dát kdykoli během postupu udělování povolení pojištěnou osobu v členském státě pobytu nebo bydliště vyšetřit lékařem podle své vlastní volby.

5. Aniž je dotčeno jakékoli rozhodnutí o povolení, instituce místa pobytu informuje příslušnou instituci, pokud se zdá z lékařského hlediska vhodné doplnit léčení, na které se stávající povolení vztahuje.

B) Úhrada nákladů na věcné dávky vzniklých pojištěné osobě

6. Aniž je dotčen odstavec 7, použijí se obdobně čl. 25 odst. 4 a 5 prováděcího nařízení.

7. Pokud pojištěná osoba sama skutečně nesla veškeré náklady na povolenou lékařskou péči nebo jejich část a pokud jsou náklady, které je příslušná instituce povinna instituci místa pobytu nebo pojištěné osobě podle odstavce 6 uhradit (skutečné náklady), nižší než náklady, které by musela za stejnou péči uhradit v příslušném členském státě (pomyslné náklady), uhradí příslušná instituce na požádání náklady na péči vzniklé pojištěné osobě až do výše, o kterou jsou pomyslné náklady vyšší než skutečné náklady. Uhrazená částka nesmí nicméně přesáhnout náklady, které pojištěné osobě ve skutečnosti vznikly, a může zohlednit částku, kterou by pojištěná osoba musela zaplatit, pokud by léčení bylo poskytnuto v příslušném členském státě.

C) Úhrada cestovních výdajů a výdajů za pobyt v souvislosti s plánovaným léčením

8. V případě, že vnitrostátní právní předpisy příslušné instituce stanoví náhradu cestovních výdajů a výdajů za pobyt, které nelze oddělit od léčení pojištěné osoby, přebírá tato instituce udělením povolení k léčení v jiném členském státě dané náklady za dotyčnou osobu a v případě potřeby za osobu, která ji musí doprovázet.

D) Rodinní příslušníci

9. Odstavce 1 až 8 se použijí obdobně i na rodinné příslušníky pojištěné osoby.

Článek 27

Peněžité dávky týkající se pracovní neschopnosti v případě pobytu nebo bydliště v členském státě jiném než příslušném členském státě*A) Postup, který má dodržovat pojištěná osoba*

1. Pokud právní předpisy příslušného členského státu vyžadují, aby pojištěná osoba k získání nároku na peněžité dávky v pracovní neschopnosti podle čl. 21 odst. 1 základního nařízení předložila potvrzení, požádá pojištěná osoba lékaře členského státu bydliště, který posoudil její zdravotní stav, o potvrzení o její pracovní neschopnosti a pravděpodobné době jejího trvání.

2. Pojištěná osoba toto potvrzení zašle příslušné instituci ve lhůtě stanovené právními předpisy příslušného členského státu.

3. Pokud lékaři poskytující léčení v členském státě bydliště nevydávají potvrzení o pracovní neschopnosti a pokud se taková osvědčení podle právních předpisů příslušného členského státu požadují, obrátí se dotyčná osoba přímo na instituci místa bydliště. Tato instituce neprodleně zajistí lékařské posouzení pracovní neschopnosti dané osoby a vydání osvědčení podle odstavce 1. Toto potvrzení se neprodleně předá příslušné instituci.

4. Předání dokumentu uvedeného v odstavcích 1, 2 a 3 nezbavuje pojištěnou osobu povinností stanovených použitelnými právními předpisy, zvláště vůči jejímu zaměstnavateli. Je-li to vhodné, mohou zaměstnavatel nebo příslušná instituce vyzvat zaměstnance, aby se účastnil činností zaměřených na podporu nebo pomoc při jeho návratu do zaměstnání.

B) Postup, který má dodržovat instituce členského státu bydliště

5. Na žádost příslušné instituce provede instituce místa bydliště veškeré nezbytné administrativní kontroly nebo lékařská vyšetření dotyčné osoby v souladu s právními předpisy uplatňovanými touto institucí místa bydliště. Zprávu vyšetřujícího lékaře, která se týká zejména pravděpodobné délky pracovní neschopnosti, předá instituce místa bydliště neprodleně příslušné instituci.

C) Postup, který má dodržovat příslušná instituce

6. Příslušná instituce si ve všech případech vyhrazuje právo dát pojištěnou osobu vyšetřit lékařem podle svého výběru.

7. Aniž je dotčen čl. 21 odst. 1 druhá věta základního nařízení, vyplatí příslušná instituce peněžité dávky přímo dotyčné osobě a v případě potřeby to oznámí instituci místa bydliště.

8. Pro účely čl. 21 odst. 1 základního nařízení mají údaje uvedené v potvrzení o pracovní neschopnosti pojištěné osoby

vydaném v jiném členském státě na základě lékařských nálezů vyšetřujícího lékaře nebo instituce stejnou právní hodnotu jako potvrzení vypracované v příslušném členském státě.

9. Jestliže příslušná instituce rozhodne, že poskytnutí peněžitých dávek zamítne, oznámí pojištěné osobě své rozhodnutí a zároveň o tom uvědomí instituci místa bydliště.

D) Postup v případě pobytu v jiném členském státě než v příslušném členském státě

10. Odstavce 1 až 9 se použijí obdobně, pokud pojištěná osoba pobývá v jiném členském státě než v příslušném členském státě.

Článek 28

Peněžité dávky dlouhodobé péče v případě pobytu nebo bydliště v jiném členském státě než v příslušném členském státě*A) Postup, který má dodržovat pojištěná osoba*

1. K uplatnění nároku na peněžité dávky dlouhodobé péče podle čl. 21 odst. 1 základního nařízení se pojištěná osoba obrátí na příslušnou instituci. Příslušná instituce o tom v případě potřeby informuje instituci místa bydliště.

B) Postup, který má dodržovat instituce místa bydliště

2. Na žádost příslušné instituce prošetří instituce místa bydliště stav pojištěné osoby, pokud jde o její potřebu dlouhodobé péče. Příslušná instituce poskytne instituci místa bydliště za účelem tohoto šetření veškeré nezbytné informace.

C) Postup, který má dodržovat příslušná instituce

3. Aby mohla určit míru potřeby dlouhodobé péče, má příslušná instituce právo dát pojištěnou osobu vyšetřit lékařem nebo jiným odborníkem podle svého výběru.

4. Ustanovení čl. 27 odst. 7 prováděcího nařízení se použijí obdobně.

D) Postup v případě pobytu v jiném členském státě než v příslušném členském státě

5. Odstavce 1 až 4 se použijí obdobně, pokud pojištěná osoba pobývá v jiném členském státě než v příslušném členském státě.

E) Rodinní příslušníci

6. Odstavce 1 až 5 se použijí obdobně i na rodinné příslušníky pojištěné osoby.

Článek 29

Použití článku 28 základního nařízení

Pokud členský stát, ve kterém bývalý příhraniční pracovník naposledy vykonával svoji činnost, již není příslušným členským státem a pokud bývalý příhraniční pracovník nebo jeho rodinný příslušník do tohoto státu cestuje za účelem pobírání věcných dávek podle článku 28 základního nařízení, musí instituci místa pobytu předložit dokument vydaný příslušnou institucí.

Článek 30

Odvody důchodců

Pobírá-li osoba důchod z více než jednoho členského státu, výše odvodů srážených z veškerých vyplácených důchodů nesmí být v žádném případě vyšší než částka srážena osobě, která pobírá od příslušného členského státu stejně vysoký důchod.

Článek 31

Použití článku 34 základního nařízení*A) Postup, který má dodržovat příslušná instituce*

1. Příslušná instituce uvědomí dotyčnou osobu o ustanovení článku 34 základního nařízení, které se týká vyloučení souběhu dávek. Použití takových pravidel musí osobě, která nemá bydliště na území příslušného členského státu, zajistit nárok na dávky alespoň ve stejné celkové výši nebo hodnotě, na kterou by měla nárok, kdyby měla bydliště v tomto členském státě.

2. Příslušná instituce rovněž informuje instituci místa bydliště nebo pobytu o vyplácení peněžitých dávek dlouhodobé péče, pokud právní předpisy uplatňované institucí místa bydliště nebo pobytu stanoví věcné dávky dlouhodobé péče, které jsou obsaženy v seznamu uvedeném v čl. 34 odst. 2 základního nařízení.

B) Postup, který má dodržovat instituce místa bydliště nebo místa pobytu

3. Po obdržení informací podle odstavce 2 informuje instituce místa bydliště nebo místa pobytu příslušnou institucí neprodleně o všech věcných dávkách dlouhodobé péče určených k těmto účelům poskytnutých dané osobě podle příslušných právních předpisů, a o použitelné sazbě náhrady.

4. Správní komise podle potřeby přijme prováděcí opatření k tomuto článku.

Článek 32

Zvláštní prováděcí opatření

1. Pokud je určitá osoba nebo skupina osob na základě žádosti osvobozena od povinného nemocenského pojištění, a tyto osoby tudíž nejsou zahrnuty do systému nemocenského pojištění, na který se vztahuje základní nařízení, nevzniká instituci jiného členského státu pouze na základě tohoto osvobození

povinnost nést náklady na věcné nebo peněžité dávky poskytnuté těmto osobám nebo jejich rodinnému příslušníku podle hlavy III kapitoly I základního nařízení.

2. V případě členských států uvedených v příloze II se ustanovení hlavy III kapitoly I základního nařízení týkající se věcných dávek použijí na osoby, které mají nárok na věcné dávky, výhradně na základě zvláštního systému pro úředníky a pouze v rozsahu uvedeném v daném systému.

Instituci jiného členského státu nevzniká pouze na základě těchto důvodů povinnost nést náklady na věcné nebo peněžité dávky poskytnuté těmto osobám nebo jejich rodinným příslušníkům.

3. Pokud osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 a jejich rodinní příslušníci bydlí v členském státě, v němž nárok na věcné dávky není podmíněn pojištěním nebo činností zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné, jsou povinny uhradit v plné výši náklady na věcné dávky poskytnuté v zemi jejich bydliště.

KAPITOLA II

Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání

Článek 33

Nárok na věcné dávky a na peněžité dávky v případě bydliště nebo pobytu v jiném členském státě než v příslušném členském státě

1. Pro účely článku 36 základního nařízení se obdobně použijí postupy stanovené v člancích 24 až 27 prováděcího nařízení.

2. Pokud jsou v rámci vnitrostátních právních předpisů členského státu bydliště nebo pobytu poskytovány zvláštní věcné dávky v souvislosti s pracovními úrazy a nemocemi z povolání, instituce tohoto členského státu o tom neprodleně uvědomí příslušnou instituci.

Článek 34

Postup v případě pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, k nimž došlo v jiném členském státě než v příslušném členském státě

1. Dojde-li k pracovnímu úrazu nebo je-li nemoc z povolání lékařem poprvé zjištěna v jiném členském státě než v příslušném členském státě, musí být prohlášení nebo oznámení o pracovním úrazu nebo o nemoci z povolání, pokud ve vnitrostátních právních předpisech takové prohlášení nebo oznámení existuje, vydáno v souladu s právními předpisy příslušného členského státu, aniž by byly případně dotčeny ostatní právní předpisy platné na území členského státu, kde došlo k pracovnímu úrazu nebo kde byla poprvé lékařem zjištěna nemoc z povolání, které v takovém případě zůstávají použitelné. Prohlášení nebo oznámení bude zasláno příslušné instituci.

2. Instituce členského státu, na jehož území k pracovnímu úrazu došlo nebo byla nemoc z povolání lékařem poprvé zjištěna, zašle příslušné instituci lékařská potvrzení vydaná na území tohoto členského státu.

3. Pokud je v případě úrazu, ke kterému došlo cestou na pracoviště nebo z pracoviště na území jiného členského státu, než je příslušný členský stát, nutné provést vyšetřování na území dříve uvedeného státu s cílem stanovit nárok na příslušné dávky, může příslušná instituce pro tento účel jmenovat osobu a uvědomit o tom orgány uvedeného členského státu. Instituce ve vzájemné spolupráci posoudí veškeré příslušné údaje a prostudují zprávy a veškeré další dokumenty týkající se úrazu.

4. Po skončení léčení je příslušné instituci na její žádost zaslána podrobná zpráva, k níž jsou přiložena lékařská potvrzení o trvalých následcích úrazu nebo nemoci, a zejména o aktuálním stavu zraněné osoby a o zotavení ze zranění nebo jejich stabilizaci. Příslušné poplatky hradí instituce místa bydliště, případně místa pobytu podle tarifů používaných touto institucí, na náklady příslušné instituce.

5. Na žádost instituce místa bydliště nebo místa pobytu jí příslušná instituce případně oznámí rozhodnutí určující datum zotavení ze zranění nebo jejich stabilizace, a popřípadě rozhodnutí týkající se poskytování důchodu.

Článek 35

Pochybnosti, jestli se jedná o pracovní úraz nebo nemoc z povolání

1. Pokud příslušná instituce zpochybní možnost použití právních předpisů vztahujících se na pracovní úrazy nebo nemoci z povolání podle čl. 36 odst. 2 základního nařízení, uvědomí o tom neprodleně instituci místa bydliště nebo místa pobytu, jež poskytla věcné dávky, které se v tomto případě budou považovat za dávky nemocenského pojištění.

2. Po přijetí konečného rozhodnutí v dané věci o něm příslušná instituce neprodleně uvědomí instituci místa bydliště nebo místa pobytu, která poskytla věcné dávky.

V případě, že se nejedná o pracovní úraz ani nemoc z povolání, věcné dávky budou poskytovány i nadále v rámci nemocenského pojištění, pokud na ně má dotyčná osoba nárok.

V případě, že se jedná o pracovní úraz nebo nemoc z povolání, se věcné dávky v nemoci poskytované příslušné osobě považují za dávky při pracovním úrazu nebo v nemoci z povolání ode dne, kdy byl lékařem poprvé zjištěn pracovní úraz nebo nemoc z povolání.

3. Obdobně se použije druhý pododstavec čl. 6 odst. 5 prováděcího nařízení.

Článek 36

Postup v případě vystavení nebezpečí nemoci z povolání ve více členských státech

1. V případě uvedeném v článku 38 základního nařízení se prohlášení nebo oznámení o nemoci z povolání zaslá instituci příslušné pro nemoci z povolání toho státu, podle jehož právních předpisů dotyčná osoba naposledy vykonávala činnost způsobilou vyvolat danou nemoc.

Zjistí-li instituce, které bylo prohlášení nebo oznámení zasláno, že činnost způsobilá vyvolat danou nemoc z povolání byla naposledy vykonávána podle právních předpisů jiného členského státu, zašle prohlášení nebo oznámení a všechna doprovodná potvrzení odpovídající instituci tohoto členského státu.

2. Zjistí-li instituce členského státu, podle jehož právních předpisů dotyčná osoba naposledy vykonávala činnost způsobilou vyvolat nemoc z povolání, že dotyčná osoba nebo její pozůstalí nesplňují podmínky těchto právních předpisů, mimo jiné proto, že dotyčná osoba v uvedeném členském státě nevykonávala činnost, která vyvolala nemoc z povolání, nebo protože uvedený členský stát neuznává pracovní povahu nemoci, zašle tato instituce neprodleně instituci toho členského státu, podle jehož právních předpisů dotyčná osoba dříve vykonávala činnost způsobilou vyvolat danou nemoc z povolání, prohlášení nebo oznámení a všechna doprovodná potvrzení, včetně nálezů a lékařských zpráv vyhotovených dříve uvedenou institucí.

3. V případě potřeby postupují instituce postupem uvedeným v odstavci 2 zpět až k odpovídající instituci členského státu, podle jehož právních předpisů dotyčná osoba poprvé vykonávala činnost způsobilou vyvolat danou nemoc z povolání.

Článek 37

Výměna informací mezi institucemi a placení záloh v případě opravných prostředků proti rozhodnutí o odmítnutí

1. V případě opravného prostředku proti rozhodnutí o odmítnutí dávek přijatému institucí jednoho z členských států, podle jehož právních předpisů dotyčná osoba vykonávala činnost způsobilou vyvolat danou nemoc z povolání, je tato instituce povinna informovat o tom instituci, již bylo zasláno prohlášení nebo oznámení, postupem podle čl. 36 odst. 2 prováděcího nařízení a později ji uvědomit o konečném rozhodnutí.

2. Vznikl-li určité osobě nárok na dávky podle právních předpisů uplatňovaných institucí, jíž bylo zasláno prohlášení nebo oznámení, vyplácí tato instituce zálohy, jejichž výše je případně stanovena po poradě s institucí, proti jejímuž rozhodnutí bylo podán opravný prostředek, a to tak, aby se zabránilo přeplatkům. Posledně uvedená instituce uhradí částku vyplacených záloh, pokud je na základě odvolacího řízení povinna dávky poskytnout. Tato částka se pak odečte z celkové výše dávek splatných dotyčné osobě postupem podle článků 73 a 74 prováděcího nařízení.

3. Obdobně se použije čl. 6 odst. 5 druhý pododstavec prováděcího nařízení.

Článek 38

Zhoršení nemoci z povolání

V případech uvedených v článku 39 základního nařízení je žadatel povinen poskytnout instituci členského státu, u níž uplatňuje své nároky na dávky, veškeré informace týkající se dříve přiznaných dávek v případě dané nemoci z povolání. Tato instituce se může obrátit na jakoukoli jinou instituci, jež byla dříve příslušná, aby získala informace, které považuje za nezbytné.

Článek 39

Posouzení stupně pracovní neschopnosti v případě pracovního úrazu nebo nemoci z povolání, k nimž došlo dříve nebo následně

Pokud byla dřívější nebo pozdější pracovní neschopnost způsobena úrazem, ke kterému došlo, když dotyčná osoba podléhala právním předpisům členského státu, který nečiní rozdílu podle původu pracovní neschopnosti, příslušná instituce nebo subjekt určený příslušným orgánem daného členského státu:

- a) na žádost příslušné instituce jiného členského státu poskytne údaje o stupni dřívější nebo následné pracovní neschopnosti a, tam kde je to možné, informace umožňující stanovit, zda je pracovní neschopnost důsledkem pracovního úrazu ve smyslu právních předpisů uplatňovaných institucí druhého členského státu;
- b) v souladu s použitelnými právními předpisy při stanovení nároku na dávky a výše dávek přihlíží ke stupni pracovní neschopnosti způsobené těmito dřívějšími nebo následnými případy.

Článek 40

Podávání a prošetřování žádostí o důchod nebo o dodatkové dávky

Pro přiznání důchodu nebo dodatkových dávek podle právních předpisů členského státu je dotyčná osoba nebo její pozůstalí

s bydlištěm na území jiného členského státu povinni případně zaslat žádost buď příslušné instituci, nebo instituci místa bydliště, která ji postoupí příslušné instituci.

Žádost obsahuje informace požadované právními předpisy uplatňovanými příslušnou institucí.

Článek 41

Zvláštní prováděcí opatření

1. V případě členských států uvedených v příloze II se ustanovení hlavy III kapitoly 2 základního nařízení týkající se věcných dávek použijí na osoby, které mají nárok na věcné dávky výhradně na základě zvláštního systému pro úředníky, a pouze v rozsahu uvedeném v dané příloze.

2. Obdobně se použije čl. 32 odst. 2 druhá věta a čl. 32 odst. 3 prováděcího nařízení.

KAPITOLA III

Pohřebné

Článek 42

Žádost o pohřebné

Pro účely článků 42 a 43 základního nařízení se žádost o pohřebné zasílá buď příslušné instituci, nebo instituci místa bydliště žadatele, která ji postoupí příslušné instituci.

Žádost obsahuje informace požadované právními předpisy uplatňovanými příslušnou institucí.

KAPITOLA IV

Dávky v invaliditě a starobní a pozůstalostní důchody

Článek 43

Doplňující ustanovení pro výpočet dávky

1. Pro účely výpočtu teoretické výše a skutečné výše dávky v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. b) základního nařízení se použijí pravidla stanovená v čl. 12 odst. 3, 4, 5 a 6 prováděcího nařízení.

2. Neberou-li se v úvahu doby dobrovolného nebo dobrovolného pokračujícího pojištění podle čl. 12 odst. 3 prováděcího nařízení, vypočítá instituce členského státu, podle jehož právních předpisů byly tyto doby pojištění získány, částku odpovídající těmto dobám podle ustanovení právních předpisů používaných v tomto členském státě. Skutečná výše dávky vypočtená podle čl. 52 odst. 1 písm. b) základního nařízení se zvýší o částku odpovídající dobám dobrovolného nebo dobrovolného pokračujícího pojištění.

3. Instrukce každého členského státu vypočítá podle právních předpisů, které uplatňuje, výši náležející dávky, která odpovídá dobám dobrovolného nebo dobrovolného pokračujícího pojištění a na kterou se podle čl. 53 odst. 3 písm. c) základního nařízení nevztahují pravidla jiného členského státu o odnětí, snížení nebo pozastavení dávek.

Pokud jí uplatňované právní předpisy neumožňují příslušné instituci přímo určit tuto částku, protože dané právní předpisy přiřazují dobám pojištění různé hodnoty, může být stanovena pomyslná částka. Správní komise stanoví způsoby stanovení této pomyslné částky.

Článek 44

Zohlednění dob péče o dítě

1. Pro účely tohoto článku se „dobou péče o dítě“ rozumí každá doba, která se započítává podle právních předpisů členského státu v oblasti důchodů nebo která zakládá nárok na doplatek k důchodu výslovně z toho důvodu, že daná osoba pečovala o dítě, bez ohledu na způsob výpočtu těchto dob pojištění a bez ohledu na to, zda tyto doby vzniknou během péče o dítě nebo jsou přiznány zpětně.

2. Pokud se podle práva členského státu, který je příslušný podle hlavy II základního nařízení, k době péče o dítě nepřihlízí, instituce členského státu, jehož právní předpisy podle hlavy II základního nařízení se na dotčenou osobu vztahovaly z důvodu výkonu činnosti formou zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti ke dni, kdy podle těchto právních předpisů doba péče o dítě začala být u dotčeného dítěte brána v úvahu, zůstává nadále odpovědná za zohlednění této doby jako doby péče o dítě podle jeho právních předpisů, jako by taková péče o dítě probíhala na jeho vlastním území.

3. Odstavec 2 se nepoužije, pokud se na dotčenou osobu vztahují nebo začnou vztahovat právní předpisy jiného členského státu z důvodu výkonu zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti.

Článek 45

Žádost o dávky

A) Podání žádosti o dávky podle právních předpisů typu A v souladu s čl. 44 odst. 2 základního nařízení

1. Pro pobírání dávek podle právních předpisů typu A v souladu s čl. 44 odst. 2 základního nařízení podá žadatel žádost instituci členského státu, jehož právní předpisy se na něj vztahovaly v době vzniku pracovní neschopnosti následované invaliditou nebo zhoršením invalidity, nebo instituci místa bydliště, která poté žádost předá první instituci.

2. Pokud byly poskytovány peněžité dávky v nemoci, datum, k němuž poskytování těchto dávek skončí, se případně považuje za datum podání žádosti o důchod.

3. V případě uvedeném v čl. 47 odst. 1 základního nařízení sdělí instituce, u níž byla dotyčná osoba naposledy pojištěna, instituci, která dávky původně vyplácela, výši částky a datum zahájení výplaty dávek podle použitelných právních předpisů. Od tohoto data jsou dávky, které dotyčné osobě náležely před zhoršením invalidity, odňaty nebo sníženy na doplatek uvedený v čl. 47 odst. 2 základního nařízení.

B) Podávání jiných žádostí o dávky

4. V situacích jiných než podle odstavce 1 podá žadatel žádost instituci svého místa bydliště nebo instituci členského státu, jehož právní předpisy se na žadatele naposledy vztahovaly. Pokud se na dotyčnou osobu nikdy nevztahovaly právní předpisy uplatňované institucí místa bydliště, tato instituce předá žádost instituci členského státu, jehož právní předpisy se na žadatele naposledy vztahovaly.

5. Datum podání žádosti platí pro všechny dotčené instituce.

6. Odchylně od článku 5 se v případě, že žadatel, přestože o to byl požádán, neoznámí skutečnost, že byl zaměstnán nebo bydlel v jiných členských státech, za datum podání žádosti instituci uplatňující dané právní předpisy, s výhradou příznivější úpravy v těchto právních předpisech, považuje datum, k němuž žadatel doplní svoji původní žádost nebo podá novou žádost týkající se jeho chybějících dob zaměstnání nebo bydlení v členském státě.

Článek 46

Potvrzení a informace, které musí žadatel přiložit k žádosti

1. Žadatel podává žádost v souladu s právními předpisy uplatňovanými institucí uvedenou v čl. 45 odst. 1 nebo 4 prováděcího nařízení a přiloží k ní nezbytné dokumenty požadované danými právními předpisy. Žadatel předloží zejména všechny dostupné relevantní údaje a dokumenty týkající se dob pojištění (instituce, identifikační čísla), zaměstnání (zaměstnavatelé) nebo samostatné výdělečné činnosti (povaha a místo výkonu činnosti) a bydlení (adresy), které mohly být získány podle jiných právních předpisů, jakož i délku těchto dob pojištění.

2. Pokud v souladu s čl. 50 odst. 1 základního nařízení žadatel žádá o odklad přiznání dávek ve stáří podle právních předpisů jednoho nebo více členských států, uvede tuto skutečnost ve své žádosti a upřesní, podle kterých právních předpisů žádá o odklad dávek. S cílem umožnit žadateli uplatnit toto právo dotyčná instituce žadateli na jeho žádost oznámí veškeré informace, které má k dispozici, aby žadatel mohl posoudit důsledky souběžného nebo postupného přiznání dávek, o něž může žádat.

3. Pokud žadatel vezme zpět žádost o dávky stanovené právními předpisy konkrétního členského státu, takové zpětvzetí se nepovažuje za souběžné zpětvzetí žádostí o dávky podle právních předpisů ostatních členských států.

Článek 47

Zpracování žádostí dotyčnými institucemi

A) Kontaktní instituce

1. Instituce, které se žádost o dávky podává nebo předává v souladu s čl. 45 odst. 1 nebo 4 prováděcího nařízení, se dále označuje jako „kontaktní instituce“. Instituce místa bydliště se neoznačuje jako kontaktní instituce, pokud se právní předpisy uplatňované danou institucí na dotyčnou osobu nikdy nevztahovaly.

Kromě zpracování žádosti o dávky podle právních předpisů uplatňovaných danou institucí podporuje tato instituce ve funkci kontaktní instituce výměnu údajů, sdělování rozhodnutí a činnosti nezbytné pro zpracování žádosti dotyčnými institucemi a poskytuje žadateli na jeho žádost veškeré informace týkající se aspektů tohoto zpracování z hlediska Společenství a pravidelně ho informuje o jeho vývoji.

B) Zpracování žádostí o dávky podle právních předpisů typu A v souladu s článkem 44 základního nařízení.

2. V případě uvedeném v čl. 44 odst. 3 základního nařízení předá kontaktní instituce veškeré dokumenty týkající se dotyčné osoby instituci, u níž byla tato osoba dříve pojištěna a která bude tento případ dále zpracovávat.

3. Články 48 až 52 prováděcího nařízení se pro zpracování žádostí uvedených v článku 44 základního nařízení nepoužijí.

C) Zpracování jiných žádostí o dávky

4. V situacích jiných než podle odstavce 2 kontaktní instituce neprodleně zašle žádosti o dávky spolu se všemi dokumenty, které má k dispozici, a případně relevantními dokumenty předloženými žadatelem všem dotčeným institucím, aby mohly souběžně zahájit zpracování dané žádosti. Kontaktní instituce oznámí ostatním institucím doby pojištění nebo bydlení, na které se vztahují její právní předpisy. Uvede rovněž, které dokumenty budou předloženy později, a žádost co nejdříve doplní.

5. Každá z dotyčných institucí oznámí kontaktní instituci a ostatním dotyčným institucím co nejdříve doby pojištění nebo bydlení, na které se vztahují její právní předpisy.

6. Každá z dotyčných institucí vypočte výši dávek v souladu s článkem 52 základního nařízení a oznámí kontaktní instituci a ostatním dotyčným institucím své rozhodnutí o výši splatných dávek a jakékoli informace požadované pro účely článků 53 až 55 základního nařízení.

7. Pokud instituce na základě informací podle odstavců 4 a 5 tohoto článku zjistí, že se použije čl. 46 odst. 2 nebo čl. 57 odst. 2 nebo 3 základního nařízení, informuje o tom kontaktní instituci a ostatní dotyčné instituce.

Článek 48

Oznamování rozhodnutí žadateli

1. Každá instituce oznámí žadateli své rozhodnutí v souladu s použitelnými právními předpisy. V každém rozhodnutí se uvedou možnosti opravných prostředků a lhůty pro jejich uplatnění. Jakmile byla kontaktní instituce vyrozuměna o všech rozhodnutích přijatých každou institucí, zašle žadateli a ostatním dotyčným institucím souhrn těchto rozhodnutí. Vzor souhrnu vypracuje správní komise. Tento souhrn se žadateli zasílá v jazyce instituce nebo na žádost žadatele v libovolném jazyce, který si zvolí a který je uznán jako úřední jazyk orgánů Společenství v souladu s článkem 290 Smlouvy.

2. Pokud se žadatel po obdržení souhrnu domnívá, že jeho práva mohla být nepříznivě ovlivněna vzájemným působením rozhodnutí přijatých dvěma nebo více institucemi, má tento žadatel právo na přezkum rozhodnutí dotyčnými institucemi ve lhůtách stanovených v příslušných vnitrostátních právních předpisech. Tyto lhůty začínají běžet dnem obdržení souhrnu. Žadatel je o výsledku přezkumu písemně vyrozuměn.

Článek 49

Určení stupně invalidity

1. Použije-li se čl. 46 odst. 3 základního nařízení, jedinou institucí, která je oprávněna rozhodnout o stupni invalidity žadatele, je kontaktní instituce, pokud právní předpisy uplatňované touto institucí jsou zahrnuty v příloze VII, nebo v opačném případě instituce, jejíž právní předpisy jsou zahrnuty v příloze VII a jejíž právní předpisy se na žadatele naposledy vztahovaly. Daná instituce toto rozhodnutí přijme, jakmile je schopna určit, zda jsou splněny podmínky nároku stanovené použitelnými právními předpisy, a případně s přihlédnutím k článkům 6 a 51 základního nařízení. Toto rozhodnutí neprodleně oznámí ostatním dotčeným institucím.

Nejsou-li splněny jiná podmínky nároku stanovené použitelnými právními předpisy než ty, které se týkají stupně invalidity, s přihlédnutím k článkům 6 a 51 základního nařízení, kontaktní instituce o tom neprodleně uvědomí příslušnou instituci členského státu, jehož právní předpisy se na žadatele naposledy vztahovaly. Tato příslušná instituce je zmocněna přijmout rozhodnutí ohledně stupně invalidity žadatele, pokud jsou splněny podmínky způsobilosti stanovené použitelnými právními předpisy. Toto rozhodnutí oznámí neprodleně ostatním dotčeným institucím.

Při určování podmínek nároku může být věc případně za stejných podmínek vrácena příslušné instituci v oblasti invalidity členského státu, jehož právní předpisy se na žadatele poprvé vztahovaly.

2. V případě, kdy se čl. 46 odst. 3 základního nařízení nepoužije, má při určení stupně invalidity každá instituce v souladu se svými předpisy možnost nechat stav žadatele posoudit lékařem nebo jiným znalcem podle vlastního výběru. Instituce členského státu však přihlíží k dokumentům, lékařským zprávám a informacím správné povahy získaným institucí kteréhokoli jiného členského státu, jako kdyby byly vydány v členském státě dané instituce.

Článek 50

Prozatímní splátky a zálohy na dávku

1. Bez ohledu na článek 7 prováděcího nařízení, zjistí-li kterákoli instituce v průběhu vyřizování žádosti o dávky, že žadatel má nárok na nezávislou dávku podle použitelných právních předpisů, vyplatí neprodleně tuto dávku v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. a) základního nařízení. Tato platba se považuje za prozatímní, může-li být výše poskytnuté částky ovlivněna výsledkem zpracování žádosti.

2. Je-li z dostupných informací zřejmé, že žadatel má nárok na platbu od instituce podle čl. 52 odst. 1 písm. b) základního nařízení, daná instituce vyplatí zálohu, jejíž výše se musí co nejvíce blížit částce, která bude pravděpodobně vyplácena podle čl. 52 odst. 1 písm. b) základního nařízení.

3. Každá instituce, která je povinna vyplácet prozatímní dávky nebo zálohy podle odstavců 1 nebo 2, neprodleně informuje žadatele a výslovně ho upozorní na prozatímní povahu tohoto opatření a na všechna práva na použití opravných prostředků v souladu s právními předpisy této instituce.

Článek 51

Nový výpočet dávek

1. V případě nového výpočtu dávek podle čl. 48 odst. 3 a 4, čl. 50 odst. 4 a čl. 59 odst. 1 základního nařízení se obdobně použije článek 50 prováděcího nařízení.

2. V případě nového výpočtu, odnětí nebo pozastavení dávky informuje instituce, která toto rozhodnutí přijala, neprodleně dotyčnou osobu a rovněž všechny instituce, vůči nimž má dotyčná osoba nárok.

Článek 52

Opatření pro urychlení procesu výpočtu důchodu

1. Aby se usnadnily a urychlily šetření žádostí a výplata dávek, instituce, jejichž právní předpisy se na určitou osobu vztahují,

a) si s institucemi ostatních členských států vyměňují nebo těmto institucím zpřístupňují údaje za účelem identifikace osob, u nichž dojde ke změně použitelnosti právních předpisů z právních předpisů jednoho členského státu na právní předpisy jiného členského státu, a společně zajistí, aby tyto identifikační údaje zůstaly zachovány a vzájemně si odpovídaly, nebo v opačném případě těmto osobám poskytnou prostředky pro přímý přístup k jejich identifikačním údajům;

b) si v dostatečném časovém předstihu před dosažením věku pro vznik nároku na důchod nebo před dosažením věku, který bude určen, s dotyčnou osobou a s institucemi jiných členských států vymění nebo této osobě a těmto institucím jiných členských států zpřístupní údaje (získané doby pojištění nebo jiné důležité informace) týkající se nároků na důchod osob, u nichž došlo ke změně použitelnosti právních předpisů z právních předpisů jednoho členského státu na právní předpisy jiného členského státu, nebo v opačném případě tyto osoby informují o prostředcích, jimiž se mohou seznámit se svými budoucími nároky na dávky, nebo jim takové prostředky poskytnou.

2. Pro účely odstavce 1 stanoví správní komise, které údaje mají být vyměňovány nebo zpřístupňovány, a určí vhodné postupy a mechanismy s přihlédnutím k povaze, správní a technické organizaci a technologickým prostředkům, které mají vnitrostátní důchodové systémy k dispozici. Správní komise zajistí provedení těchto důchodových systémů následnou kontrolou přijatých opatření a jejich uplatňování.

3. Pro účely odstavce 1 by informace uvedené výše měla obdržet instituce v prvním členském státě, v němž osoba obdrží osobní identifikační číslo (PIN) pro účely správy sociálního zabezpečení.

Článek 53

Opatření pro koordinaci v členských státech

1. Aniž je dotčen článek 51 základního nařízení, pokud vnitrostátní právní předpisy obsahují pravidla pro určení odpovědné instituce nebo použitelného systému nebo pro zařazení dob pojištění do konkrétního systému, tato pravidla se použijí pouze s přihlédnutím k dobám pojištění získaným podle právních předpisů dotyčného členského státu.

2. Obsahují-li vnitrostátní právní předpisy pravidla pro koordinaci mezi zvláštními systémy pro úředníky a obecným systémem pro zaměstnance, nejsou tato pravidla dotčena ustanoveními základního nařízení a prováděcího nařízení.

KAPITOLA V

Dávky v nezaměstnanosti

Článek 54

Sčítání dob a výpočet dávek

1. Na článek 61 základního nařízení se obdobně použije čl. 12 odst. 1 prováděcího nařízení. Aniž jsou dotčeny základní povinnosti dotčených institucí, může dotčená osoba příslušné instituci předložit dokument vydaný institucí členského státu, jehož právní předpisy se na dotčenou osobu vztahovaly během jejího posledního zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, uvádějící doby získané podle těchto právních předpisů.

2. Pro účely čl. 62 odst. 3 základního nařízení sdělí příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy se na dotčenou osobu vztahovaly během jejího posledního zaměstnání nebo samostatné výdělečné činnosti, instituci místa bydliště na její žádost neprodleně všechny údaje potřebné pro výpočet dávek v nezaměstnanosti, které je schopna získat v členském státě, v němž se nachází, zejména výši pobíraného platu nebo příjmu ze samostatné výdělečné činnosti.

3. Pro účely článku 62 základního nařízení, a aniž je dotčen článek 63 uvedeného nařízení, přihlíží příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví, že výpočet dávek závisí na počtu rodinných příslušníků, rovněž k rodinným příslušníkům dotčené osoby, kteří bydlí v jiném členském státě, jako kdyby bydleli v příslušném členském státě. Toto ustanovení se nepoužije, pokud má v členském státě bydliště rodinných příslušníků jiná osoba nárok na dávky v nezaměstnanosti, při jejichž výpočtu se přihlíží k počtu těchto rodinných příslušníků.

Článek 55

Podmínky a omezení zachování nároku na dávky pro nezaměstnané osoby odcházející do jiného členského státu

1. Aby se na nezaměstnanou osobu odcházející do jiného členského státu vztahoval článek 64 základního nařízení, musí daná osoba před svým odjezdem uvědomit příslušnou instituci a požádat ji o dokument potvrzující, že má i nadále nárok na dávky za podmínek stanovených v čl. 64 odst. 1 písm. b) základního nařízení.

Tato instituce uvědomí dotčenou osobu o jejich povinnostech a vydá jí zmíněný dokument, který musí obsahovat tyto informace:

a) datum, kdy nezaměstnaná osoba přestala být k dispozici službám zaměstnanosti příslušného státu;

b) lhůta, která dotčené nezaměstnané osobě náleží podle čl. 64 odst. 1 písm. b) základního nařízení pro zápis do evidence uchazečů o zaměstnání v členském státě, do něhož odjela;

c) maximální doba, během níž může být nárok na dávky zachován v souladu s čl. 64 odst. 1 písm. c) základního nařízení;

d) okolnosti, jež mohou nárok na dávky ovlivnit.

2. Nezaměstnaná osoba se zapíše do evidence uchazečů o zaměstnání u služeb zaměstnanosti členského státu, do něhož odešla, v souladu s čl. 64 odst. 1 písm. b) základního nařízení a předloží instituci tohoto členského státu dokument uvedený v odstavci 1. Pokud tato osoba uvědomila příslušnou instituci v souladu s odstavcem 1, ale tento dokument nepředloží, obrátí se instituce členského státu, kam nezaměstnaná osoba odešla, na příslušnou instituci pro získání potřebných informací.

3. Služby zaměstnanosti členského státu, do něhož nezaměstnaná osoba odešla za účelem hledání zaměstnání, tuto osobu informují o jejich povinnostech.

4. Instituce členského státu, kam nezaměstnaná osoba odešla, příslušné instituci neprodleně zašle dokument obsahující datum zápisu nezaměstnané osoby do evidence služeb zaměstnanosti a její novou adresu.

Pokud během doby, po kterou si nezaměstnaná osoba zachovává nárok na dávky, vznikne jakákoli okolnost, která může nárok na dávky ovlivnit, instituce členského státu, kam nezaměstnaná osoba odešla, příslušné instituci a dotčené osobě neprodleně zašle dokument obsahující příslušné informace.

Na žádost příslušné instituce poskytne instituce členského státu, kam nezaměstnaná osoba odešla, jednou měsíčně důležité informace o vývoji situace dané nezaměstnané osoby, zejména o tom, zda je tato osoba stále evidována u služeb zaměstnanosti a zda dodržuje stanovené kontrolní postupy.

5. Instituce členského státu, kam nezaměstnaná osoba odešla, provádí nebo nechává provést kontroly, jako kdyby se jednalo o nezaměstnanou osobu pobírající dávky podle jí uplatňovaných právních předpisů. V případě potřeby neprodleně informuje příslušnou instituci, nastane-li jakákoli skutečnost uvedená v odst. 1 písm. d).

6. Příslušné orgány nebo příslušné instituce dvou nebo více členských států si mohou mezi sebou dohodnout zvláštní postupy a lhůty týkající se sledování vývoje situace dané nezaměstnané osoby, jakož i další opatření usnadňující hledání zaměstnání nezaměstnaným osobám odcházejícím do jednoho z těchto členských států podle článku 64 základního nařízení.

Článek 56

Nezaměstnané osoby, které měly bydliště v jiném než příslušném členském státě

1. Rozhodne-li se nezaměstnaná osoba v souladu s čl. 65 odst. 2 základního nařízení zapsat se do evidence uchazečů o zaměstnání současně i v členském státě, ve kterém byla naposledy zaměstnána nebo samostatně výdělečně činná, a tím být rovněž k dispozici službám zaměstnanosti v tomto členském státě, uvědomí o této skutečnosti instituci a služby zaměstnanosti v členském státě svého místa bydliště.

Na žádost služeb zaměstnanosti členského státu, ve kterém byla dotyčná osoba naposledy zaměstnána nebo samostatně výdělečně činná, jim služby zaměstnanosti místa bydliště zašlou příslušné informace týkající se registrace nezaměstnané osoby v evidenci a hledání zaměstnání.

2. Vyžadují-li právní předpisy použitelné v dotyčných členských státech splnění některých povinností nebo činností souvisejících s hledáním zaměstnání ze strany nezaměstnané osoby, mají přednost povinnosti nebo činnosti související s hledáním zaměstnání požadované od nezaměstnané osoby v členském státě bydliště.

Nesplnění všech povinností nebo činností souvisejících s hledáním zaměstnání v členském státě, ve kterém byla dotyčná osoba naposledy zaměstnána nebo samostatně výdělečně činná, ze strany nezaměstnané osoby nemá vliv na dávky přiznané v členském státě bydliště.

3. Pro účely čl. 65 odst. 5 písm. b) základního nařízení oznámí instituce členského státu, jehož právní předpisy se na pracovníka naposledy vztahovaly, instituci místa bydliště na její žádost, má-li pracovník nárok na dávky podle článku 64 základního nařízení.

Článek 57

Ustanovení týkající se článků 61, 62, 64 a 65 základního nařízení, pokud jde o osoby, na které se vztahuje zvláštní systém pro úředníky

1. Články 54 a 55 tohoto nařízení se použijí obdobně na osoby, na které se vztahuje zvláštní systém pojištění v nezaměstnanosti pro úředníky.

2. Článek 56 prováděcího nařízení se nepoužije na osoby, na které se vztahuje zvláštní systém pojištění v nezaměstnanosti pro úředníky. Nezaměstnaná osoba, na kterou se vztahuje zvláštní systém pojištění v nezaměstnanosti pro úředníky a která je částečně nebo zcela nezaměstnaná a která během svého posledního zaměstnání bydlela na území členského státu jiného než příslušného státu, obdrží dávky podle zvláštního systému pojištění v nezaměstnanosti pro úředníky v souladu s ustanoveními právních předpisů příslušného členského státu, jako kdyby bydlela na území tohoto členského státu. Tyto dávky poskytuje příslušná instituce na své náklady.

KAPITOLA VI

Rodinné dávky

Článek 58

Pravidla přednosti v případě souběhu

Pro účely čl. 68 odst. 1 písm. b) bodu i) a ii) základního nařízení, pokud nelze pořadí přednosti určit podle místa bydliště dětí, zahrne každý dotčený členský stát do výpočtu výše dávek dětí, které nemají bydliště na jeho území. V případě uplatnění čl. 68 odst. 1 písm. b) bodu i) příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy stanoví nejvyšší úroveň dávek, poskytne dávku v této plné výši a příslušná instituce druhého členského státu jí uhradí polovinu této částky, a to až do výše částky stanovené právními předpisy druhého členského státu.

Článek 59

Pravidla platná v případech, kdy dojde ke změně použitelných právních předpisů nebo příslušnosti pro přiznávání rodinných dávek

1. Dojde-li v průběhu kalendářního měsíce ke změně použitelných právních předpisů nebo příslušnosti pro přiznávání rodinných dávek mezi členskými státy, bude dávky, bez ohledu na lhůty pro vyplacení rodinných dávek stanovené právními předpisy těchto členských států, až do konce příslušného měsíce poskytovat instituce, jež vyplatila rodinné dávky na základě právních předpisů, podle nichž byly dávky přiznány na začátku tohoto měsíce.

2. Tato instituce uvědomí instituci druhého dotčeného členského státu nebo členských států o datu, od něhož tyto rodinné dávky přestane vyplácet. Od toho data nabývá účinnosti výplata dávek druhým členským státem nebo dotyčnými členskými státy.

Článek 60

Provádění článků 67 a 68 základního nařízení

1. Žádost o poskytnutí rodinných dávek se zasílá příslušné instituci. Pro účely článků 67 a 68 základního nařízení se přihlíží k situaci celé rodiny, jako by se na všechny dotyčné osoby vztahovaly právní předpisy dotčeného členského státu a všechny dotyčné osoby v tomto členském státě bydlely, zejména pokud jde o nárok určité osoby na takové dávky. Pokud osoba mající nárok na dávky své právo neuplatní, přihlédne příslušná instituce členského státu, jehož právní předpisy jsou použitelné, k žádosti o rodinné dávky podané druhým rodičem či osobou za rodiče považovanou nebo osobou či institucí jednající jako opatrovník dítěte nebo dětí.

2. Instituce, které byla žádost podle odstavce 1 předložena, ji posoudí na základě podrobných informací poskytnutých žadatelem s přihlédnutím ke všem faktickým a právní skutečným týkajícím se rodinné situace žadatele.

Dojde-li daná instituce k závěru, že její právní předpisy jsou použitelné na základě práva přednosti v souladu s čl. 68 odst. 1 a 2 základního nařízení, poskytne rodinné dávky podle právních předpisů, které uplatňuje.

Má-li daná instituce za to, že na základě právních předpisů jiného členského státu může existovat nárok na vyrovnávací doplatek podle čl. 68 odst. 2 základního nařízení, tato instituce danou žádost neprodleně postoupí příslušné instituce tohoto jiného členského státu a uvědomí o tom dotyčnou osobu; navíc instituci tohoto jiného členského státu vyrozumí o svém rozhodnutí o žádosti a o výši vyplacených rodinných dávek.

3. Dojde-li instituce, které byla žádost předložena, k závěru, že její právní předpisy jsou sice použitelné, avšak nikoliv na základě práva přednosti v souladu s čl. 68 odst. 1 a 2 základního nařízení, přijme neprodleně prozatímní rozhodnutí o použitelných pravidlech přednosti, postoupí žádost v souladu s čl. 68 odst. 3 základního nařízení instituci jiného členského státu a rovněž uvědomí žadatele o této skutečnosti. Tato instituce zaujme do dvou měsíců postoj k přijatému prozatímnímu rozhodnutí.

Pokud instituce, které je žádost postoupena, nezaujme postoj do dvou měsíců od obdržení žádosti, použije se prozatímní rozhodnutí uvedené výše a instituce vyplatí dávky stanovené podle právních předpisů, které uplatňuje, a informuje instituci, u které byla žádost podána, o výši vyplacených dávek.

4. Mají-li dotyčné instituce rozdílné názory na to, které právní předpisy jsou na základě práva přednosti použitelné, použijí se ustanovení čl. 6 odst. 2 až 5 prováděcího nařízení. Pro tento účel se za instituci místa bydliště uvedenou v čl. 6 odst. 2 prováděcího nařízení považuje instituce místa bydliště dítěte nebo dětí.

5. Pokud instituce, která vyplatila prozatímní dávky, vyplatila tyto dávky ve výši přesahující částku, již má nakonec uhradit, může se s žádostí o vrácení přeplatku postupem podle článku 73 prováděcího nařízení obrátit na instituci, která má hlavní odpovědnost.

Článek 61

Provádění článku 69 základního nařízení

Pro účely článku 69 základního nařízení vypracuje správní komise seznam doplňkových nebo zvláštních rodinných dávek pro sirotky, na které se vztahuje tento článek. Pokud v právních předpisech, které příslušná instituce uplatňuje, neexistuje žádné ustanovení, podle něhož by měla na základě práva přednosti tyto doplňkové nebo zvláštní rodinné dávky pro sirotky poskytovat, postoupí každou žádost o rodinné dávky spolu se všemi příslušnými dokumenty a informacemi neprodleně instituci členského státu, jehož právní předpisy se na dotyčnou osobu vztahovaly nejdéle a jenž takové doplňkové nebo zvláštní rodinné dávky pro sirotky poskytuje. V některých případech může být žádost za stejných podmínek postupována zpět až k instituci členského státu, podle jehož právních předpisů dotyčná osoba získala nejkratší dobu pojištění nebo bydlení.

HLAVA IV

FINANČNÍ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Úhrada nákladů na dávky podle článku 35 a článku 41 základního nařízení

Oddíl 1

Úhrada na základě skutečných nákladů

Článek 62

Zásady

1. Pro účely článku 35 a článku 41 základního nařízení hradí příslušná instituce skutečnou výši nákladů na poskytnuté věcné dávky instituci, která je poskytl, podle účetních údajů instituce poskytující dávky, s výjimkou případů, kdy se použije článek 63 prováděcího nařízení.

2. Nevyplyvá-li celá skutečná výše nákladů na dávky podle odstavce 1 nebo její část z účetnictví instituce, která je poskytl, je částka k úhradě stanovena na základě paušální částky vypočtené podle veškerých dostupných údajů. Správní

komise posoudí základy pro výpočet paušálních částek a rozhodne o výši částky.

3. Sazby vyšší než ty, které se použijí pro věcné dávky poskytované pojištěným osobám, na něž se vztahují právní předpisy uplatňované institucí, která poskytuje dávky uvedené v odstavci 1, nemohou být při úhradě zohledněny.

Oddíl 2

Úhrada na základě paušálních částek

Článek 63

Určení dotčených členských států

1. Členské státy uvedené v čl. 35 odst. 2 základního nařízení, pro jejichž právní nebo správní struktury není použito úhrady na základě skutečných výdajů vhodné, jsou uvedeny v příloze III prováděcího nařízení.

2. V případě členských států uvedených v příloze III prováděcího nařízení hradí vyšší věcných dávek poskytovaných:

- a) rodinným příslušníkům, kteří nebydlí v témže členském státě jako pojištěná osoba, jak je stanoveno v článku 17 základního nařízení, a
- b) důchodcům a jejich rodinným příslušníkům, jak je stanoveno v čl. 24 odst. 1 a v člincích 25 a 26 základního nařízení,

příslušné instituce ve prospěch institucí, jež uvedené dávky poskytují, na základě paušální částky stanovené pro každý kalendářní rok. Výše této paušální částky by měla být co nejbližší výši skutečných nákladů.

Článek 64

Způsob výpočtu měsíčních paušálních částek a celkové paušální částky

1. Pro každý věřitelský členský stát se měsíční paušální částka za osobu (F_i) na kalendářní rok určí tak, že se průměrné roční náklady na osobu (Y_i) podle jednotlivých věkových skupin (i) vydělí 12 a na takto získaný výsledek se uplatní snížení (X) v souladu s tímto vzorcem:

$$F_i = Y_i * 1/12 * (1-X)$$

kde:

— index i ($i = 1, 2$ a 3) představuje tři věkové skupiny stanovené pro výpočet paušálních částek:

$i = 1$: osoby mladší 20 let

$i = 2$: osoby ve věku od 20 do 64 let

$i = 3$: osoby od 65 let výše;

— Y_i jsou průměrné roční náklady na osobu věkové skupiny i , vymezené v odstavci 2;

— koeficient X (0,20 nebo 0,15) představuje snížení vymezené v odstavci 3.

2. Průměrné roční náklady na osobu (Y_i) ve věkové skupině i se vypočítají vydělením ročních výdajů na veškeré věcné dávky poskytnuté institucemi věřitelského členského státu všem osobám příslušné věkové skupiny, na něž se vztahují jeho právní předpisy a jež bydlí na jeho území, průměrným počtem dotyčných osob této věkové skupiny v daném kalendářním roce. Tento výpočet je založen na výdajích v rámci systémů uvedených v článku 23 prováděcího nařízení.

3. Snížení uplatňované na měsíční paušální částku se v zásadě rovná 20 % ($X = 0,20$). U důchodců a jejich rodinných příslušníků se toto snížení se rovná 15 % ($X = 0,15$) v případě, že příslušný členský stát není uveden v příloze IV základního nařízení.

4. Pro každý dlužný členský stát se celková paušální částka za kalendářní rok určí jako součet násobků získaných za každou věkovou skupinu i vynásobením stanovených měsíčních paušálních částek na osobu počtem měsíců, které dotyčné osoby v dané věkové skupině ve věřitelském členském státě získaly.

Počet měsíců, které dotyčné osoby ve věřitelském členském státě získaly, se určí jako součet kalendářních měsíců v kalendářním roce, v němž dotyčné osoby měly z důvodu svého bydliště na území věřitelského členského státu nárok na pobírání věcných dávek na daném území na náklady dlužného členského státu. Tyto měsíce se určí podle seznamu vedeného pro tento účel institucí místa bydliště, na základě dokladů o nárocích příjemců, které poskytla příslušná instituce.

5. Do ... (*) předloží správní komise zvláštní zprávu o uplatňování tohoto článku, a zejména o sníženích uvedených v odstavci 3. Na základě této zprávy může správní komise předložit návrh obsahující jakékoli změny, které se ukáží jako nezbytné k zajištění toho, aby se výpočet paušálních částek co nejvíce blížil skutečným vynaloženým výdajům a aby snížení podle odstavce 3 neměla za následek nevyvážené platby nebo dvojí platby pro členské státy.

6. Správní komise stanoví způsoby určení prvků pro výpočet paušálních částek uvedených v odstavcích 1 až 5.

7. Bez ohledu na odstavce 1 až 4 mohou členské státy do ... pro výpočet paušální částky i nadále uplatňovat články 94 a 95 nařízení Rady (EHS) č. 574/72 (*), za předpokladu, že se použije snížení uvedené v odstavci 3.

Článek 65

Oznamování průměrných ročních nákladů

1. Částka průměrných ročních nákladů na osobu v každé věkové skupině pro stanovený rok se oznamuje účetní komisi nejpozději do konce druhého roku následujícího po daném roce. V případě, že k oznámení nedojde ve stanovené lhůtě, použije se částka průměrných ročních nákladů na osobu, kterou správní komise naposledy určila pro předchozí rok.

2. Průměrné roční náklady určené v souladu s předchozím odstavcem se každý rok zveřejňují v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(*) Datum pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Oddíl 3

Společná ustanovení

Článek 66

Postup úhrady mezi institucemi

1. Úhrada mezi dotýčnými členskými státy se provádí co nejrychleji. Každá dotýčná instituce je povinna uhradit pohledávky ve lhůtách uvedených v tomto oddílu a ihned, jakmile je schopna je uhradit. Spor týkající se konkrétní pohledávky nesmí být překážkou k úhradě jiné pohledávky nebo jiných pohledávek.

2. Úhrady mezi institucemi členských států stanovené v člancích 35 a 41 základního nařízení se provádějí prostřednictvím styčného místa. Může existovat samostatné styčné místo pro úhrady podle článků 35 a 41 základního nařízení.

Článek 67

Lhůty pro uplatnění a uhrazení pohledávek

1. Pohledávky na základě skutečných výdajů se uplatňují u styčného místa dlužného členského státu ve lhůtě 12 měsíců po skončení kalendářního pololetí, během něhož byly tyto pohledávky zaznamenány v účetnictví věřitelské instituce.

2. Pohledávky založené na paušálních částkách pro kalendářní rok se uplatňují u styčného místa dlužného členského státu ve lhůtě dvanácti měsíců následujících po měsíci, v němž byly průměrné náklady na příslušný rok zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*. Seznamy podle čl. 64 odst. 4 prováděcího nařízení se předkládají do konce roku následujícího po referenčním roce.

3. V případě uvedeném v čl. 6 odst. 5 druhém pododstavci prováděcího nařízení nezačne lhůta podle odstavců 1 a 2 běžet, dokud nebyla určena příslušná instituce.

4. Pohledávky uplatněné po uplynutí lhůt uvedených v odstavcích 1 a 2 se neberou v úvahu.

5. Pohledávky hradí dlužná instituce styčnému místu věřitelského členského státu podle článku 66 prováděcího nařízení ve lhůtě osmnácti měsíců od konce měsíce, ve kterém byly dané pohledávky uplatněny u styčného místa dlužného členského státu. Toto ustanovení se nepoužije na pohledávky, které dlužná instituce v dané lhůtě ze závažného důvodu odmítla.

6. Jakékoli spory týkající se pohledávky musí být vyřešeny nejpozději do 36 měsíců následujících po měsíci, v němž byla pohledávka podána.

7. Účetní komise napomáhá konečnému uzavření účtů v případech, kdy ve lhůtě uvedené v odstavci 6 nelze dosáhnout řešení sporu, a na odůvodněnou žádost jedné ze stran poskytne své stanovisko ke sporu ve lhůtě šesti měsíců následujících po měsíci, v němž jí daná věc byla postoupena.

Článek 68

Úroky z prodlení a zálohy

1. Po uplynutí osmnáctiměsíčního období uvedeného v čl. 67 odst. 5 prováděcího nařízení je věřitelská instituce oprávněna účtovat úrok z nezaplacených pohledávek, s výjimkou případů, kdy dlužná instituce ve lhůtě šesti měsíců od konce měsíce, v němž byla pohledávka podána, poskytla zálohu ve výši alespoň 90 % celkové pohledávky podané podle čl. 67 odst. 1 nebo 2 prováděcího nařízení. U částí pohledávky, které nejsou touto zálohou kryty, lze úrok účtovat až po uplynutí lhůty 36 měsíců uvedené v čl. 67 odst. 6 prováděcího nařízení.

2. Úrok se vypočítá na základě referenční sazby používané Evropskou centrální bankou pro hlavní finanční operace. Použije se referenční sazba platná první den měsíce, v němž je pohledávka splatná.

3. Žádné styčné místo nemá povinnost přijmout zálohu podle odstavce 1. Pokud však styčné místo takovou nabídkou odmítne, ztrácí věřitelská instituce nárok účtovat ve vztahu k daným pohledávkám jiným než podle odst. 1 druhé věty úroky z prodlení.

Článek 69

Roční účetní závěrky

1. Na základě zprávy účetní komise určí správní komise stav pohledávek za každý kalendářní rok v souladu s čl. 72 písm. g) základního nařízení. Za tímto účelem styčná místa oznámí účetní komisi ve lhůtách a podle pravidel, jež stanovila, částku podaných, vyřízených nebo napadnutých pohledávek (z pozice věřitelů) na jedné straně a částku obdržných, vyřízených nebo napadnutých pohledávek (z pozice dlužníků) na straně druhé.

2. Správní komise může provádět jakékoli vhodné kontroly statistických a účetních údajů, které slouží jako základ k vypracování ročního stavu pohledávek podle odstavce 1, zejména za účelem zajištění souladu těchto údajů s pravidly stanovenými v této hlavě.

KAPITOLA II

Úhrada dávek v nezaměstnanosti podle článku 65 základního nařízení

Článek 70

Úhrada dávek v nezaměstnanosti

Neexistuje-li dohoda podle čl. 65 odst. 8 základního nařízení, zašle instituce místa bydliště instituci členského státu, jehož právní předpisy se na příjemce dávky vztahovaly naposledy, žádost o úhradu dávek v nezaměstnanosti podle čl. 65 odst. 6 a 7 základního nařízení. Žádost se podává ve lhůtě šest měsíců od konce kalendářního pololetí, během něhož byla provedena poslední výplata dávek v nezaměstnanosti, jejichž úhrada je požadována. V žádosti se uvede výše dávek poskytnutých za tříměsíční nebo pětíměsíční období uvedená v čl. 65 odst. 6 a 7 základního nařízení, doba, po kterou byly tyto dávky poskytovány, a identifikační údaje nezaměstnané osoby. Pohledávky se uplatňují a hradí prostřednictvím styčných míst dotčených členských států.

K žádostem podaným po uplynutí lhůty uvedené v prvním pododstavci není nutné přihlížet.

Obdobně se použijí čl. 66 odst. 1 a čl. 67 odst. 5 až 7 prováděcího nařízení.

Po uplynutí osmnáctiměsíčního období uvedeného v čl. 67 odst. 5 prováděcího nařízení může věřitelská instituce účtovat úrok z nezaplacených pohledávek. Úrok se vypočítá v souladu s čl. 68 odst. 2 prováděcího nařízení.

Maximální výše úhrady podle čl. 65 odst. 6 třetí věty základního nařízení se v každém jednotlivém případě rovná výši dávky, na niž by dotyčná osoba měla nárok podle právních předpisů členského státu, které se na ni vztahovaly naposledy, pokud tato osoba byla evidována u služeb zaměstnanosti daného členského státu. Pro vztahy mezi členskými státy uvedenými v příloze V prováděcího nařízení však příslušné instituce jednoho z těchto členských států, jehož právní předpisy se na dotyčnou osobu vztahovaly naposledy, stanoví v každém jednotlivém případě maximální výši úhrady na základě průměrné výše dávek v nezaměstnanosti podle právních předpisů tohoto členského státu v předchozím kalendářním roce.

KAPITOLA III

Zpětné vymáhání neoprávněně poskytnutých dávek, zpětné vymáhání prozatímních plateb a odvodů, zápočet a pomoc při vymáhání

Oddíl 1

Zásady

Článek 71

Společná ustanovení

Pro účely článku 84 základního nařízení a v jím stanoveném rámci jsou pohledávky vymáhány vždy, kdy je to možné, pro-

střednictvím zápočtu buď mezi institucemi příslušných členských států nebo vůči dotyčné fyzické či právnické osobě, v souladu s články 72 až 74 prováděcího nařízení. Není-li prostřednictvím zápočtu možné vymoci celou pohledávku nebo její část, jsou dlužné částky vymáhány podle článků 75 až 85 prováděcího nařízení.

Oddíl 2

Zápočet

Článek 72

Neoprávněně vyplacené dávky

1. Vyplatila-li instituce jednoho členského státu nějaké osobě dávky neoprávněně, může tato instituce, za podmínek a v mezích stanovených v právních předpisech, které uplatňuje, požádat instituci jiného členského státu příslušnou pro vyplácení dávek dotyčné osobě, aby neoprávněně vyplacenou částku odečetla od nedoplatků nebo průběžných plateb, jež má této osobě ještě vyplatit, bez ohledu na odvětví sociálního zabezpečení, v jehož rámci se dávka vyplácí. Tato instituce posledně uvedeného členského státu provede odpočet příslušné částky za podmínky a v mezích stanovených pro tento druh zápočtu v souladu s jí uplatňovanými právními předpisy, jako kdyby se jednalo o přeplatky, které u ní vznikly, a poukáže odečtenou částku instituci, která dávky neoprávněně vyplatila.

2. Vyplatila-li při přiznávání nebo přezkoumávání dávek v případě invalidity, starobních a pozůstalostních důchodů podle kapitoly 4 a 5 hlavy III základního nařízení instituce členského státu nějaké osobě dávky v nesprávné výši, může uvedená instituce odchylně od odstavce 1 požádat instituci kteréhokoli jiného členského státu odpovědnou za vyplácení odpovídajících dávek uvedené osobě, aby přeplacenou částku odečetla od jakýchkoli nedoplatků, které mají být příslušné osobě ještě vyplaceny. Poté, co posledně uvedená instituce informuje o výši svých nedoplatků instituci, která vyplatila částku v nesprávné výši, sdělí instituce, která vyplatila částku v nesprávné výši, do dvou měsíců výši nesprávně vyplacené částky. Pokud instituce, která má vyplatit doplatky, obdrží toto sdělení v řádné lhůtě, převede odečtenou částku instituci, která vyplatila částku v nesprávné výši. Pokud daná lhůta vypršela, vyplatí uvedená instituce doplatky neprodleně příslušné osobě.

3. Pobírala-li osoba sociální pomoc v jednom členském státě v době, během níž měla nárok na dávky podle právních předpisů jiného členského státu, může subjekt, který pomoc poskytoval, má-li ze zákona nárok na vrácení dávek náležejících dotyčné osobě, vyžadovat po instituci jakéhokoli jiného členského státu příslušné pro vyplácení dávek dotyčné osobě, aby odečetla částku vyplacenou v rámci pomoci od částek, které tento členský stát dotyčné osobě vyplácí.

Toto ustanovení se použije obdobně pro jakéhokoli rodinného příslušníka dotyčné osoby, který pobíral pomoc na území členského státu v době, během níž měla pojištěná osoba nárok na dávky pro tohoto rodinného příslušníka podle právních předpisů jiného členského státu.

Instituce členského státu, která vyplatila částku pomoci v neoprávněné výši, zašle vyúčtování dlužné částky instituci druhého členského státu, která poté za podmínek a v mezích stanovených pro tento druh zápočtu v souladu s jí uplatňovanými právními předpisy provede odpočet částky a neprodleně ji poukáže instituci, která částku v neoprávněné výši vyplatila.

Článek 73

Prozatímně vyplacené peněžité dávky nebo odvody

1. Pro účely článku 6 prováděcího nařízení provede instituce, která vyplatila prozatímní peněžité dávky, vyúčtování prozatímně vyplacené částky a zašle je instituci, která byla určena za příslušnou, a to nejpozději do tří měsíců poté, co byly stanoveny použitelné právní předpisy nebo byla určena instituce příslušná pro vyplacení dávek.

Instituce, která byla určena za příslušnou k výplatě dávek, odečte dlužnou částku plynoucí z prozatímní platby od doplatku odpovídajících dávek, který má dotyčné osobě ještě vyplatit, a neprodleně poukáže odečtenou částku instituci, která vyplatila prozatímní peněžité dávky.

Pokud částka prozatímně vyplacených dávek přesáhne výši doplatku či pokud žádný doplatek neexistuje, odečte instituce, která byla určena za příslušnou, za podmínek a v mezích stanovených pro tento druh zápočtu jí uplatňovanými právními předpisy tuto částku od průběžných plateb a neprodleně poukáže odečtenou částku instituci, která vyplatila prozatímní peněžité dávky.

2. Instituce, která obdržela prozatímní odvody od právnické či fyzické osoby, vrátí dané částky osobám, jež je zaplatily, až poté, co se u instituce, která byla určena za příslušnou, přesvědčí, jaké částky jí náleží podle čl. 6 odst. 4 prováděcího nařízení.

Na žádost instituce, která byla určena za příslušnou, již je třeba podat nejpozději tři měsíců po určení použitelných právních předpisů, jí instituce, která obdržela prozatímní odvody, tyto odvody poukáže za účelem vypořádání situace ohledně odvodů, které právnická či fyzická osoba dluží instituci, která byla pro stejné období určena za příslušnou. Poukázané odvody se se zpětnou platností považují za zaplacené instituci, která byla určena za příslušnou.

Pokud částka prozatímně uhrazených odvodů přesáhne částku, kterou právnická či fyzická osoba dluží instituci, jež byla určena

za příslušnou, vrátí instituce, která obdržela tyto prozatímní odvody, příslušný přeplatek dotyčné právnické či fyzické osobě.

Článek 74

Náklady související se zápočtem

Je-li pohledávka vypořádána prostřednictvím zápočtu podle článků 72 a 73 prováděcího nařízení, nevyžaduje se úhrada žádných nákladů.

Oddíl 3

Vymáhání

Článek 75

Definice a společná ustanovení

1. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

— „pohledávkou“ veškeré pohledávky týkající se odvodů či dávek vyplacených či poskytnutých neoprávněně, včetně úroků, pokut, správních sankcí a všech jiných poplatků a nákladů souvisejících s pohledávkou v souladu s právními předpisy členského státu uplatňujícího pohledávku;

— „dožadujícím subjektem“, pokud jde o kterýkoli členský stát, jakákoli instituce, která požaduje informace, oznámení či vymáhání v souvislosti s pohledávkou, jak je definována výše;

— „dožádaným subjektem“, pokud jde o kterýkoli členský stát, jakákoli instituce, na kterou se lze obrátit s žádostí o informace, oznámení či vymáhání.

2. Žádosti a veškerá související komunikace mezi členskými státy se obvykle řeší prostřednictvím určených institucí.

3. Správní komise přijme praktická prováděcí opatření, včetně opatření týkajících se mimo jiné článku 4 prováděcího nařízení a stanovení minimální částky, u které již lze žádat o vymáhání.

Článek 76

Žádosti o informace

1. Na žádost dožadujícího subjektu sdělí dožádaný subjekt veškeré informace, které jsou pro dožadující subjekt užitečné při vymáhání pohledávky.

Pro získání těchto informací využije dožádaný subjekt pravomocí, které mu svěhují právní a správní předpisy použitelné pro vymáhání obdobných pohledávek vzniklých v jeho členském státě.

2. V žádosti o informace se uvádí jméno, poslední známá adresa a veškeré další důležité informace související s identifikací dotyčné právnické nebo fyzické osoby, které se týkají informace, jež mají být poskytnuty, a povaha a výše pohledávky, která je předmětem žádosti.

3. Dožádaný subjekt není povinen poskytnout informace,

- kteřé by nebyl s to obdržet za účelem vymáhání obdobných pohledávek ve svém členském státě;
- kteřé by porušily ochranu obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství; nebo
- jejichž sdělení by mohlo ohrozit bezpečnost nebo veřejný pořádek daného členského státu.

4. Dožádaný subjekt uvědomí dožadující subjekt o důvodech odmítnutí žádosti o informace.

Článek 77

Oznamování

1. Na žádost dožadujícího subjektu a v souladu s právními předpisy platnými pro oznamování obdobných nástrojů nebo rozhodnutí ve svém členském státě oznámí dožádaný subjekt příjemci veškeré nástroje a rozhodnutí, včetně soudních, které pocházejí z členského státu dožadujícího subjektu a které se týkají pohledávky nebo jejího vymáhání.

2. V žádosti o oznámení se uvádí jméno, adresa a veškeré další důležité informace týkající se identifikace dotyčného příjemce, k nimž má dožadující subjekt běžně přístup, a povaha a předmět nástroje nebo rozhodnutí, které mají být oznámeny, v případě potřeby jméno, adresa a všechny další důležité informace o dlužníkovi a pohledávka, již se nástroj nebo rozhodnutí týká, jakož i veškeré další užitečné informace.

3. Dožádaný subjekt neprodleně uvědomí dožadující subjekt o úkonech učiněných v souvislosti s jeho žádostí o oznámení, a zejména o dni předání nástroje nebo rozhodnutí příjemci.

Článek 78

Žádost o vymáhání pohledávky

1. K žádosti o vymáhání pohledávky, kterou dožadující subjekt zašle dožádanému subjektu, musí být přiloženo úřední vyhotovení nebo ověřená kopie nástroje umožňujícího její vymahatelnost vydaného v členském státě dožadujícího subjektu, a případně prvopis nebo ověřená kopie jiných dokumentů nezbytných k vymáhání pohledávky.

2. Dožadující subjekt může požádat o vymáhání pohledávky, pouze pokud:

- pohledávka nebo nástroj umožňující její vymahatelnost nebyly v jeho členském státě napadeny, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 82 odst. 2 druhý pododstavec prováděcího nařízení;
- ve svém členském státě využil vhodné vymáhací postupy, které má k dispozici na základě nástroje uvedeného v odstavci 1, a přijatá opatření nevedla k úplnému uhrazení pohledávky;
- dosud nevypršela promlčecí lhůta podle jeho právních předpisů.

3. V žádosti o vymáhání se uvádí:

- jméno, adresa a veškeré další důležité informace týkající se identifikace dotyčné právnické nebo fyzické osoby nebo třetí strany, která drží její majetek;
- jméno, adresa a veškeré další důležité informace týkající se identifikace dožadujícího subjektu;
- odkaz na nástroj umožňující vymahatelnost pohledávky vydaný v členském státě dožadujícího subjektu;
- povaha a výše pohledávky, včetně jistiny, úroků, pokut, správních sankcí a všech dalších splatných poplatků a nákladů, vyjádřených v měnách členských států dožadujícího i dožádaného subjektu;
- datum, kdy dožadující nebo dožádaný subjekt oznámil nástroj příjemci;
- počátek a délka lhůty, během níž je vymáhání pohledávky možné podle platného práva členského státu dožadujícího subjektu;
- veškeré další důležité informace.

4. Žádost o vymáhání pohledávky obsahuje rovněž prohlášení dožadujícího subjektu potvrzující, že podmínky stanovené v odstavci 2 byly splněny.

5. Dožadující subjekt předá dožádanému subjektu veškeré důležité informace týkající se záležitosti, v níž byla podána žádost o vymáhání pohledávky, jakmile se o nich dozví.

Článek 79

Nástroj umožňující vymahatelnost pohledávky

1. V souladu s čl. 84 odst. 2 základního nařízení se nástroj, na jehož základě je možné vymáhat pohledávku, přímo uznává a automaticky pokládá za nástroj členského státu dožádaného subjektu umožňující vymahatelnost pohledávky.

2. Bez ohledu na odstavce 1 může být nástroj umožňující vymahatelnost pohledávky, tam kde je to vhodné, v souladu s předpisy platnými v členském státě dožádaného subjektu potvrzen či uznán jako nástroj umožňující vymahatelnost na území tohoto členského státu nebo být takovým nástrojem doplněn nebo nahrazen.

Členské státy usilují o splnění formálních náležitostí týkajících tohoto potvrzení, uznání, doplnění nebo nahrazení do tří měsíců ode dne obdržení žádosti o vymáhání, s výjimkou případů, kde se použije třetí pododstavec tohoto odstavce. Nelze je odepřít, je-li nástroj umožňující vymahatelnost řádně vyhověn. Dožádaný subjekt uvědomí dožadující subjekt o důvodech případného překročení lhůty tří měsíců.

Pokud některý z těchto úkonů vyústí v napadení pohledávky nebo nástroje umožňujícího její vymahatelnosti vydaného dožadujícím subjektem, použije se článek 81 prováděcího nařízení.

Článek 80

Platební podmínky a lhůty

1. Pohledávky se vymáhají v měně členského státu dožádaného subjektu. Dožádaný subjekt poukáže dožadujícímu subjektu celou částku pohledávky, kterou vymůže.

2. Dožádaný subjekt může, umožňují-li to právní a správní předpisy platné v jeho členském státě, po poradě s dožadujícím subjektem poskytnout dlužníkovi lhůtu k zaplacení nebo mu povolit úhradu ve splátkách. Úroky, které dožádaný subjekt vybere na základě takového odložení platby, se rovněž poukáží dožadujícímu subjektu.

Ode dne, kdy je nástroj umožňující vymahatelnost pohledávky přímo uznán podle čl. 79 odst. 1 prováděcího nařízení nebo potvrzen, uznán, doplněn nebo nahrazen podle čl. 79 odst. 2 prováděcího nařízení, se účtuje úrok z prodlení podle právních a správních předpisů platných v členském státě dožádaného subjektu, který se rovněž poukáže dožadujícímu subjektu.

Článek 81

Napadení pohledávky nebo nástroje umožňujícího vymahatelnost pohledávky a napadení opatření k jejímu vymáhání

1. Napadne-li zúčastněná strana v průběhu řízení o vymáhání pohledávky pohledávku nebo nástroj umožňující vymahatelnost vydaný v členském státě dožadujícího subjektu, podá žalobu k příslušnému orgánu členského státu dožadujícího subjektu, v souladu s právními předpisy platnými v tomto členském státě. Dožadující subjekt tento úkon neprodleně oznámí dožádanému subjektu. Dožádaný subjekt o něm může informovat rovněž zúčastněná strana.

2. Jakmile dožádaný subjekt obdrží oznámení nebo informaci podle odstavce 1 od dožadujícího subjektu nebo od

zúčastněné strany, přeruší řízení o vymáhání pohledávky až do rozhodnutí příslušného orgánu v této věci, pokud dožadující subjekt nevyžaduje v souladu s druhým pododstavcem tohoto odstavce jinak. Považuje-li to dožádaný subjekt za nezbytné, a aniž je dotčen článek 84 prováděcího nařízení, může přijmout předběžná opatření potřebná k zajištění úhrady pohledávky, pokud to u obdobných pohledávek umožňují právní předpisy platné v jeho členském státě.

Bez ohledu na první pododstavec tohoto odstavce, může dožadující subjekt v souladu právními a správními předpisy platnými v jeho členském státě požádat dožádaný subjekt o vymáhání napadené pohledávky, pokud to umožňují příslušné právní a správní předpisy platné v členském státě dožádaného subjektu. Jestliže výsledek sporu posléze vyzní ve prospěch dlužníka, je dožadující subjekt povinen nahradit všechny vymožené částky a všechny případné náhrady, jež je nutno zaplatit, podle právních předpisů platných v členském státě dožádaného subjektu.

3. Jsou-li napadena opatření k vymáhání pohledávky přijatá v členském státě dožádaného subjektu, podává se žaloba k příslušnému orgánu tohoto členského státu v souladu s jeho právními předpisy.

4. Je-li příslušným orgánem, ke kterému byla podána žaloba podle odstavce 1, řádný nebo správní soud, je rozhodnutí tohoto soudu, vyzní-li ve prospěch dožadujícího subjektu a povoluje vymáhání pohledávky v členském státě dožadujícího subjektu, „nástrojem umožňujícím vymahatelnost“ ve smyslu článků 78 a 79 prováděcího nařízení a vymáhání pohledávky se provede na základě tohoto rozhodnutí.

Článek 82

Omezení týkající se pomoci

1. Dožádaný subjekt není povinen:

a) poskytnout pomoc uvedenou v člácích 78 až 81 prováděcího nařízení, jestliže by vymáhání pohledávky v důsledku situace dlužníka způsobilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže v členském státě dožádaného subjektu, pokud to právní a správní předpisy platné v členském státě dožádaného subjektu umožňují u obdobných vnitrostátních pohledávek;

b) poskytnout pomoc uvedenou v člácích 76 až 81 prováděcího nařízení, jestliže se původní žádost podle článků 76 až 78 prováděcího nařízení týká pohledávek starších pěti let počítáno od okamžiku, kdy byl podle právních a správních předpisů platných v členském státě dožadujícího subjektu v den podání žádosti vydán nástroj umožňující vymahatelnost. Pokud však byly pohledávka nebo nástroj napadeny, počíná lhůta běžet okamžikem, kdy členský stát dožadujícího subjektu stanoví, že pohledávku nebo nástroj umožňující vymahatelnost již nelze dále napadnout.

2. Dožádaný subjekt uvědomí dožadující subjekt o důvodech odmítnutí žádosti o pomoc.

Článek 83

Promlčecí lhůty

1. Otázky týkající se promlčecích lhůt se řídí:
- a) právními předpisy platnými v členském státě dožadujícího subjektu, pokud se týkají pohledávky nebo nástroje umožňujícího její vymahatelnost; a
 - b) právními předpisy platnými v členském státě dožádaného subjektu, pokud se týkají opatření k vymáhání pohledávky v dožádaném členském státě.

Promlčecí lhůty podle právních předpisů platných v členském státě dožádaného subjektu začínají běžet dnem přímého uznání nebo dnem potvrzení, uznání, doplnění nebo nahrazení v souladu s článkem 79 prováděcího nařízení.

2. Úkony související s vymáháním pohledávky provedené dožádaným subjektem v souladu se žádostí o pomoc, které by v případě, že by byly provedeny dožadujícím subjektem, stavěly nebo přerušovaly promlčecí lhůtu podle právních předpisů platných v členském státě dožadujícího subjektu, se pro otázky tohoto účinku považují za provedené v uvedeném státě.

Článek 84

Preventivní opatření

Na odůvodněnou žádost dožadujícího subjektu přijme dožádaný subjekt předběžná opatření potřebná k zajištění úhrady pohledávky, pokud to umožňují právní předpisy platné v členském státě dožádaného subjektu.

Pro účely prvního pododstavce se použijí obdobně ustanovení a postupy uvedené v člácích 78, 79, 81 a 82 prováděcího nařízení.

HLAVA V

RÚZNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 87

Lékařské prohlídky a správní kontroly

1. Aniž jsou dotčena jiná ustanovení, pokud příjemce dávek nebo žadatel o dávky nebo jeho rodinný příslušník pobývá nebo má bydliště na území jiného členského státu, než ve kterém se nachází dlužná instituce, provádí na žádost této instituce lékařské prohlídky instituce místa pobytu nebo místa bydliště příjemce v souladu s postupy stanovenými právními předpisy uplatňovanými touto institucí.

Dlužná instituce v případě potřeby informuje instituci místa pobytu nebo bydliště o veškerých zvláštních požadavcích, které je třeba dodržet, a o předmětu lékařské prohlídky.

Článek 85

Náklady související s vymáháním

1. Dožádaný subjekt vymáhá od dotyčné fyzické nebo právnické osoby a ponechá si veškeré náklady spojené s vymáháním, které mu vznikly, podle právních předpisů členského státu dožádaného subjektu, které se vztahují na obdobné pohledávky.
2. Vzájemná pomoc podle tohoto oddílu se zpravidla poskytuje bezplatně. V případech, kdy vymáhání představuje zvláštní problém nebo je spojeno se značnými náklady, se však dožadující a dožádaný subjekt mohou dohodnout na zvláštních pravidlech úhrady.
3. Členský stát dožadujícího subjektu však nadále ručí členskému státu dožádaného subjektu za veškeré náklady a veškeré ztráty vzniklé z úkonů uznaných za neodůvodněné co do oprávněnosti pohledávky nebo platnosti nástroje vydaného dožadujícím subjektem.

Článek 86

Přezkumu

1. Do konce čtvrtého celého kalendářního roku od vstupu prováděcího nařízení v platnost předloží správní komise zprávu o lhůtách uvedených v čl. 67 odst. 2, 5 a 6 prováděcího nařízení.

Na základě této zprávy může Evropská komise v případě potřeby předložit vhodné návrhy na změnu těchto lhůt s cílem jejich podstatného zkrácení.

2. Do ... (*) předloží správní komise zprávu hodnotící uplatňování kapitol I a III hlavy IV prováděcího nařízení, zejména pokud jde o postupy a lhůty uvedené v čl. 67 odst. 2, 5 a 6 prováděcího nařízení a postupy vymáhání uvedené v člácích 75 až 85 prováděcího nařízení.

S ohledem na tuto zprávu může Evropská komise v případě potřeby předložit vhodné návrhy zaměřené na zvýšení účinnosti a vyváženosti těchto postupů.

2. Instituce místa pobytu nebo bydliště je povinna zaslat zprávu dlužné instituci, která o lékařskou prohlídku požádala. Tato instituce se řídí zjištěními instituce místa pobytu nebo bydliště.

Dlužná instituce si vyhrazuje právo zařídít prohlídku příjemce lékařem podle vlastního výběru. Příjemce však může být vyzván, aby se dostavil do členského státu, ve kterém má sídlo dlužná instituce, pouze pod podmínkou, že vycestování nepoškodí jeho zdraví a že související náklady na cestu a na pobyt uhradí uvedená instituce.

(*) Datum pěti let od vstupu tohoto nařízení v platnost.

3. Pokud příjemce dávek nebo žadatel o dávky nebo jeho rodinný příslušník pobývá nebo má bydliště na území jiného členského státu, než ve kterém se nachází dlužná instituce, správní kontrolu na žádost této dlužné instituce provádí instituce místa pobytu nebo bydliště příjemce.

V tomto případě se rovněž použije odstavec 2.

4. Odstavce 2 a 3 se rovněž použijí při stanovení nebo kontrole stavu závislosti příjemce dávek dlouhodobé péče uvedených v článku 34 základního nařízení nebo žadatele o tyto dávky.

5. Příslušné orgány nebo příslušné instituce dvou či více členských států se mohou dohodnout na zvláštních ustanoveních a postupech určených k úplnému nebo částečnému zlepšení připravenosti žadatelů a příjemců na trh práce a jejich účasti v systémech nebo programech, které členský stát pobytu nebo bydliště za tímto účelem zavedl.

6. Odchylně od zásady bezplatné vzájemné správní spolupráce podle čl. 76 odst. 2 základního nařízení hradí skutečnou částku výdajů na kontroly uvedené v odstavcích 1 až 5 dlužná instituce, která požadovala jejich provedení, instituci, která byla požádána o jejich provedení.

Článek 88

Oznamování

1. Členské státy oznamují Evropské komisi údaje o subjektech uvedených v čl. 1 písm. m), q) a r) základního nařízení a v čl. 1 odst. 2 písm. a) a b) prováděcího nařízení a o institucích určených podle prováděcího nařízení.

2. Subjekty uvedené v odstavci 1 musejí být elektronicky identifikovatelné prostřednictvím identifikačního kódu a elektronické adresy.

3. Správní komise stanoví strukturu, obsah a podrobné podmínky, včetně společného formátu a vzoru, pro oznamování údajů uvedených v odstavci 1.

4. V příloze IV prováděcího nařízení jsou uvedeny náležitosti veřejné databáze obsahující informace uvedené v odstavci 1. Databáze bude zřízena a spravována Evropskou komisí. Členské státy jsou nicméně odpovědné za vkládání vlastních vnitrostátních kontaktních informací do této databáze. Členské státy dále zajistí přesnost záznamů týkajících se vnitrostátních kontaktních informací požadovaných podle odstavce 1.

5. Členské státy odpovídají za aktualizaci informací uvedených v odstavci 1.

Článek 89

Informování

1. Správní komise připraví informace potřebné k seznámení dotyčných subjektů s jejich právy a administrativními náležitostmi, které musí pro uplatnění těchto práv splnit. Šíření těchto informací je zajišťováno pokud možno elektronickou cestou prostřednictvím zveřejnění na internetových stránkách přístupných veřejnosti. Správní komise zajistí jejich pravidelnou aktualizaci a zaměří se na kvalitu služeb poskytovaných zákazníkům.

2. Poradní výbor uvedený v článku 75 základního nařízení může vydávat stanoviska a doporučení v zájmu zkvalitnění informací a jejich šíření.

3. Členské státy zajistí, aby osoby, na něž se vztahuje základní nařízení, měly přístup k potřebným informacím o změnách vyplývajících z tohoto základního nařízení a z prováděcího nařízení, aby tak mohly uplatnit svá práva. Zajistí rovněž uživatelsky přístupné služby.

4. Příslušné orgány zajistí, aby jejich instituce byly informovány a aby uplatňovaly veškeré právní a jiné předpisy Společenství, včetně rozhodnutí správní komise, v oblastech a za podmínek stanovených základním nařízením a prováděcím nařízením.

Článek 90

Přepočítání měny

Pro účely použití základního nařízení a prováděcího nařízení se jako směnný kurs dvou měn použije referenční směnný kurs vyhlášený Evropskou centrální bankou. Datum, ke kterému je třeba stanovit směnný kurs, určí správní komise.

Článek 91

Statistické přehledy

Příslušné orgány sestaví statistické přehledy o uplatňování základního nařízení a prováděcího nařízení a zašlou je sekretariátu správní komise. Tyto údaje jsou shromažďovány a tříděny podle plánu a metody stanovených správní komisí. Evropská komise zajistí rozšiřování těchto informací.

Článek 92

Změna příloh

Přílohy I, II, III, IV a V prováděcího nařízení a přílohy VI, VII, VIII a IX základního nařízení mohou být změněny nařízením Komise na žádost správní komise.

Článek 93

Přechodná ustanovení

Článek 87 základního nařízení se použije v situacích, na něž se vztahuje prováděcí nařízení.

Článek 94

Přechodná ustanovení týkající se důchodů

1. Nastane-li pojistná událost před dnem vstupu prováděcího nařízení v platnost na území dotyčného členského státu a žádost o důchod nebyla před uvedeným dnem vyřízena, je tato žádost, pokud dávky musí být poskytovány na základě dotyčné pojistné události za dobu předcházející uvedenému dni vyřizována dvěma způsoby:

- a) pokud jde o dobu přede dnem vstupu prováděcího nařízení v platnost na území dotyčného členského státu, v souladu s nařízením (EHS) č. 1408/71 nebo dohodami platnými mezi dotyčnými členskými státy,
- b) pokud jde o dobu od vstupu prováděcího nařízení v platnost na území dotyčného členského státu, v souladu se základním nařízením.

Je-li však částka vypočtená na základě ustanovení uvedených v písmenu a) vyšší než částka vypočtená na základě ustanovení uvedených v písmenu b), má dotyčná osoba i nadále nárok na částku vypočtenou na základě ustanovení uvedených v písmenu a).

2. Žádost o dávky v invaliditě, stáří a pro pozůstalé podaná instituci členského státu po dni, vstupu prováděcího nařízení v platnost na území dotyčného členského státu, vyžaduje v souladu se základním nařízením automaticky nové posouzení dávek, které přiznaly pro stejnou pojistnou událost před uvedeným dnem instituce jednoho nebo více členských států; nové posouzení nesmí vést ke snížení částky poskytované dávky.

Článek 95

Přechodné období pro elektronickou výměnu údajů

1. Každý členský stát může využít přechodného období pro výměnu údajů elektronickou cestou, jak je stanoveno v čl. 4 odst. 2 prováděcího nařízení.

Tato přechodná období nesmí přesáhnout 24 měsíců ode dne vstupu prováděcího nařízení v platnost.

Pokud se však zavedení nezbytné infrastruktury Společenství (EESSI) významně opozdí s ohledem na vstup prováděcího nařízení v platnost, správní komise může rozhodnout o jakémkoli odpovídajícím prodloužení těchto období.

2. Praktické postupy pro nezbytná přechodná období uvedená v odstavci 1 stanoví správní komise s cílem zajistit výměnu údajů nezbytných pro používání základního nařízení a prováděcího nařízení.

Článek 96

Zrušení

1. Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 se zrušuje s účinností ode dne ... (*).

Nařízení Rady (EHS) č. 574/72 však zůstává v platnosti a nadále má právní účinky pro účely:

- a) nařízení Rady (ES) č. 859/2003 ze dne 14. května 2003, kterým se působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 rozšiřuje na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti⁽¹⁾, do data zrušení nebo změny uvedeného nařízení;
- b) nařízení Rady (EHS) č. 1661/85 ze dne 13. června 1985, kterým se stanoví stanovení technické úpravy předpisů Společenství v oblasti sociálního zabezpečení migrujících pracovníků s ohledem na Grónsko⁽²⁾, do data zrušení nebo změny uvedeného nařízení;
- c) Dohody o Evropském hospodářském prostoru⁽³⁾, Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob a jiných dohod⁽⁴⁾, které obsahují odkaz na nařízení (EHS) č. 574/72, do data změny těchto dohod s ohledem na prováděcí nařízení.

2. Odkazy na nařízení (EHS) č. 574/72 ve směrnici Rady 98/49/ES ze dne 29. června 1998 o ochraně nároků zaměstnanců a samostatně výdělečně činných osob, kteří se pohybují ve Společenství, na penzijní připojištění⁽⁵⁾, a obecněji ve všech dalších aktech Společenství se považují za odkazy na prováděcí nařízení.

Článek 97

Vyhlášení a vstup v platnost

Toto nařízení bude vyhlášeno v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem ... (**).

(*) Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.

(1) Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1.

(2) Úř. věst. L 160, 20.6.1985, s. 7.

(3) Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 1.

(4) Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 6.

(5) Úř. věst. L 209, 25.7.1998, s. 46.

(**) Prvnímu dni měsíce, který následuje po období šesti měsíců ode dne vyhlášení, a to v každém případě nejdrive datum 1. ledna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament

...

předseda

Za Radu

...

předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

PROVÁDĚCÍ PRAVIDLA K DVOUSTRANNÝM ÚMLUVÁM, KTERÁ ZŮSTÁVAJÍ V PLATNOSTI, A NOVÝM DVOUSTRANNÝM PROVÁDĚCÍM ÚMLUVÁM**(podle čl. 8 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 prováděcího nařízení)**

BELGIE – DÁNSKO

Výměna dopisů ze dnů 8. května 2006 a 21. června 2006 o dohodě o náhradě dávek ve skutečné výši, poskytnutých rodinným příslušníkům osoby zaměstnané nebo samostatně výdělečně činné, která je pojištěna v Belgii, jestliže má rodinný příslušník bydliště v Dánsku, a důchodcům nebo jejich rodinným příslušníkům, kteří jsou pojištěni v Belgii, ale mají bydliště v Dánsku

BELGIE – NĚMECKO

Dohoda ze dne 29. ledna 1969 o výběru a úhradě příspěvku na sociální zabezpečení

BELGIE – IRSKO

Výměna dopisů ze dne 19. května a 28. července 1981 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 70 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (vzájemné zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky a dávky v nezaměstnanosti na základě hlavy III kapitoly 1 a 6 nařízení (EHS) č. 1408/71) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (vzájemné zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

BELGIE – ŠPANĚLSKO

Dohoda ze dne 25. května 1999 o náhradě věcných dávek podle ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 a 574/72

BELGIE – FRANCIE

- a) Dohoda mezi Francií a Belgií ze dne 4. července 1984 o lékařských prohlídkách příhraničních pracovníků majících bydliště v jedné zemi a pracujících ve druhé
- b) Dohoda ze dne 14. května 1976 o zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky, přijatá na základě čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72
- c) Dohoda ze dne 3. října 1977 provádějící článek 92 nařízení (EHS) č. 1408/71 (vybírání příspěvků sociálního zabezpečení)
- d) Dohoda ze dne 29. června 1979 o vzájemném zřeknutí se náhrady stanovené v čl. 70 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (náklady na dávky v nezaměstnanosti)
- e) Správní ujednání ze dne 6. března 1979 o postupech pro provádění doplňkové úmluvy ze dne 12. října 1978 o sociálním zabezpečení mezi Belgií a Francií s ohledem na ustanovení týkající se osob samostatně výdělečně činných
- f) Výměna dopisů ze dnů 21. listopadu 1994 a 8. února 1995 týkající se postupů pro vyrovnání vzájemných pohledávek na základě článků 93, 94, 95 a 96 nařízení (EHS) č. 574/72.

BELGIE – ITÁLIE

- a) Dohoda ze dne 12. ledna 1974, kterou se provádí čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72;
- b) dohoda ze dne 31. října 1979, kterou se provádí čl. 18 odst. 9 nařízení (EHS) č. 574/72;
- c) výměna dopisů ze dnů 10. prosince 1991 a 10. února 1992 týkající se vyrovnání vzájemných pohledávek na základě článku 93 nařízení (EHS) č. 574/72;
- d) dohoda ze dne 21. listopadu 2003 o podmínkách vyrovnání vzájemných pohledávek podle článků 94 a 95 nařízení (EHS) č. 574/72.

BELGIE – LUCEMBURSKO

- a) Dohoda ze dne 28. ledna 1961 o náhradě příspěvků sociálního zabezpečení;
- b) dohoda ze dne 16. dubna 1976 o zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky, přijatá na základě čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72.

BELGIE – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- a) Výměna dopisů ze dnů 4. května a 14. června 1976 týkající se čl. 105 odst. 2 prováděcího nařízení (zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)
- b) Výměna dopisů ze dnů 18. ledna a 14. března 1977 týkající se čl. 36 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (opatření pro náhradu nebo zřeknutí se náhrady nákladů na věcné dávky poskytované za podmínek hlavy III kapitoly 1 nařízení (EHS) č. 1408/71), ve znění výměny dopisů ze dne 4. května a 23. července 1982 (dohoda o náhradě nákladů spojených s čl. 22 odst. 1 písm. a) nařízení (EHS) č. 1408/71)

BULHARSKO – ČESKÁ REPUBLIKA

Článek 29 odst. 1 a 3 dohody ze dne 25. listopadu 1998 a čl. 5 odst. 4 správního ujednání ze dne 30. listopadu 1999 o upuštění od náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky

BULHARSKO – NĚMECKO

Články 8 až 9 správní dohody o provádění úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 17. prosince 1997 v důchodové oblasti

ČESKÁ REPUBLIKA – SLOVENSKO

Články 15 a 16 správního ujednání ze dne 8. ledna 1993, pokud jde o určení sídla zaměstnavatele a místa bydliště pro účely článku 20 smlouvy ze dne 29. října 1992 o sociálním zabezpečení

DÁNSKO – IRSKO

Výměna dopisů ze dnů 22. prosince 1980 a 11. února 1981 o vzájemném zřeknutí se náhrady nákladů na věcné dávky poskytované v rámci pojištění pro případ nemoci, mateřství, pracovních úrazů a nemocí z povolání a na dávky v nezaměstnanosti a nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky (čl. 36 odst. 3, čl. 63 odst. 3 a čl. 70 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72)

DÁNSKO – ŘECKO

Dohoda ze dne 8. května 1986 o částečném vzájemném zřeknutí se náhrad výdajů na věcné dávky poskytované v nemoci, mateřství, při pracovních úrazech nebo nemocích z povolání a zřeknutí se náhrad nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky

DÁNSKO – ŠPANĚLSKO

Dohoda ze dne 11. prosince 2006 o zálohách, lhůtách o náhradě dávek ve skutečné výši, poskytnutých rodinným příslušníkům osoby zaměstnané nebo samostatně výdělečně činné, která je pojištěna ve Španělsku, jestliže má rodinný příslušník bydliště v Dánsku, a důchodcům nebo jejich rodinným příslušníkům, kteří jsou pojištěni ve Španělsku, ale mají bydliště v Dánsku

DÁNSKO – FRANCIE

Dohoda ze dne 29. června 1979 a doplňková dohoda ze dne 2. června 1993 o částečném zřeknutí se náhrad výdajů podle čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 a vzájemném zřeknutí se náhrad výdajů podle čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (částečné zřeknutí se náhrad výdajů na věcné dávky poskytované v nemoci, mateřství, při pracovních úrazech a nemocích z povolání a zřeknutí se náhrad nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

DÁNSKO – ITÁLIE

Dohoda ze dne 18. listopadu 1998 o náhradě výdajů na věcné dávky poskytované v rámci pojištění pro případ nemoci, mateřství, pracovních úrazů a nemocí z povolání a nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky

DÁNSKO – LUCEMBURSKO

Dohoda ze dne 19. června 1978 o vzájemném zřeknutí se náhrad výdajů podle čl. 36 odst. 3, čl. 63 odst. 3 a čl. 70 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (výdajů na věcné dávky poskytované v nemoci, mateřství, při pracovních úrazech a nemocích z povolání a nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

DÁNSKO – NIZOZEMSKO

Výměna dopisů ze dne 30. března a 25. dubna 1979 ve znění dohody ze dne 12. prosince 2006 o náhradě výdajů na věcné dávky poskytované v nemoci, mateřství, při pracovních úrazech a nemocích z povolání

DÁNSKO – PORTUGALSKO

Dohoda ze dne 17. dubna 1998 o částečném zřeknutí se náhrad výdajů na věcné dávky poskytované v rámci pojištění pro případ nemoci, mateřství, pracovních úrazů a nemocí z povolání a nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky

DÁNSKO – FINSKO

Článek 15 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003: dohoda o vzájemném zřeknutí se náhrad výdajů podle článků 36, 63 a 70 nařízení (EHS) č. 1408/71 (výdajů na věcné dávky poskytované v nemoci, mateřství, při pracovních úrazech a nemocích z povolání, výdajů na dávky v nezaměstnanosti) a podle článku 105 nařízení (EHS) č. 574/72 (nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

DÁNSKO – ŠVÉDSKO

Článek 15 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003: dohoda o vzájemném zřeknutí se náhrad výdajů podle článků 36, 63 a 70 nařízení (EHS) č. 1408/71 (výdajů na věcné dávky poskytované v nemoci, mateřství, při pracovních úrazech a nemocích z povolání, výdajů na dávky v nezaměstnanosti) a podle článku 105 nařízení (EHS) č. 574/72 (nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

DÁNSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Výměna dopisů ze dnů 30. března a 19. dubna 1977, ve znění výměny dopisů ze dne 8. listopadu 1989 a ze dne 10. ledna 1990 o dohodě o zřeknutí se náhrad výdajů na věcné dávky a nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky

NĚMECKO – LUCEMBURSKO

- a) Dohoda ze dne 14. října 1975 o zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky, přijatá na základě čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72
- b) Dohoda ze dne 14. října 1975 o výběru a vymáhání příspěvků sociálního zabezpečení
- c) Dohoda ze dne 25. ledna 1990 o provádění článku 20 a čl. 22 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EHS) č. 1408/71

ESTONSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Ujednání ze dne 29. března 2006 mezi příslušnými orgány Estonské republiky a Spojeného království podle čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71, kterým se stanoví další metody náhrad výdajů na věcné dávky poskytnuté podle tohoto nařízení oběma zeměmi s účinkem od 1. května 2004

IRSKO – FRANCIE

Výměna dopisů ze dne 30. července 1980 a 26. září 1980 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (vzájemné zřeknutí se náhrad výdajů na věcné dávky) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (vzájemné zřeknutí se náhrad nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

IRSKO – LUCEMBURSKO

Výměna dopisů ze dne 26. září 1975 a 5. srpna 1976 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrad výdajů na věcné dávky poskytované na základě hlavy III kapitoly 1 nebo 4 nařízení (EHS) č. 1408/71 a nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky uvedené v článku 105 p nařízení (EHS) č. 574/72)

IRSKO – NIZOZEMSKO

Výměna dopisů ze dne 22. dubna a 27. července 1987 týkající se čl. 70 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (zřeknutí se náhrad s ohledem na dávky přiznané při uplatňování článku 69 nařízení (EHS) č. 1408/71) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrad nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky uvedené v článku 105 nařízení (EHS) č. 574/72)

IRSKO – ŠVÉDSKO

Dohoda ze dne 8. listopadu 2000 o zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky v nemoci, mateřství, při pracovních úrazech nebo nemocích z povolání a nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky

IRSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Výměna dopisů ze dne 9. července 1975 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (opatření pro náhradu nebo zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky poskytované za podmínek hlavy III kapitoly 1 nebo 4 nařízení (EHS) č. 1408/71) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

ŘECKO – NIZOZEMSKO

Výměna dopisů ze dnů 8. září 1992 a 30. června 1993 o metodách náhrad mezi institucemi

ŠPANĚLSKO – PORTUGALSKO

- a) Články 42, 43 a 44 správního ujednání ze dne 22. května 1970 (vývoz dávek v nezaměstnanosti). Tento údaj zůstane v platnosti po dobu dvou let ode dne použitelnosti nařízení (ES) č. 883/2004
- b) Dohoda ze dne 2. října 2002, kterou se stanoví podrobná ujednání pro správu a zúčtování vzájemných pohledávek za zdravotní péči s cílem usnadnit a urychlit zúčtování těchto pohledávek

ŠPANĚLSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Dohoda ze dne 18. června 1999 o náhradě výdajů na věcné dávky poskytované podle ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

FRANCIE – NĚMECKO

Dohoda ze dne 26. května 1981, kterou se provádí článek 92 nařízení (EHS) č. 1408/71 (vybírání příspěvků sociálního zabezpečení)

FRANCIE – ŠPANĚLSKO

Dohoda ze dne 17. května 2005, kterou se stanoví zvláštní ujednání pro správu a zúčtování vzájemných pohledávek ohledně dávek zdravotní péče podle nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

FRANCIE – ITÁLIE

- a) Výměna dopisů ze dne 14. května a 2. srpna 1991 o postupech pro vyrovnání vzájemných pohledávek na základě článku 93 nařízení (EHS) č. 574/72;
- b) Dodatečná výměna dopisů ze dne 22. března a 15. dubna 1994 o postupech pro vyrovnání vzájemných pohledávek na základě článků 93, 94, 95 a 96 nařízení (EHS) č. 574/72;
- c) výměna dopisů ze dne 2. dubna 1997 a 20. října 1998, kterou se mění výměna dopisů uvedená v písmenech a) a b) týkající se postupů vyrovnání vzájemných pohledávek podle článků 93, 94, 95 a 96 nařízení (EHS) č. 574/72
- d) dohoda ze dne 28. června 2000 o zřeknutí se náhrady nákladů uvedených v čl. 105 odst. 1 nařízení (EHS) č. 574/72 na správní kontroly a lékařské prohlídky požadované podle článku 51 uvedeného nařízení

FRANCIE – LUCEMBURSKO

- a) Dohoda ze dne 2. července 1976 o zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky v nemoci a mateřství poskytované rodinným příslušníkem pracovníka, kteří nemají bydliště ve stejné zemi jako pracovník, stanovené v čl. 36 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971
- b) Dohoda ze dne 2. července 1976 o zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky v nemoci a mateřství poskytované bývalým příhraničním pracovníkům, jejich rodinným příslušníkem nebo pozůstalým po nich, stanovené v čl. 36 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971
- c) Dohoda ze dne 2. července 1976 o zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky stanovené v čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972
- d) Výměna dopisů ze dnů 17. července a 20. září 1995 o postupech pro vyrovnání vzájemných pohledávek na základě článků 93, 95 a 96 nařízení (EHS) č. 574/72.

FRANCIE – NIZOZEMSKO

- a) Dohoda ze dne 28. dubna 1997 o zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky na základě článku 105 nařízení (EHS) č. 574/72
- b) Dohoda ze dne 29. září 1998, kterou se stanoví zvláštní podmínky určování částek, které mají být nahrazeny za věcné dávky za podmínek nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72
- c) Dohoda ze dne 3. února 1999, kterou se stanoví zvláštní podmínky pro správu a vyrovnání vzájemných pohledávek za dávky v nemoci za podmínek nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

FRANCIE – PORTUGALSKO

Dohoda ze dne 28. dubna 1999, kterou se stanoví zvláštní podrobná pravidla pro správu a vyrovnání vzájemných pohledávek v souvislosti s lékařským ošetřením v souladu s nařízeními (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

FRANCIE – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- a) Výměna dopisů ze dnů 25. března a 28. dubna 1977 týkající se čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)
- b) Dohoda ze dne 8. prosince 1998, kterou se stanoví zvláštní podmínky určování částek, které mají být nahrazeny za věcné dávky za podmínek nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

ITÁLIE – NĚMECKO

Dohoda ze dne 3. dubna 2000 o výběru a vymáhání příspěvků sociálního zabezpečení

ITÁLIE – ŠPANĚLSKO

Dohoda o novém postupu za účelem zlepšení a zjednodušení náhrady nákladů na zdravotní péči ze dne 21. listopadu 1997 týkající se čl. 36 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (náhrady výdajů na věcné dávky v nemoci a mateřství) a článků 93, 94, 95 a 100 a čl. 102 odst. 5 nařízení (EHS) č. 574/72 (postupy pro náhradu a dávky pojištění v nemoci a mateřství a opožděné uplatnění nároků)

ITÁLIE – NIZOZEMSKO

Dohoda ze dne 24. prosince 1996/27. února 1997 ohledně čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71

ITÁLIE – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Ujednání podepsané dne 15. prosince 2005 mezi příslušnými orgány Italské republiky a Spojeného království podle čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71, kterým se stanoví další metody náhrady výdajů na věcné dávky poskytnuté podle tohoto nařízení oběma zeměmi s účinkem od 1. ledna 2005

LUCEMBURSKO – ITÁLIE

Ustanovení čl. 4 odst. 5 a 6 správního ujednání ze dne 19. ledna 1955 o provádění obecné úmluvy o sociálním zabezpečení (nemocenské pojištění zemědělských pracovníků)

LUCEMBURSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Výměna dopisů ze dne 18. prosince 1975 a 20. ledna 1976 týkající se čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrad nákladů souvisejících se správními kontrolami a lékařskými prohlídkami uvedenými v článku 105 nařízení (EHS) č. 574/72)

MAĎARSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Ujednání ze dne 1. listopadu 2005 mezi příslušnými orgány Maďarské republiky a Spojeného království podle čl. 35 odst. 3 a čl. 41 odst. 2 nařízení (EHS) č. 883/2004, kterým se stanoví další metody náhrad výdajů na věcné dávky poskytnuté podle tohoto nařízení oběma zeměmi s účinkem od 1. května 2004

MALTA – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Ujednání ze dne 17. ledna 2007 mezi příslušnými orgány Malty a Spojeného království podle čl. 35 odst. 3 a čl. 41 odst. 2 nařízení (EHS) č. 883/2004, kterým se stanoví další metody náhrad výdajů na věcné dávky poskytnuté podle tohoto nařízení oběma zeměmi s účinkem od 1. května 2004

NIZOZEMSKO – BELGIE

- a) Dohoda ze dne 21. března 1968 o výběru a úhradě příspěvků na sociální zabezpečení a správní ujednání ze dne 25. listopadu 1970 přijaté k provedení uvedené dohody
- b) Dohoda ze dne 13. března 2006 o zdravotním pojištění
- c) Dohoda ze dne 12. srpna 1982 o pojištění v nemoci, mateřství a invaliditě

NIZOZEMSKO – NĚMECKO

- a) Článek 9 správních ujednání ze dne 18. dubna 2001 k úmluvě ze dne 18. dubna 2001 (vyplácení důchodů)
- b) Dohoda ze dne 21. ledna 1969 o úhradě příspěvků sociálního pojištění

NIZOZEMSKO – ŠPANĚLSKO

Dohoda ze dne 21. února 2000 mezi Nizozemskem a Španělskem, která usnadňuje vyrovnání vzájemných nároků týkajících se dávek pojištění v nemoci a mateřství při provádění nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

NIZOZEMSKO – LUCEMBURSKO

Dohoda ze dne 1. listopadu 1976 o zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky přijatá na základě čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72

NIZOZEMSKO – PORTUGALSKO

Dohoda ze dne 11. prosince 1987 o náhradě věcných dávek v případě nemoci a mateřství

NIZOZEMSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- a) Ustanovení článku 3 druhé věty správního ujednání ze dne 12. června 1956 provádějícího úmluvu ze dne 11. srpna 1954
- b) výměna dopisů ze dne 25. dubna a 26. května 1986 týkající se čl. 36 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (náhrada nebo zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky) ve znění pozdějších předpisů

RAKOUSKO – NĚMECKO

Oddíl II bod 1 a oddíl III dohody ze dne 2. srpna 1979 provádějící úmluvu o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 19. července 1978 se i nadále použije na osoby, které vykonávaly přeshraniční práci do 1. ledna 2005 včetně a které se stanou nezaměstnanými do 1. ledna 2011

POLSKO – NĚMECKO

Dohoda ze dne 11. ledna 1977 o provádění úmluvy ze dne 9. října 1975 o starobních důchodech a dávkách při pracovních úrazech

PORTUGALSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Ujednání ze dne 8. června 2004, kterým se stanoví další metody náhrad výdajů na věcné dávky poskytnuté oběma zeměmi s účinkem od dne 1. ledna 2003

FINSKO – ŠVÉDSKO

Článek 15 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003: dohoda o vzájemném zřeknutí se náhrad podle článků 36, 63 a 70 nařízení (EHS) č. 1408/71 (výdaje na věcné dávky poskytované v nemoci, mateřství, při pracovních úrazech a nemocích z povolání a na dávky v nezaměstnanosti) a článku 105 nařízení (EHS) č. 574/72 (náklady na správní kontroly a lékařské prohlídky)

FINSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Výměna dopisů ze dne 1. a 20. června 1995 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (náhrada výdajů nebo zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady výdajů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

ŠVÉDSKO – ŠPANĚLSKO

Dohoda ze dne 1. prosince 2004 o náhradě nákladů na věcné dávky podle nařízení (EHS) č. 1408/71 a (EHS) č. 574/72

ŠVÉDSKO – LUCEMBURSKO

Ujednání ze dne 27. listopadu 1996 o náhradě výdajů v oblasti sociálního zabezpečení

ŠVÉDSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Dohoda ze dne 15. dubna 1997 týkající se čl. 36 odst. 3 a čl. 63 odst. 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 (náhrada nebo zřeknutí se náhrady výdajů na věcné dávky) a čl. 105 odst. 2 nařízení (EHS) č. 574/72 (zřeknutí se náhrady nákladů na správní kontroly a lékařské prohlídky)

PŘÍLOHA II

ZVLÁŠTNÍ SYSTÉMY PRO ÚŘEDNÍKY**(podle článků 31 a 41 prováděcího nařízení)**

- A. Zvláštní systémy pro úředníky, na něž se nevztahuje hlava III kapitoly I nařízení (ES) č. 883/2004 týkající se věcných dávek.

Německo

Zvláštní nemocenský systém pro úředníky.

- B. Zvláštní systémy pro úředníky, na něž se nevztahuje hlava III kapitoly 1 nařízení (ES) č. 883/2004 týkající se věcných dávek, s výjimkou článku 19, čl. 27 odst. 1 a článku 35

Španělsko

Zvláštní systém sociálního zabezpečení pro úředníky.

Zvláštní systém sociálního zabezpečení pro ozbrojené síly.

Zvláštní systém sociálního zabezpečení pro soudní úředníky a správní zaměstnance.

- C. Zvláštní systémy pro úředníky, na něž se nevztahuje hlava III kapitoly 2 nařízení (ES) č. 883/2004 týkající se věcných dávek

Německo

Zvláštní úrazový systém pro úředníky.

PŘÍLOHA III

ČLENSKÉ STÁTY POŽADUJÍCÍ ÚHRADU NÁKLADŮ NA VĚCNÉ DÁVKY NA ZÁKLADĚ PAUŠÁLNÍCH
ČÁSTEK

(podle čl. 63 odst. 1 prováděcího nařízení)

IRSKO

ŠPANĚLSKO

ITÁLIE

MALTA

NIZOZEMSKO

PORTUGALSKO

FINSKO

ŠVÉDSKO

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

—

PŘÍLOHA IV

NÁLEŽITOSTI DATABÁZE UVEDENÉ V ČL. 88 ODS. 4 PROVÁDĚCÍHO NAŘÍZENÍ

1. Obsah databáze

V elektronickém adresáři (URL) dotčených orgánů se uvedou tyto údaje:

- a) názvy orgánů v úředním jazyce (úředních jazycích) daného členského státu a v anglickém jazyce
- b) identifikační kód a elektronická adresa EESSI
- c) jejich funkce s ohledem na definice v čl. 1 písm. m), q) a r) základního nařízení (a čl. 1 písm. a) a b) prováděcího nařízení)
- d) jejich pravomoci, pokud jde o jednotlivá rizika, druhy dávek, systémy a zeměpisné pokrytí
- e) část základního nařízení, kterou tyto orgány provádějí
- f) tyto kontaktní údaje: poštovní adresu, telefon, fax, emailovou adresu a příslušnou adresu URL
- g) jakékoliv další informace nezbytné k používání základního nařízení nebo prováděcího nařízení.

2. Správa databáze

- a) Elektronický adresář je součástí EESSI na úrovni Evropské komise.
- b) Členské státy jsou odpovědné za shromažďování a kontrolu nezbytných informací orgánů a za to, že Evropské komisi včas předávají všechny nové vkládané údaje nebo změnu údajů, za něž jsou odpovědné.

3. Přístup

Informace používané k provozním a správním účelům nejsou veřejně přístupné.

4. Bezpečnost

Veškeré změny databáze (vkládání, aktualizace, výmaz) se zaprotokolují. Před vstupem do adresáře za účelem změny údajů jsou uživatelé identifikováni a autentizováni. Před každým pokusem o změnu údajů se zkontroluje povolení uživatele tuto operaci provést. Jakékoliv nepovolené operace se zamítnou a zaprotokolují.

5. Jazykový režim

Obecným jazykem databáze je angličtina. Názvy orgánů a jejich kontaktní údaje by měly být vkládány také v úředním jazyce (úředních jazycích) daného členského státu.

PŘÍLOHA V

**ČLENSKÉ STÁTY, KTERÉ NA ZÁKLADĚ VZÁJEMNOSTI STANOVÍ MAXIMÁLNÍ VÝŠI ÚHRADY PODLE
ČL. 65 ODS. 6 TŘETÍ VĚTY ZÁKLADNÍHO NAŘÍZENÍ NA ZÁKLADĚ PRŮMĚRNÉ VÝŠE DÁVEK
V NEZAMĚSTNANOSTI PODLE SVÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ V PŘEDCHÁZEJÍCÍM KALENDÁRNÍM ROCE
(podle článku 70 prováděcího nařízení)**

BELGIE

ČESKÁ REPUBLIKA

NĚMECKO

RAKOUSKO

SLOVENSKO

FINSKO

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 29. dubna 2004 přijaly Evropský parlament a Rada nařízení (ES) č. 883/2004 ⁽¹⁾ o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „základní nařízení“), kterým má být nahrazeno nařízení (EHS) č. 1408/71 ⁽²⁾.

Článek 89 základního nařízení vyžaduje, aby bylo přijato nařízení, které stanoví prováděcí pravidla. Za tímto účelem předložila Komise dne 31. ledna 2006 Radě návrh nařízení. Návrh je založen na článcích 42 a 308 Smlouvy.

Evropský parlament vydal v souladu s článkem 251 Smlouvy své stanovisko v prvním čtení dne 9. července 2008 ⁽³⁾. Hospodářský a sociální výbor vydal stanovisko dne 26. října 2006 ⁽⁴⁾.

Komise předložila dne 15. října 2008 pozměněný návrh, v němž přijala 159 ze 162 změn přijatých Evropským parlamentem.

V souladu s čl. 251 odst. 2 Smlouvy o ES Rada dne 17. prosince 2008 jednomyslně přijala svůj společný postoj.

II. CÍL

Cílem návrhu je zavedením prováděcích pravidel k nařízení (ES) č. 883/2004 dokončit proces modernizace pravidel, jež jsou v oblasti koordinace systémů sociálního zabezpečení v současné době použitelná, a nahradit tak stávající prováděcí nařízení (nařízení (EHS) č. 574/72). Jeho účelem je zejména vymezit pro všechny zúčastněné strany (pojištěné osoby, případně jejich zaměstnavatele, instituce sociálního zabezpečení a příslušné orgány členských států) postupy pro praktické provádění pravidel stanovených v základním nařízení. Návrh má rovněž za cíl zlepšit současné postupy tím, že je zjednoduší a že objasní práva a povinnosti jednotlivých zúčastněných stran. Dále má návrh umožnit posílenou spolupráci mezi institucemi, zejména díky elektronické výměně údajů mezi členskými státy.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecné poznámky:

a) *Pozměněný návrh Komise*

Evropský parlament přijal 162 změn návrhu Komise, z nichž 160 bylo do pozměněného návrhu Komise zapracováno, ať již v plném rozsahu, částečně nebo v upraveném znění (změny 1–25, 27–54 a 56–162). Dvě změny však pro Komisi nebyly přijatelné (změny 26 a 55).

b) *Společný postoj Rady:*

Rada byla s to přijmout 146 z uvedených 162 změn, jež byly do pozměněného návrhu Komise zapracovány v plném rozsahu nebo částečně, přičemž se jednalo o změny 2, 4, 5, 7, 8, 12–14, 17–25, 27–34, 36–47, 49–54, 56–71, 74–78, 80–88, 90–107, 109–132, 134–146, 147 (první část), 148 (první část), 149 a 152–162.

⁽¹⁾ Úř. věst. L166, 30.4.2004, opravené znění v Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1992/2006 (Úř. věst. L 392, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 324, 30.12.2006, s. 59.

Rada rovněž přijala – s výhradou přepracování znění – zásady obsažené v těchto změnách:

- změna 3 (nový bod odůvodnění 8a): Rada v plné míře souhlasila s podstatou této změny, avšak domnívala se, že by znění poslední věty mělo být přepracováno tak, aby bylo obecnější, v souladu s poslední větou 10. bodu odůvodnění společného postoje;
- změny 6 a 9 týkající se definicí „přístupového místa“ a „standardizované elektronické zprávy“ uvedených v čl. 1 odst. 2 písm. a) a d): Rada byla názoru, že tyto definice by měly být přezkoumány na základě výsledků činnosti Správní komise pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků v kontextu projektu EESSI (elektronické výměny informací z oblasti sociálního zabezpečení) (čl. 1 odst. 2 písm. a) společného postoje);
- změna 10 (čl. 2 nový odst. -1): Rada byla názoru, že znění této změny by mělo být mírně pozměněno a že spolu s odkazem na zdravotně postižené osoby by měl být vložen i odkaz na starší osoby (čl. 2 odst. 1 společného postoje);
- změna 11 (čl. 2 odst. 1): Rada se domnívala, že je nezbytné použít výraz „neprodleně“ namísto spojení „ve lhůtách předepsaných právními předpisy daného členského státu v oblasti sociálního zabezpečení“, neboť tyto lhůty mohou být v některých případech poměrně dlouhé nebo naopak nemusí v rámci vnitrostátních právních předpisů vůbec existovat. Jedná se o horizontální otázku společnou všem změnám, jež se týkají lhůt (čl. 2 odst. 2 společného postoje);
- změna 15 (čl. 3 odst. 2): Rada byla s to souhlasit pouze s prvním odstavcem této změny, neboť zastávala názor, že podrobná ustanovení navrhovaná Parlamentem v ostatních částech této změny by mohla narušovat vnitřní uspořádání členských států v této oblasti, na což se již v každém případě vztahuje směrnice 95/46/ES (čl. 3 odst. 2 společného postoje);
- změna 16 (čl. 3 odst. 3): stejně jako v případě změny 11 byla Rada opět pro použití výrazu „neprodleně“ namísto odkazů na lhůty členských států, a to z důvodů uvedených výše (čl. 3 odst. 3 společného postoje). Totéž platí i pro čl. 27 odst. 5, čl. 49 odst. 1, čl. 51 odst. 2 návrhu Komise (čl. 27 odst. 5, čl. 49 odst. 1 a čl. 51 odst. 2 společného postoje);
- změna 26 (čl. 6 odst. 4): Rada souhlasila s podstatou tohoto článku, avšak domnívala se, že jeho znění by mělo být dále objasněno, jak je uvedeno v čl. 6 odst. 5 společného postoje;
- změna 48 (čl. 17 odst. 3): Rada souhlasila s podstatou této změny, avšak domnívala se, že dotyčné znění by mělo být přepracováno a mělo by obsahovat odkaz na dotčený členský stát, jak je uvedeno v čl. 16 odst. 3 společného postoje;
- změna 72 (čl. 26 odst. 2 poslední pododstavec): Rada se domnívala, že lhůtu pro odpověď na žádost o povolení v délce patnácti kalendářních dnů nebude možno dodržet. Byla toho názoru, že by tato lhůta měla být stanovena vnitrostátními právními předpisy (čl. 26 odst. 2 společného postoje);
- změna 73 (čl. 26 odst. 3): Rada usoudila, že jediným cílem tohoto ustanovení je stanovit postup k určení instituce, která uděluje povolení, pokud osoba nemá bydliště v příslušném členském státu. Nevztahuje se na další situace, kdy by povolení nemělo být odmítnuto, jako v případech, na něž se jasně vztahuje základní nařízení (čl. 26 odst. 3 společného postoje);
- změny 97 a 98 (čl. 43 odst. 1 a čl. 43 odst. 3 nový pododstavec): Rada vyjádřila názor, že tyto změny jsou přijatelné, avšak uvedla, že název článku by měl být změněn tak, aby zněl „Doplňující ustanovení pro výpočet dávek“.

Rada však nepovažovala za vhodné přijmout tyto změny:

- změna 1 (3. bod odůvodnění, týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a s výměnou těchto údajů): Rada byla toho názoru, že tato změna, jež úzce souvisí se změnou 15 (viz níže), není nezbytná, neboť dotyčné téma bude nejlépe vyřešeno v čl. 3 odst. 2. Rada se proto domnívala, že by v tomto bodu odůvodnění mělo být zachováno znění původního návrhu Komise (3. bod odůvodnění společného postoje);
- změna 35 (čl. 12 nový odst. 6a): Rada se rozhodla toto ustanovení vypustit na základě zprávy správní komise, podle níž není toto ustanovení z technického hlediska nezbytné, protože nehrozí žádný možný negativní dopad na práva osob;
- změna 55 (čl. 19 odst. 2): v této změně se stanoví, že potvrzení stanovíci použitelné právní předpisy bude obsahovat údaj o mzdě vyplacené zaměstnavatelem. Rada byla zajedno s Komisí, že tato změna přesahuje rámec informací nezbytných pro účely sociálního zabezpečení, a že tedy přesahuje i cíle nařízení (čl. 19 odst. 2 společného postoje);
- změna 79 (čl. 26 odst. 6): Rada se domnívala, že cestovní výdaje a výdaje za pobyt, které nelze oddělit od léčby pojištěné osoby, by měla převzít příslušná instituce za podmínky, že tak stanoví vnitrostátní právní předpisy této instituce a že bylo uděleno povolení. Rada dále nemohla souhlasit s poslední částí změny, jež se týká náhrady cestovních výdajů a výdajů za pobyt v případě osoby doprovázející osobu zdravotně postiženou. Domnívala se, že by tím došlo k překročení rámce koordinace systémů sociálního zabezpečení, neboť výsledkem by byla povinnost členských států poskytovat v oblasti nemocenského pojištění novou dávku (čl. 26 odst. 6 společného postoje);

Je však třeba vzít na vědomí, že zvláštní potřeby osob se zdravotním postižením byly zohledněny, neboť Rada souhlasila se změnou 10 (čl. 2 nový odst. -1, viz výše) za podmínky určité úpravy jejího znění;

- změny 164, 165, 166 a 167 (článek 66 – lhůty pro podání a platby pohledávek): Rada se domnívala, že je nezbytné prodloužit Komisi navrhované lhůty pro podání a platby pohledávek i pro řešení sporů (12 měsíců pro podání pohledávek, 18 měsíců pro platby pohledávek a 36 měsíců pro řešení sporů). Rada proto nemohla souhlasit se změnami 164 až 167, jejichž cílem je zachovat lhůty navrhované Komisí, neboť většina členských států zastává názor, že jakékoli takovéto lhůty lze zavést výhradně s přihlédnutím ke zkušenostem a k technologickému pokroku, díky němuž se výměny údajů mezi institucemi v budoucnu pravděpodobně urychlí. V tomto ohledu je třeba mít na paměti, že návrh nařízení již stanoví platby záloh a úroky za opožděné platby jakožto pobídky k urychlení příslušných postupů.

Avšak s ohledem na to, že Evropský parlament přikládá této otázce velký význam, souhlasila Rada s vložením zvláštního ustanovení o přezkumu v čl. 86 odst. 1 společného postoje, čímž budou lhůty uvedené v čl. 67 odst. 2, 5 a 6 prováděcího nařízení podrobeny přezkumu nejpozději čtyři roky po dni vstupu prováděcího nařízení v platnost na základě zprávy správní komise. Cílem tohoto přezkumu bude uvedené lhůty výrazně zkrátit.

Komise přijala společný postoj dohodnutý Radou.

2. Konkrétní připomínky

Pokud jde o čl. 2 odst. 4: Rada se domnívala, že znění návrhu Komise, jež si Parlament přeje zachovat, by mělo být dále vyjasněno a že by měl být učiněn odkaz pouze na styčné místo, neboť dotyčný odstavec se týká jen orgánů zapojených do výměny údajů, nikoli způsobu výměny těchto údajů (čl. 2 odst. 4 společného postoje). Rada se v podobném duchu vyjádřila ke změně 108, která by podle ní byla přijatelná v případě, že by byl vložen výraz „v rámci své pravomoci jakožto kontaktní instituce“, což by členským státům umožnilo organizaci systémů výměny informací (čl. 47 odst. 1 společného postoje). Rovněž existují případy, kdy by výměna informací mezi institucemi neměla probíhat automaticky, aby se předešlo nadbytečné byrokratické zátěži. Z tohoto hlediska by byla rovněž přijatelná změna 89, pokud by byl vložen výraz „v nezbytných případech“ (čl. 27 odst. 9 společného postoje);

Rada se domnívala, že pojem „příjemci“ v názvu článku 3 by měl být nahrazen pojmem „dotčené osoby“, aby bylo jasněji vymezeno, že se dané ustanovení vztahuje na osoby, jichž se týká základní nařízení, a nikoli na příjemce obecně. Kromě toho by podle stanoviska Rady měly být vypuštěny odstavce 4–8 tohoto článku. Rada byla přesvědčena, že odstavce 4–7 návrhu Komise, týkající se potvrzování přijetí v případě přeshraničního zasílání dokumentů a příslušných právních účinků a opravných prostředků, jsou v rozporu s pravomocemi členských států. Pokud jde o odstavec 8, týkající se rozhodnutí zaslaných dotčené osobě v elektronické podobě, Rada se domnívala, že toto téma se vztahuje spíše k článku 4. Toto ustanovení bylo tudíž zařazeno do čl. 4 odst. 3 společného postoje.

Pokud jde o čl. 4 odst. 2, Rada se domnívala, že znění původního návrhu Komise, jež si Parlament přeje zachovat, není slučitelné se způsobem organizace, který členské státy začnou uplatňovat. Podle názoru Rady by znění tohoto ustanovení mělo být přepracováno tak, aby z něj vyplývalo, že předávání údajů mezi institucemi nebo styčnými místy se uskutečňuje elektronicky, přímo nebo nepřímo prostřednictvím přístupových míst, neboť přístupová místa vykonávají funkce elektronických kontaktních míst (čl. 4 odst. 2 společného postoje).

Rada zastávala názor, že v názvu článku 5 i v jeho znění by měl být namísto pojmu „podpůrné dokumenty“ použit pojem „podpůrné důkazy“. Jedná se o podpůrné důkazy, jež tvoří základ pro vystavení dokumentu a jež nejsou závazné pro instituce v jiném členském státě, netvoří-li součást souboru údajů uvedených v dokumentu. Rada se dále domnívala, že by měl být z uvedeného článku vypuštěn odkaz na daňové orgány, neboť tato otázka buď nespadá do pravomoci Společenství nebo ji řeší jiné nástroje Společenství (článek 5 společného postoje).

Pokud jde o čl. 5 odst. 3, Rada souhlasila s podstatou návrhu Komise, jež Parlament zachoval, avšak domnívala se, že znění by mělo upraveno tak, aby stanovilo, že instituce musí usilovat o vyřešení veškerých sporů nejméně po dobu jednoho měsíce, než získají právo záležitost postoupit správní komisi. Toto vyjasnění se jevilo jako nezbytné, aby byly členské státy motivovány řešit záležitosti formou dvoustranné dohody namísto automatického předkládání sporných případů správní komisi. Je rovněž důležité, aby byly takové žádosti podány prostřednictvím příslušných orgánů, a nikoli aby je podávala každá instituce zvlášť (čl. 5 odst. 4 společného postoje).

Rada se domnívala, že v čl. 6 odst. 2 by mělo být uvedeno, že dávky jsou peněžní nebo věcné. Název článku 6 by měl být odpovídajícím způsobem změněn a namísto pojmu „výplata“ by měl být použit pojem „poskytování“ (článek 6 společného postoje).

Rada zastávala názor, že název článku 7 by měl být změněn tak, aby z něj plynulo, že se tento článek týká prozatímního výpočtu dávek a příspěvků. V odstavci 2 dotyčného článku by měl být vložen výraz „nebo dokumenty“, aby bylo pro konečný výpočet příspěvků či dávek umožněno rovněž použití nezbytných informací obsažených v dokumentech (článek 7 společného postoje).

Pokud jde o čl. 8 odst. 1, Rada mohla souhlasit se zachováním návrhu Komise za podmínky, že bude opraven odkaz na článek 8 tak, aby odkazoval na čl. 8 odst. 1 (čl. 8 odst. 1 společného postoje).

V článku 9 by měl být učiněn odkaz na „orgány a instituce“, neboť tento článek se nevztahuje výhradně k institucím (článek 9 společného postoje).

Pokud jde o článek 10, Rada se domnívala, že by měla být vložena slova „bez ohledu na jiná ustanovení základního nařízení“, neboť články 53 až 55 základního nařízení obsahují zvláštní ustanovení o souběhu dávek s jinými dávkami či příjmy, jež by tímto ustanovením o souběhu dávek neměla být dotčena (článek 10 společného postoje).

Pokud jde o článek 11, Rada se domnívala, že písmena c), d) a e) by měla být vypuštěna, neboť je třeba pozměnit znění odstavce 1 (článek 11 společného postoje).

Rada se domnívala, že v čl. 12 odst. 5 by výraz „pojištěná osoba“ měl být nahrazen výrazem „dotčená osoba“ (aby byla zajištěna soudržnost s čl. 12 odst. 1), neboť článek 6 základního nařízení se neomezuje pouze na pojištěné osoby. Tento pojem se však nepoužívá ve všech kapitolách základního nařízení (například v kapitole o důchodech se používá výraz „osoby“) (čl. 12 odst. 5 společného postoje).

Článek 13 návrhu (článek 13 společného postoje) se týká přepočtu dob vyjádřených v různých jednotkách pro účely sčítání. Návrh Komise vycházel z předpokladu, že nezbytné jsou pouze přepočty dob založených na pětidenním pracovním týdnu. Z jednání v Radě vyplynulo, že tento přístup není dostatečný, neboť členské státy i nadále používají (alespoň u některých systémů) jako základ pro výpočet šestidenní či sedmidenní týden (například v případě osob samostatně výdělečně činných). V této situaci bylo možno buď převzít stávající systém uvedený v čl. 15 odst. 3 nařízení Rady (EHS) č. 574/72, nebo vytvořit nové ustanovení. S přihlédnutím k tomu, že stávající ustanovení o přepočtech není jasné, bylo rozhodnuto stanovit nové ustanovení, jež by všechny problémy existující ve stávajícím systému vyřešilo.

Cílem bylo zavést nový systém pro přepočty dob, jehož soustavné používání by zajistilo, že přepočty dob by v žádném případě neměly za následek ztráty dob pojištění.

Pokud jde o čl. 14 odst. 2 návrhu, jenž se týká středu zájmu určujícího pravomoc příslušného členského státu v případě osob samostatně výdělečně činných podle čl. 13 odst. 2 písm. b) základního nařízení, Rada považuje za nezbytné doplnit počet poskytnutých služeb (jak je již stanoveno v čl. 12a odst. 5 písm. d) nařízení Rady (EHS) č. 574/72) a vypustit zmínku o členském státě, v němž má dotčená osoba povinnost platit daně, neboť se domnívá, že daňové otázky se oblasti působnosti koordinace systémů sociálního zabezpečení vymykají (čl. 14 odst. 8 společného postoje).

Pokud jde o čl. 14 odst. 10, Rada byla názoru, že namísto výrazu „území mimo Unii“ by měl být použit výraz „třetí země“, aby byly pokryty i situace týkající se Evropského hospodářského prostoru a Švýcarska (čl. 14 odst. 11 společného postoje).

Článek 17 se týká osob vykonávajících činnosti obvykle ve více než jednom členském státě. Podle čl. 17 odst. 1 návrhu Komise by měly být všechny členské státy informovány a použitelné právní předpisy by měly být určeny společnou dohodou. Rada se domnívá, že je třeba rychlejších postupů a že příslušné rozhodnutí by měla učinit instituce členského státu místa bydliště. Kromě toho by odstavec 1 návrhu Komise rovněž duplikoval druhý odstavec, jak je uvedeno ve změně 47. Tato změna by sama o sobě byla pro Radu přijatelná, pokud by čl. 16 odst. 1 společného postoje přijal Parlament. Změna 48 je rovněž přijatelná, a to s výhradou určitých úprav (čl. 16 odst. 3 společného postoje).

Pokud jde o čl. 20 odst. 2, týkající se poskytování informací o použitelných právních předpisech ze strany příslušné instituce, Rada se rozhodla použít stejný koncept jako v článku 15, aby bylo zřejmé, že neexistuje automatická povinnost poskytovat instituci, jež byla dříve příslušná, dotyčné informace ve všech případech, nýbrž že tyto informace musí být pouze zpřístupněny (čl. 20 odst. 2 společného postoje).

Co se týče článku 22, Rada se domnívala, že druhý odstavec by měl být vypuštěn a nahrazen novým obecným bodem odůvodnění (16. bod odůvodnění společného postoje). Podobně podle názoru Rady není nezbytný třetí odstavec, neboť možnost dohody ohledně jiných postupů je již stanovena v článku 9 (článek 22 společného postoje).

Podle názoru Rady by v článku 23 (článek 23 společného postoje) neměl být obsažen žádný odkaz na článek 27.

Pokud jde o čl. 24 odst. 1, dle názoru Rady by mělo být objasněno, že by dokument vydaný příslušnou institucí měl být vystaven na žádost pojištěné osoby nebo na žádost instituce místa bydliště a že může být příslušnou institucí rovněž zrušen, přestanou-li být podmínky splněny (čl. 24 odst. 1 společného postoje).

Rada se domnívala, že do článku 25 by měl být vložen nový odstavec, aby bylo vyjasněno ustanovení navržené Komisí ve třetím pododstavci odstavce 6 (čl. 25 odst. 7 společného postoje).

Pokud jde o článek 27, Rada se domnívala, že by ve znění návrhu Komise mělo být provedeno několik změn (článek 27 společného postoje):

- znění čl. 27 odst. 5 by mělo být přepracováno tak, aby bylo zřejmé, že instituce místa bydliště nebo místa pobytu by měla provádět veškeré nezbytné správní kontroly a lékařské prohlídky pouze na žádost příslušné instituce. Měl by být použit výraz „neprodleně“;
- pokud se jedná o odstavec 8, Rada se domnívala, že by znění návrhu Komise mělo být objasněno, zejména pokud jde o diagnózy stanovené vyšetřujícím lékařem nebo institucí, a že by v něm mělo být uvedeno, že potvrzení o pracovní neschopnosti má mít stejnou právní hodnotu jako potvrzení vyhotovené v příslušném členském státě;
- co se týče odstavce 9, Rada byla toho názoru, že v případě odmítnutí peněžitých dávek by nemělo být nezbytné vyrozumět instituci místa bydliště. Měl by proto být vložen výraz „případně“.

Pokud jde o článek 28 návrhu Komise, Rada chápe, že záměrem Parlamentu ohledně změny 91, která je pro Radu plně přijatelná, je omezit tento článek pouze na první odstavec, jako je tomu v článku 29 společného postoje.

Článek 31 odst. 1 a 3 společného postoje se týká zvláštních ustanovení o výjimkách z pojištění, jež jsou pro některé členské státy nezbytná a jejichž cílem je zachování rovnováhy mezi členskými státy.

Ustanovení, na nichž se Rada dohodla v článcích 33 až 42 společného postoje (hlava III kapitola II – Dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání a pohřebné) vycházejí do značné míry z příslušných ustanovení nařízení Rady (EHS) č. 574/72 (zejména z článků 34 a 40), neboť Rada považovala za důležité tato ustanovení zachovat pro účely ochrany zaměstnanců. Článek 33 návrhu Komise (který do určité míry omezuje podmínky pro udělování povolení v případě pracovních úrazů nebo nemocí z povolání) byl vypuštěn a jeho obsah byl začleněn do článku 36 základního nařízení. Články 35, 36, 37, 38, 39 a 42 návrhu Komise byly ve společném postoji objasněny (články 35, 36, 37, 38, 39 a 42 společného postoje).

Pokud jde o článek 43, Rada zastávala názor, že název by měl být upřesněn tak, aby vyjadřoval, že dotýčný článek stanoví doplňující ustanovení pro výpočet dávek (článek 43 společného postoje). Stejně by se mělo postupovat rovněž u článku 47, kde by do názvu měl být doplněn výraz „dotýčnými“ (článek 47 společného postoje).

V čl. 45 odst. 3 návrhu Komise by odkaz na čl. 47 odst. 1 písm. b) základního nařízení měl být opraven na odkaz na čl. 47 odst. 1 písm. a) (čl. 45 odst. 3 společného postoje); dále by znění čl. 45 odst. 6 mělo být upraveno tak, aby bylo zřejmé, že v případě, kdy žadatel úmyslně neoznámí skutečnost, že byl zaměstnán nebo pobýval v jiném členském státě, a později v tomto členském státě předloží žádost o důchod, by tato žádost měla být považována za žádost novou (čl. 45 odst. 6 společného postoje).

Rada se domnívala, že v čl. 49 odst. 1 by znění mělo být upraveno tak, aby bylo zřejmé, která instituce má v kterém případě učinit rozhodnutí. Kromě toho by v návrhu Komise měl být výraz „okamžitě“ nahrazen výrazem „neprodleně“ (čl. 49 odst. 1 společného postoje).

Co se týče čl. 50 odst. 2, Rada zastávala názor, že by mělo být objasněno ustanovení o prozatímní výplatě dávek a o zálohách na dávky. Výplata se považuje za prozatímní, probíhá-li dosud proces šetření žádosti a jeho výsledek by mohl ovlivnit výši poskytované dávky. Zálohu na dávku vyplácí instituce členského státu, podle jehož právních předpisů bude mít dotčená osoba právo na poměrný důchod (čl. 50 odst. 2 společného postoje).

Rada souhlasila s podstatou čl. 51 odst. 2 návrhu Komise, avšak domnívala se, že by měly být provedeny určité změny, a zejména že slovo „okamžitě“ by mělo být nahrazeno slovem „neprodleně“ (čl. 51 odst. 2 společného postoje). Totéž platí pro čl. 54 odst. 1 (čl. 54 odst. 2 společného postoje).

Pokud se jedná o článek 55 návrhu Komise, Rada se domnívala, že znění druhého odstavce by mělo být vyjasněno. V pátém odstavci by podle názoru Rady měl být na začátek druhé věty vložen výraz „V nezbytných případech“. Pokud jde o šestý odstavec, Rada se domnívala, že flexibilita daného znění by měla být zvýšena tím, že se stanoví možnost dohod mezi dvěma či více členskými státy, jež budou obsahovat další opatření pro snazší hledání zaměstnání. Kromě toho by mělo být dále uvedeno, že pokud příslušné orgány nebo instituce dvou či více členských států potřebují další zvláštní postupy nebo lhůty, mohou se na nich mezi sebou dohodnout (článek 55 společného postoje).

Podstata čl. 56 odst. 1 návrhu je zachována, avšak Rada se domnívala, že jsou nezbytné určité změny stanovící, že hlavní roli hraje příslušná instituce místa bydliště, která bude dávky poskytovat. Rozhodne-li se tedy nezaměstnaná osoba zapsat se do evidence uchazečů o zaměstnání v členském státě, ve kterém naposledy vykonávala profesní činnost, a tím být rovněž k dispozici službám zaměstnanosti v tomto členském státě, měla by o této skutečnosti uvědomit příslušnou instituci v členském státě svého místa bydliště (čl. 56 odst. 1 společného postoje).

Rada považuje za nezbytné vložit do společného postoje nový článek 57, kterým se stanoví pravidla pro používání článků 61, 62, 64 a 65 základního nařízení, pokud jde o osoby, na které se vztahuje zvláštní systém pro státní úředníky.

Co se týče čl. 59 odst. 5 návrhu Komise, Rada se domnívala, že flexibilita tohoto ustanovení by měla být zvýšena tím, že se výraz „obrátil se“ nahradí výrazem „může se obrátit“ (čl. 60 odst. 5 společného postoje).

V názvu kapitoly I hlavy IV by se odkaz měl vztahovat na článek 35 jako celek.

Pokud jde o čl. 61 odst. 1 a 3 a o čl. 62 odst. 3, Rada se domnívala, že znění by mělo být vyjasněno (čl. 62 odst. 1 a 2 společného postoje a čl. 63 odst. 2 společného postoje).

Pokud jde o čl. 64 odst. 2 návrhu Komise, považovala Rada za nezbytné uvést, že by průměrné roční náklady měly být určeny v souladu s předchozím odstavcem (čl. 65 odst. 2 společného postoje).

Pokud jde o hlavu IV kapitolu III, Rada převzala hlavní zásady návrhu Komise a současně provedla změny (uvedené v člancích 71 až 86 společného postoje), aby se na jedné straně zohlednila stávající ustanovení (zejména článek 111 nařízení (ES) č. 574/72) a na druhé straně specifika v oblasti sociálního zabezpečení, kvůli kterým je nezbytné odchýlit se od znění navrženého Komisí, jež vychází ze znění směrnice o zdanění.

A pokud jde o hlavu V návrhu Komise („Různá, přechodná a závěrečná ustanovení“), bylo cílem Rady usnadnit přechod od stávajících právních předpisů Společenství k novým předpisům Společenství a zachovat přitom právní jistotu (například pokud jde o dvoustranné dohody uzavřené v rámci nařízení (ES) č. 1408/71 nebo v případě důchodových dávek, které byly přiznány v rámci stávajícího nařízení), přičemž se zohlední omezení spojená s logistikou týkající se elektronické výměny a ochrana práv osob.

Hlavní změny zanesené do společného postoje oproti návrhu Komise jsou tyto:

— pokud jde o článek 85 návrhu Komise, Rada považovala za užitečné vložit další objasnění do odstavců 1 a 3 ohledně povahy poskytovaných informací (čl. 89 odst. 1 a 3 společného postoje);

- co se týče článku 88 návrhu Komise, Rada považovala za nezbytné vložit nový odstavec 3 do článku 9 základního nařízení. Cílem je zajistit právní jistotu, pokud jde o dohody uzavřené členskými státy v rámci nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a 574/72;
- do společného postoje byl navíc vložen nový čl. 87 odst. 4 o stavu závislosti, aby byly objasněny podmínky stanovení stupně závislosti;
- pokud se jedná o článek 89 návrhu Komise, Rada se domnívala, že čl. 87 odst. 8 základního nařízení by měl být pozměněn (dokument 14518/08 ADD 1 REV 1);
- článek 88 odst. 2 až 5 společného postoje obsahuje určitá konkrétní ustanovení ohledně přílohy 4;
- pokud jde o článek 91 návrhu Komise, Rada dosáhla jednomyslné dohody o ustanovení, v němž se uvádí, že by nařízení mělo vstoupit v platnost prvního dne měsíce, který následuje po období šesti měsíců ode dne vyhlášení nařízení, a to v každém případě ne dříve než dne 1. ledna 2010 (článek 97 společného postoje);
- kromě toho Rada vložila do společného postoje nový článek 94 vztahující se k přechodným ustanovením o důchodech, a to na základě článku 118 nařízení Rady (EHS) č. 574/72, neboť tato ustanovení jsou obzvláště důležitá pro nové členské státy;
- Rada považovala za nezbytné vložit do společného postoje nový článek 95 vztahující se k přechodným obdobím pro elektronickou výměnu údajů, a stanovit tak, že přechodná období pro výměnu údajů elektronickou cestou by neměla být delší než 24 měsíců od data použití daného nařízení.

Společný postoj dále obsahuje pět příloh, které se týkají dvoustranných dohod (příloha 1), zvláštních systémů pro úředníky (příloha 2), seznamu členských států požadujících úhradu nákladů na věcné dávky na základě paušálních částek (příloha 3), podrobností ohledně databáze uvedené v čl. 89 odst. 4 nařízení (příloha 4) a seznamu členských států, které na základě vzájemnosti stanoví maximální výši úhrady podle čl. 65 odst. 6 třetí věty základního nařízení (příloha 5).

IV. ZÁVĚR

Rada vítá, že se první čtení tohoto významného návrhu legislativního aktu neslo v duchu spolupráce s Evropským parlamentem, díky čemuž mohly oba orgány již nyní velmi výrazně omezit oblast, v níž by případně nemuselo být dosaženo shody.

Domnívá se, že tento společný postoj do značné míry vychází vstříc zájmům Parlamentu, podle nichž by reforma koordinace systémů sociálního zabezpečení měla zajistit, že nová pravidla zlepší a zjednoduší postupy pro zaměstnavatele (zejména malé a střední podniky), pojištěné osoby (zaměstnance i osoby samostatně výdělečně činné) a obecně občany EU na jedné straně a pro instituce sociálního zabezpečení na straně druhé.

Rada s potěšením očekává pokračování těchto konstruktivních jednání s Evropským parlamentem s cílem dosáhnout konečné dohody co nejdříve, a to s ohledem na klíčový význam, jež s sebou brzké zahájení používání nových pravidel nese pro modernizaci a zjednodušení koordinace systémů sociálního zabezpečení.

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Orgány se rozhodly, že ve svých textech již nebudou uvádět odkazy na poslední změny a doplňky citovaných aktů.

Pokud není uvedeno jinak, akty, na které se odkazuje v textech zde zveřejněných, se rozumí akty v platném znění.